

ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

PANTEION UNIVERSITY OF SOCIAL AND POLITICAL SCIENCES

ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

«ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ»

«Η εξέλιξη της ληστείας στην Ελλάδα, την τελευταία δεκαετία: Χωρική ανάλυση»

«The evolution of robbery in Greece over the last decade: A spatial analysis»

Διπλωματική εργασία

Ντάνος Δαβίδ-Βασίλειος

A.M. 3222M004

Αθήνα, 2025

Τριμελής Επιτροπή

Χριστίνα Ζαραφωνίτου, Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου (Επιβλέπουσα)

Βασιλική Βλάχου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου

Ελένη Κοντοπούλου, Διδάκτωρ Εγκληματολογίας Παντείου Πανεπιστημίου

Copyright © Ντάνος Δαυίδ-Βασίλειος, 2025

All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας διπλωματικής εργασίας εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διπλωματικής εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα. Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

Συντομογραφίες

GIS:	Geographic Information System
Γ.Α.Δ.:	Γενική Αστυνομική Διεύθυνση
ΓΕ.Π.Α.Δ.:	Γενική Περιφερειακή Αστυνομική Διεύθυνση
Δ.Α.:	Διεύθυνση Αστυνομίας
Κ.Π.Δ.:	Κώδικας Ποινικής Δικονομίας
Π.Κ.:	Ποινικός Κώδικας
Αρ.:	Άρθρο
Μ.Ο.:	Modus operandi
ΕΛΣΤΑΤ:	Ελληνική Στατιστική Αρχή

Περιεχόμενα

Συντομογραφίες.....	3
Πίνακες.....	7
Διαγράμματα	8
Εικόνες	9
Περίληψη	10
Abstract.....	11
Εισαγωγή.....	12
ΜΕΡΟΣ Α: Εννοιολογικές οριοθετήσεις.....	21
Κεφάλαιο 1: Ιστορική και σύγχρονη εξέλιξη της ληστείας στην Ελλάδα	21
1.1 Ιστορική Εξέλιξη της Ληστείας στη Νεότερη Ελλάδα	21
1.2 Η Ληστεία στη σύγχρονη Ελλάδα	22
1.2.1. Στατιστικά Στοιχεία της Τελευταίας Δεκαετίας.....	23
1.2.2. Κοινωνικοί και Οικονομικοί Παράγοντες της Ληστείας της Τελευταίας Δεκαετίας.....	24
Κεφάλαιο 2: Μορφές ληστείας και νομικό πλαίσιο	27
2.1. Μορφές Ληστείας	27
2.1.1. Ως προς το αποτέλεσμα	27
2.1.2. Ως προς τον τρόπο τέλεσης.....	28
2.1.3. Ως προς το σκοπό τέλεσης	28
2.1.4. Ως προς το τρόπο οργάνωσης.....	29
2.1.5 Ως προς τον τόπο τέλεσης.....	32
2.1.5.2 Ληστείες Καταστημάτων	33
2.1.5.3 Ληστείες Κατοικιών	33
2.1.5.4 Ληστείες στον δρόμο	34

2.2. Δικονομικά Στοιχεία και Νομική Κατάταξη	34
2.2.1. Ορισμοί και Νομικό Πλαίσιο	34
2.2.3. Ποινικές Κυρώσεις και Ποινική Αντιμετώπιση	36
2.2.4. Η Διττή Νομική Φύση της Ληστείας: Κατά Ιδιοκτησίας και Κατά Προσώπου	38
ΜΕΡΟΣ Β: Χωρική ανάλυση	40
Κεφάλαιο 1: Χωρική ανάλυση της ληστείας στην Ελλάδα την τελευταία δεκαετία.....	40
1.1.Μεθοδολογία Χωρικής Ανάλυσης	40
1.2. Χωρική Ανάλυση Ληστειών ανά Διεύθυνση Αστυνομίας και Γενική Αστυνομική Διεύθυνση	41
1.3. Χρονικές και Χωρικές Τάσεις στις Ληστείες: Ετήσια Εξέλιξη	49
Κεφάλαιο 2: Στατιστική και χωρική ανάλυση.....	54
2.1. Στατιστική Ανάλυση	54
2.2. Διαχρονικές Τάσεις και Κοινωνικοί Παράγοντες στη Μείωση των Ληστειών	58
2.3. Πρότυπα και Κατανομή της Ληστείας σε Διαφορετικές Περιοχές	60
ΜΕΡΟΣ Γ: Στρατηγικές και Μέτρα Αντιμετώπισης της Ληστείας	65
Κεφάλαιο 1: Προτάσεις για Αντεγκληματική πολιτική.....	65
1.1 Προτάσεις για Πρόληψη και Καταπολέμηση.....	65
1.1.1 Προτάσεις για Νομοθετικές Αλλαγές - συγκεκριμένες προτάσεις για βελτιώσεις του νομικού πλαισίου.....	65
1.1.2 Ενίσχυση της αστυνόμευσης.....	66
Συμπεράσματα και προτάσεις	69
Κύρια Ευρήματα.....	69
Επίλογος.....	70
Βιβλιογραφία	71

Παραρτήματα	77
Νομικά Άρθρα του Ποινικού Κώδικα	77
Δεδομένα	79

Πίνακες

ΠΙΝΑΚΑΣ 1. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΑΝΑ Γ.Α.Δ ΚΑΙ ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΚΑΕΤΙΑ 2013-2023.....	46
---	----

Διαγράμματα

Η Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ ΣΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΨΗΛΟ ΑΡΙΘΜΟ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΩΝ ΛΗΣΤΕΙΩΝ (30.453) ΚΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΩΝ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΜΕ ΑΡΠΑΓΗ (1.255), ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΥΠΟΔΗΛΩΝΕΙ ΜΙΑ ΕΝΤΟΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ. ΕΝΤΟΥΤΟΙΣ, ΟΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΡΠΑΓΩΝ ΚΑΙ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΕΣ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟ, ΥΠΟΔΕΙΚΝΟΥΝ ΜΙΑ ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΜΕ 563 ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΚΑΙ 29 ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΡΠΑΓΩΝ(ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1).....	46
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2 ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΠΑΓΩΝ ΑΝΑ Γ.Α.Δ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΚΑΕΤΙΑ 2013-2023	47
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3 ΕΤΗΣΙΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΑΝΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2013-2023, ΜΕ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΥΨΗΛΟΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ. 50	
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 4. ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΜΕΣΟ ΟΡΟ ΤΩΝ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ (ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΚΑΙ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΕΣ) ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2013-2023 ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ (Γ.Α.Δ.) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.....	55
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 5. ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΜΕΣΟ ΟΡΟ ΤΩΝ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ (ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΚΑΙ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΕΣ) ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2013-2023 ΣΤΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ (Δ.Α.) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.	56
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 6. ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΟΣΟΣΤΙΑΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΣΤΟΝ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΣΕ ΕΤΗΣΙΑ ΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2013-2023 ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ Γ.Α.Δ ΚΑΙ ΓΕ.Π.Α.Δ. . ΟΙ ΘΕΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΥΠΟΔΕΙΚΝΟΥΝ ΑΥΞΗΣΗ ΣΤΙΣ ΛΗΣΤΕΙΕΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΕΤΟΣ, ΕΝΩ ΟΙ ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΥΠΟΔΕΙΚΝΟΥΝ ΜΕΙΩΣΗ.....	57
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 7. ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ (Γ.Α.Δ.) ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2013-2023. Η ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΟ ΒΑΘΜΟ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΜΕΣΟ ΟΡΟ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΟΧΗΣ.	57
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 8. ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΙΣ ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΑΠΟΓΡΑΦΕΣ, ΤΟΥ 2011 ΚΑΙ ΤΟΥ 2021, ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ. ΟΙ ΜΠΑΡΕΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΥΝ ΤΟΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΑΝΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗ, ΜΕ ΜΠΛΕ ΓΙΑ ΤΟ 2011 ΚΑΙ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ 2021.	61
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 9. ΤΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΑΝΑ 100.000 ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ (Γ.Α.Δ.) ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΒΑΣΙΣΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΜΕΣΟ ΟΡΟ ΛΗΣΤΕΙΩΝ (2013-2023) ΚΑΙ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΟΥ 2021.....	63

Εικόνες

- ΕΙΚΟΝΑ 1. Η ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΩΝ BALBI ΚΑΙ GUERRY ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΙΑΙΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ 19ΟΥ ΑΙΩΝΑ – ΠΗΓΗ: [HTTPS://GALLICA.BNF.FR/ARK:/12148/BTV1B53093802Z/F1.HIGHRES](https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/btv1b53093802z/f1.highres) 14
- ΕΙΚΟΝΑ 2. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΦΟΒΟΥ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΣΕ ΑΣΤΕΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ. ΑΝΑΠΑΡΙΣΤΑΤΑΙ ΣΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΚΕ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΓΕΟCHOROS ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΑΣΤΙΚΟΥ ΦΟΒΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ – ΠΗΓΗ: [HTTPS://GISTRAINING.GR/](https://gistraining.gr/) 19
- ΕΙΚΟΝΑ 3. ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ Γ.Α.Π.Α.Δ, Δ.Α. ΚΑΙ ΔΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ. 43
- ΕΙΚΟΝΑ 4. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΛΗΣΤΕΙΩΝ ΑΝΑ Γ.Α.Δ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΚΑΕΤΙΑ 2013-2023. ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΡΩΜΑ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΤΑΙ Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ. 45
- ΕΙΚΟΝΑ 5: ΤΟ ΤΡΙΓΩΝΟ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΟΥ, ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟ, ΑΥΞΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΤΕΛΕΣΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ. ΠΗΓΗ: SOZTHEO. (N.D.). ROUTINE ACTIVITY THEORY (RAT). [HTTPS://SOZTHEO.DE/THEORIES-OF-CRIME/RATIONAL-CHOICE/ROUTINE-ACTIVITY-THEORY-RAT/?LANG=EN](https://soztheo.de/theories-of-crime/rational-choice/routine-activity-theory-rat/?lang=en) 49

Περίληψη

Η παρούσα διπλωματική εργασία μελετά την εξέλιξη του εγκλήματος της ληστείας στην Ελλάδα την τελευταία δεκαετία, αξιοποιώντας μεθόδους χαρτογραφικής και στατιστικής ανάλυσης μέσω GIS (Geographic Information Systems). Εξετάζει τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, τη νομική φύση και την κατηγοριοποίηση της ληστείας στο πλαίσιο του Ποινικού Κώδικα καθώς και τις μεταβλητές που επηρεάζουν τη γεωγραφική και χρονική κατανομή του φαινομένου. Τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν καλύπτουν τα έτη 2013-2023 και έχουν αντληθεί από την Ελληνική Στατιστική Αρχή και την Ελληνική Αστυνομία.

Μέσα από τη χωρική ανάλυση, αναδεικνύονται μοτίβα και τάσεις, υποδεικνύοντας τη σχέση της ληστείας με τη διαθεσιμότητα πόρων που διαθέτει το κράτος στην καταπολέμηση αυτού του εγκλήματος, την πληθυσμιακή συγκέντρωση και την ανεργία. Παράλληλα, η εργασία εξετάζει την αποτελεσματικότητα υφιστάμενων πολιτικών πρόληψης και καταστολής, προτείνοντας στοχευμένες βελτιώσεις στο πλαίσιο της κοινοτικής και τεχνολογικά ενισχυμένης αστυνόμευσης. Τα ευρήματα καταδεικνύουν μείωση των ληστειών την τελευταία δεκαετία, κυρίως στις αστικές περιοχές, οι οποίες όμως εξακολουθούν να συγκεντρώνουν τον μεγαλύτερο όγκο εγκληματικότητας, ενώ υπογραμμίζουν τη σημασία της συνεργασίας μεταξύ πολιτών και αρχών για τη μείωση του εγκλήματος.

Η έρευνα παρέχει χρήσιμα εργαλεία για την ανάπτυξη στρατηγικών πρόληψης και επισημαίνει την ανάγκη περαιτέρω μελετών σχετικά με τις κοινωνικές και περιβαλλοντικές συνθήκες που επηρεάζουν την εγκληματικότητα.

Abstract

This thesis examines the evolution of robbery crimes in Greece over the past decade, employing cartographic and statistical analysis methods through Geographic Information Systems (GIS). It explores the socio-economic conditions, the legal classification and typology of robbery according to the Greek Penal Code, as well as the variables influencing its spatial and temporal distribution. The data used cover the years 2013–2023 and were sourced from the Hellenic Statistical Authority and the Hellenic Police.

Through spatial analysis, the study reveals patterns and trends, highlighting the relationship between robbery and factors such as state resource allocation for crime prevention, population density, and unemployment. Furthermore, the thesis assesses the effectiveness of existing prevention and enforcement policies, proposing targeted improvements within the framework of community-oriented and technology-enhanced policing. The findings indicate a decrease in robbery incidents over the last decade, particularly in urban areas, which nevertheless continue to concentrate the highest levels of criminal activity. The research also underscores the importance of collaboration between citizens and authorities in reducing crime.

Finally, the study provides valuable tools for the development of preventive strategies and emphasizes the need for further research into the social and environmental conditions that influence criminal behavior.

Εισαγωγή

Η σκιαγράφηση της εγκληματικότητας επί χάρτου αποτελεί ένα ζωτικής σημασίας εργαλείο στην ανάλυση και πρόληψη της εγκληματικότητας. Οι πρώτες προσπάθειες για τον προσδιορισμό του εγκλήματος χωρικά και την αναζήτηση των παραγόντων εγκληματογένεσης στο περιβάλλον ξεκίνησαν τον 19ο αιώνα με τη γαλλο-βελγική χαρτογραφική σχολή. Οι ιδρυτές της, όπως οι André-Michel Guerry και Adolphe Quetelet¹ χρησιμοποίησαν χάρτες για να αξιολογήσουν τις διαφοροποιήσεις μεταξύ των περιοχών ως προς τους δείκτες εγκληματικότητας, συνδέοντάς τους με κοινωνικούς παράγοντες^{2,3}. Στις αρχές του 20ού αιώνα, η Οικολογική σχολή του Σικάγο, με τους Clifford R. Shaw και Henry D. McKay⁴ μελέτησε τη νεανική παραβατικότητα στο Σικάγο και αναδεικνύουν τη σταθερότητα των επιπέδων εγκληματικότητας σε συγκεκριμένες περιοχές της πόλης, ανεξαρτήτως της διαφοροποίησης του πληθυσμού.

Η πρώτη περίοδος συστηματικής χαρτογράφησης του εγκλήματος άρχισε στην Ευρώπη, ειδικότερα στη Γαλλία, στα τέλη της τρίτης δεκαετίας του 19ου αιώνα. Το 1829, ο Βενετός Adriano Balbi και ο Γάλλος A. Guerry συνεργάστηκαν για να συνδυάσουν τις γνώσεις τους στη γεωγραφία και τις νομικές σπουδές αντίστοιχα, με σκοπό τη χαρτογράφηση των ποινικών αδικημάτων που είχαν καταγραφεί στη Γαλλία κατά την

¹ Project, U. (2023). UrbanCrime: Χαρτογράφηση της εγκληματικότητας και της ανασφάλειας στην εποχή της οικονομικής κρίσης: Τάσεις, διαστάσεις και συσχετισμοί. Ανάκτηση από <https://urbancrime.gr/> σ. 46, Βλ. Friendly, M. (2007). A.-M. Guerry's moral statistics of France: Challenges for multivariable spatial analysis. *Statistical Science*, 22(3), 368–399. Ο André-Michel Guerry (1802–1866) θεωρείται θεμελιωτής της κοινωνικής στατιστικής και της εγκληματολογίας μέσω της χρήσης θεματικών χαρτών και της στατιστικής ανάλυσης κοινωνικών φαινομένων, όπως η εγκληματικότητα και η εκπαίδευση. Βλ. επίσης Eknoyan, G. (2008). Adolphe Quetelet (1796–1874)—the average man and indices of obesity. *Nephrology Dialysis Transplantation*, 23(1), 47–51. Ο Adolphe Quetelet ανέπτυξε τη θεωρία του «μέσου ανθρώπου» και τον δείκτη BMI, εισάγοντας τη στατιστική μεθοδολογία στις κοινωνικές επιστήμες.

² Ζαραφωνίτου, Χ. (2004). Εμπειρική Εγκληματολογία. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη, σ. 54

³ Καρζής, Ε. (2015, Μάρτιος-Απρίλιος). Ο ρόλος του γεωγραφικού profiling στην αντιμετώπιση υπότροπων εγκληματιών. Αστυνομική ανασκόπηση, 52-57. Ανάκτηση από https://www.astynomia.gr/file/2015/05/289_3.pdf, σ. 52

⁴ Ζαραφωνίτου, UrbanCrime, 2023, ο.π., σ. 175. Οι Clifford R. Shaw και Henry D. McKay ήταν Αμερικανοί κοινωνιολόγοι, οι οποίοι ανέπτυξαν τη θεωρία της κοινωνικής αποδιοργάνωσης μέσω της έρευνάς τους για τη νεανική παραβατικότητα στις αστικές περιοχές του Σικάγο τη δεκαετία του 1940. Η έρευνά τους δημοσιεύθηκε στο βιβλίο "Juvenile Delinquency and Urban Areas" το 1942 και αποτέλεσε θεμέλιο για τη μελέτη της εγκληματικότητας σε σχέση με τη γεωγραφική και κοινωνική οργάνωση των πόλεων.

περίοδο 1825-1827. Μέσω αυτής της συνεργασίας, δημιουργήθηκαν χάρτες που απεικόνιζαν τη σχέση μεταξύ του μορφωτικού επιπέδου και των βίαιων εγκλημάτων. Αυτή η πρωτοβουλία αποτέλεσε την απαρχή της Γαλλοβελγικής Χαρτογραφικής Σχολής και έθεσε τις βάσεις για την εξέλιξη της εγκληματολογικής χαρτογράφησης.

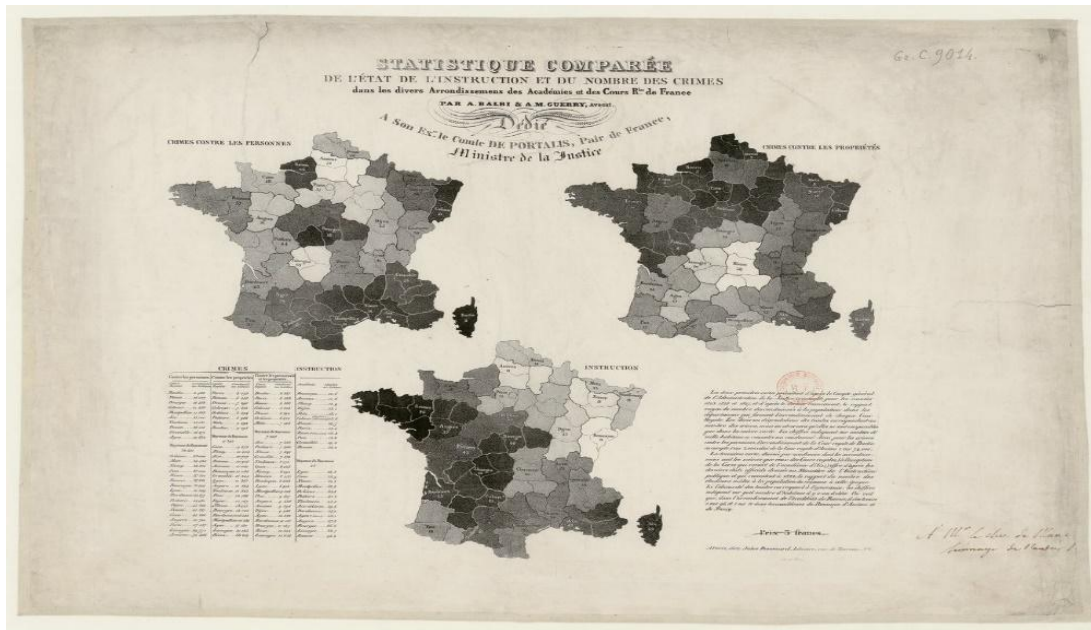
Η Γαλλοβελγική Χαρτογραφική Σχολή προχώρησε στη χαρτογράφηση δεδομένων εγκληματικότητας, η οποία περιλάμβανε τη γεωγραφική κατανομή των εγκλημάτων και την ανάλυση των κοινωνικών παραγόντων που συντελούσαν σε αυτά. Οι χάρτες που δημιουργήθηκαν από τους A. Balbi⁵ και A. Guerry έδειξαν σημαντικές γεωγραφικές διαφοροποιήσεις στα επίπεδα εγκληματικότητας, αποκαλύπτοντας συσχετίσεις με κοινωνικοοικονομικούς δείκτες, όπως το μορφωτικό επίπεδο και τη φτώχεια. Αυτή η προσέγγιση συνέβαλε στην κατανόηση της εγκληματικότητας ως φαινομένου που επηρεάζεται από κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες και όχι απλώς από ατομικές συμπεριφορές. Η εργασία τους είχε σημαντική επιρροή στη μετέπειτα ανάπτυξη των κοινωνικών επιστημών και της εγκληματολογίας⁶.

Η χαρτογράφηση της εγκληματικότητας δεν περιορίζεται μόνο στην απλή απεικόνιση των τόπων όπου διαπράχθηκαν εγκλήματα, αλλά επεκτείνεται στη συστηματική ανάλυση της γεωγραφικής τους κατανομής μέσω των Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών (GIS). Η χρήση GIS στην εγκληματολογική ανάλυση επιτρέπει την ενσωμάτωση πολυεπίπεδων δεδομένων, όπως σημεία συχνής εγκληματικότητας, κοινωνικοοικονομικά στοιχεία και πληθυσμιακά χαρακτηριστικά, ώστε να παρέχεται μια ολοκληρωμένη εικόνα των παραγόντων που επηρεάζουν την εγκληματική δραστηριότητα. Μέσω αυτής της διαδικασίας, οι χάρτες που παράγονται είναι δυναμικοί και μπορούν να εμπλουτίζονται με νέα δεδομένα, παρέχοντας συνεχώς ενημερωμένες πληροφορίες για τις τάσεις εγκληματικότητας. Παράλληλα, τα GIS συμβάλλουν στην

⁵ Hunt, J. (2019, July). From crime mapping to crime forecasting: The evolution of place-based policing. *NIJ Journal*, 281. Washington, DC: U.S. Department of Justice. <https://nij.ojp.gov/library/publications/crime-mapping-crime-forecasting-evolution-place-based-policing>. Ο Adriano Balbi, σημαντικός γεωγράφος του 19ου αιώνα, συνεργάστηκε με τον Guerry το 1829 για τη δημιουργία θεματικών χαρτών που απεικόνιζαν τη σχέση μορφωτικού επιπέδου και εγκληματικότητας, θεμελιώνοντας τη χαρτογραφική προσέγγιση στην εγκληματολογία.

⁶ Project, U. (2023). *UrbanCrime*, ο.π., σ. 79-80

οπτικοποίηση των γεωγραφικών προτύπων εγκληματικότητας, επιτρέποντας στις αστυνομικές αρχές να εντοπίζουν «hot spots» εγκληματικότητας και να διαχειρίζονται πιο αποτελεσματικά τους διαθέσιμους πόρους. Επιπλέον, διευκολύνουν τη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος, επιτρέποντας την ανάπτυξη στοχευμένων στρατηγικών και την αποτελεσματικότερη κατανομή των δυνάμεων επιβολής του νόμου. Έτσι, τα GIS καθίστανται ένα ανεκτίμητο εργαλείο στη σύγχρονη εγκληματολογική έρευνα και στις αστυνομικές επιχειρήσεις⁷.

Εικόνα 1. Η χαρτογράφηση των Balbi και Guerry για την καταγραφή της σχέσης μεταξύ του μορφωτικού επιπέδου και του βίαιου εγκλήματος στην γαλλική επικράτεια των αρχών του 19ου αιώνα
– Πηγή: <https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/btv1b53093802z/f1.highres>

Οι στόχοι της ανάλυσης πληροφοριών, οι οποίοι προκύπτουν από την χρήση των συστημάτων GIS, επικεντρώνονται στη διαχείριση και την ερμηνεία των δεδομένων εγκληματικότητας με απώτερο σκοπό την υποστήριξη όλων των φάσεων της διαδικασίας επίλυσης ενός προβλήματος εγκληματικότητας. Η διαδικασία της ανάλυσης περιλαμβάνει τη συλλογή, αξιολόγηση, ταξινόμηση και ερμηνεία των διαθέσιμων

⁷ Μπάθας, Γ. (2021). Ο ρόλος της χαρτογράφησης στη μελέτη του εγκλήματος και της ανασφάλειας: δυσχέρειες και προοπτικές (Διπλωματική εργασία). Αθήνα: Πάντειον Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Ανάκτηση από <https://www.statista.com/statistics/272014/global-social-networks-ranked-by-number-of-users/>

δεδομένων ώστε να προκύψουν λογικά συμπεράσματα που διευκολύνουν τη διερεύνηση, την πρόβλεψη και την ανάλυση των εγκλημάτων. Ο αναλυτής, με τη χρήση επαγωγικής λογικής, πρέπει να παράγει υποθέσεις και συμπεράσματα που θα οδηγήσουν σε επιπλέον στοιχεία και θα υποστηρίξουν τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις ενέργειες που πρέπει να ακολουθηθούν⁸.

Η χωρική ανάλυση της εγκληματικότητας αποτελεί ένα ουσιαστικό εργαλείο κατανόησης των προτύπων εγκληματικής δραστηριότητας, επιτρέποντας την οπτικοποίηση και διερεύνηση της γεωγραφικής κατανομής των εγκλημάτων. Μέσω της θεματικής χαρτογράφησης, της ανάλυσης hot spots και της χρήσης του συντελεστή συμμετοχής (Location Quotient), οι ερευνητές μπορούν να εντοπίσουν περιοχές υψηλής συγκέντρωσης εγκληματικότητας και να αναλύσουν τη σύνδεσή τους με κοινωνικοοικονομικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες. Σύμφωνα με σύγχρονες εμπειρικές προσεγγίσεις, η χαρτογράφηση του εγκλήματος βασίζεται σε τεχνικές όπως οι χάρτες σημείων και περιοχών, με στόχο την αποτύπωση των τόπων τέλεσης των εγκλημάτων και τη συσχέτισή τους με τις τοπικές δυναμικές. Οι τεχνικές αυτές διευκολύνουν την εντόπιση συγκεντρωμένων μορφών εγκληματικότητας στον αστικό ιστό και συμβάλλουν στη δημιουργία πολιτικών πρόληψης και στρατηγικών κατανομής πόρων, ενισχύοντας την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων στον τομέα της δημόσιας ασφάλειας⁹.

Οι λειτουργίες των Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών (GIS) διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη χαρτογράφηση και ανάλυση της εγκληματικότητας, καθώς επιτρέπουν τη συλλογή, αποθήκευση, ανάλυση και οπτικοποίηση γεωγραφικών

⁸ Lefebvre, S. (2003, February 27). A Look at Intelligence Analysis. *International Journal of Intelligence and CounterIntelligence*, 13. doi:10.1080/08850600490274908, σ. 13

⁹ Ζαραφωνίτου, Χ., Μίμης, Α., Καλαμάρας, Δ., Κοντοπούλου, Ε., Συνολάκης, Θ., & Καραγιαννίδης, Χ. (2022). Χωρική ανάλυση δεδομένων εγκληματικότητας σε επίπεδο Αστυνομικού Τμήματος των Δήμων Φιλοθέης-Ψυχικού, Κορυδαλλού και Αθηναίων, για την τριετία 2017-2019. Νομική Βιβλιοθήκη. Ανάκτηση από https://www.researchgate.net/publication/367500218_Chorike_analyse_dedomenon_enklematikotetas_se_epipedo_Astynomikou_Tmematos_ton_Demon_Philothees-Psychikou_Korydallou_kai_Athenaion_gia_ten_trietia_2017-2019, σσ. 161-164 && Project, U. (2023). *UrbanCrime*, ο.π., σ 81-83

δεδομένων με τρόπο που διευκολύνει την κατανόηση των χωρικών προτύπων της εγκληματικής δραστηριότητας.

Οι βασικές λειτουργίες ενός GIS περιλαμβάνουν:

i) Συλλογή Δεδομένων:

Το GIS επιτρέπει τη συλλογή γεωγραφικών δεδομένων από διάφορες πηγές όπως δορυφορικές εικόνες, αισθητήρες, επιτόπιες έρευνες και ψηφιακούς χάρτες. Αυτά τα δεδομένα μπορούν να περιλαμβάνουν τόσο χωρικά (π.χ., συντεταγμένες, υψόμετρα) όσο και μη χωρικά στοιχεία (π.χ., πληθυσμιακά στατιστικά, κοινωνικοοικονομικά δεδομένα)¹⁰.

ii) Αποθήκευση και Διαχείριση Δεδομένων:

Τα δεδομένα αποθηκεύονται σε βάσεις δεδομένων που είναι γεωαναφερόμενες, επιτρέποντας την αποτελεσματική οργάνωση και πρόσβαση σε αυτά¹¹.

iii) Ανάλυση Δεδομένων:

Το GIS παρέχει προηγμένα εργαλεία για τη χωρική και στατιστική ανάλυση των δεδομένων. Η χωρική ανάλυση περιλαμβάνει μεθόδους όπως η ανάλυση αποστάσεων, η ανάλυση πυκνότητας, η ανάλυση μοτίβων και η σύνθεση δεδομένων (overlay analysis), που επιτρέπουν την αναγνώριση σχέσεων και μοτίβων στα γεωγραφικά δεδομένα¹².

iv) Οπτικοποίηση Δεδομένων:

Η οπτικοποίηση των δεδομένων μέσω χαρτών, διαγραμμάτων και τρισδιάστατων μοντέλων είναι μια από τις πιο σημαντικές λειτουργίες του GIS. Οι χάρτες πυκνότητας, οι θεματικοί χάρτες και οι κλασικοί χάρτες βοηθούν στην κατανόηση των δεδομένων και την αποτελεσματική επικοινωνία των αποτελεσμάτων.

v) Λήψη Αποφάσεων:

¹⁰ Zhang, Y., & Drake, W. (2014). *Geographic Information Systems (GIS)*. Στο *Encyclopedia of Quality of Life and Well-Being Research* (σσ. 2392-2630). Springer Science+Business Media Dordrecht.

¹¹ Το ίδιο.

¹² Pearce, R. J., Kavanagh, M. A., & Thornton, E. L. (2011). *Using Geographic Information Systems (GIS) to assess the role of the built environment in influencing obesity: a glossary*. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, σελ 2-6 & 5-7

Με τη χρήση των εργαλείων ανάλυσης και οπτικοποίησης, το GIS υποστηρίζει τη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων σε διάφορους τομείς όπως η πολεοδομία, η διαχείριση φυσικών πόρων, η περιβαλλοντική προστασία και η διαχείριση κρίσεων.

vi) Ενσωμάτωση με Άλλες Τεχνολογίες:

Το GIS μπορεί να συνδυαστεί με άλλες τεχνολογίες, όπως το GPS (Global Positioning System) και τα συστήματα τηλεπισκόπησης, για την παροχή πιο ολοκληρωμένων και ακριβών γεωγραφικών πληροφοριών.

vii) Δημοσίευση και Διανομή Δεδομένων:

Το GIS επιτρέπει την κοινή χρήση και την παρουσίαση των δεδομένων μέσω διαδικτυακών πλατφόρμων, προσφέροντας διαδραστικούς χάρτες και πρόσβαση σε γεωγραφικές πληροφορίες από διαφορετικούς χρήστες¹³.

Οι λειτουργίες αυτές καθιστούν το GIS ένα πολύτιμο εργαλείο για τη γεωγραφική ανάλυση και τη λήψη αποφάσεων σε πολλούς τομείς. Η χρήση του GIS επεκτείνεται σε διάφορες εφαρμογές, από τη διαχείριση φυσικών πόρων και την πολεοδομία μέχρι την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών και την ανάλυση κοινωνικοοικονομικών δεδομένων.

Η χρήση του GIS είναι ποικίλη και εκτείνεται από τη χαρτογράφηση των γεωμετρικών τόπων και χαρακτηριστικών γνωρισμάτων, όπως οι θέσεις των σχολείων και των αστυνομικών τμημάτων, μέχρι την ανάλυση των πρότυπων εγκληματικότητας σε διάφορες περιοχές. Το GIS μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία δυναμικών ζωνών, οι οποίες αντιπροσωπεύουν περιοχές με υψηλές συγκεντρώσεις εγκλημάτων, βοηθώντας έτσι τις αρχές στη λήψη αποφάσεων και την εφαρμογή στρατηγικών πρόληψης εγκλήματος¹⁴.

Η χρησιμότητα του GIS στις κοινωνικές επιστήμες είναι ανεκτίμητη, καθώς επιτρέπει την ανάλυση και την οπτικοποίηση σύνθετων κοινωνικών φαινομένων με γεωγραφική διάσταση. Για παράδειγμα, στη μελέτη της εγκληματικότητας, το GIS μπορεί

¹³ Reddy, O. (2018). *Spatial Data Management, Analysis, and Modeling in GIS: Principles and Applications*. Στο *Geospatial Technologies in Land Resources Mapping, Monitoring and Management* (σσ. 127–142). Springer International Publishing AG., σ. 134

¹⁴ Καρζής, 2015, ο.π., σ. 52-57

να βοηθήσει στον εντοπισμό περιοχών υψηλής συγκέντρωσης εγκληματικότητας (hot spots) και να υποστηρίξει την ανάπτυξη στρατηγικών πρόληψης. Επιπλέον, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την ανάλυση κοινωνικοοικονομικών δεδομένων, την παρακολούθηση της υγείας του πληθυσμού και τον σχεδιασμό αστικών περιοχών, καθιστώντας το, κατά αυτόν τον τρόπο, ως ένα απαραίτητο εργαλείο για τους κοινωνικούς επιστήμονες¹⁵.

Η χρήση των Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών (GIS) συμβάλλει, επίσης, σημαντικά στην ανάλυση της κατανομής των κοινωνικών ανισοτήτων μεταξύ διαφορετικών περιοχών. Μέσω της χαρτογράφησης δεδομένων όπως η πρόσβαση σε υγειονομικές υπηρεσίες, το επίπεδο εκπαίδευσης και η οικονομική κατάσταση, οι ερευνητές μπορούν να εντοπίσουν περιοχές με έντονες κοινωνικές ανισότητες και να προτείνουν στοχευμένες παρεμβάσεις για την αντιμετώπισή τους¹⁶.

Η ανάλυση των προτύπων εγκληματικότητας σε αστικές περιοχές με τη χρήση Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών (GIS) επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να εντοπίζουν περιοχές με αυξημένα ποσοστά εγκληματικότητας, γνωστές ως "θερμές ζώνες". Μέσω αυτής της μεθόδου, οι αρχές μπορούν να σχεδιάζουν και να εφαρμόζουν πιο στοχευμένα και αποτελεσματικά μέτρα για την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος¹⁷.

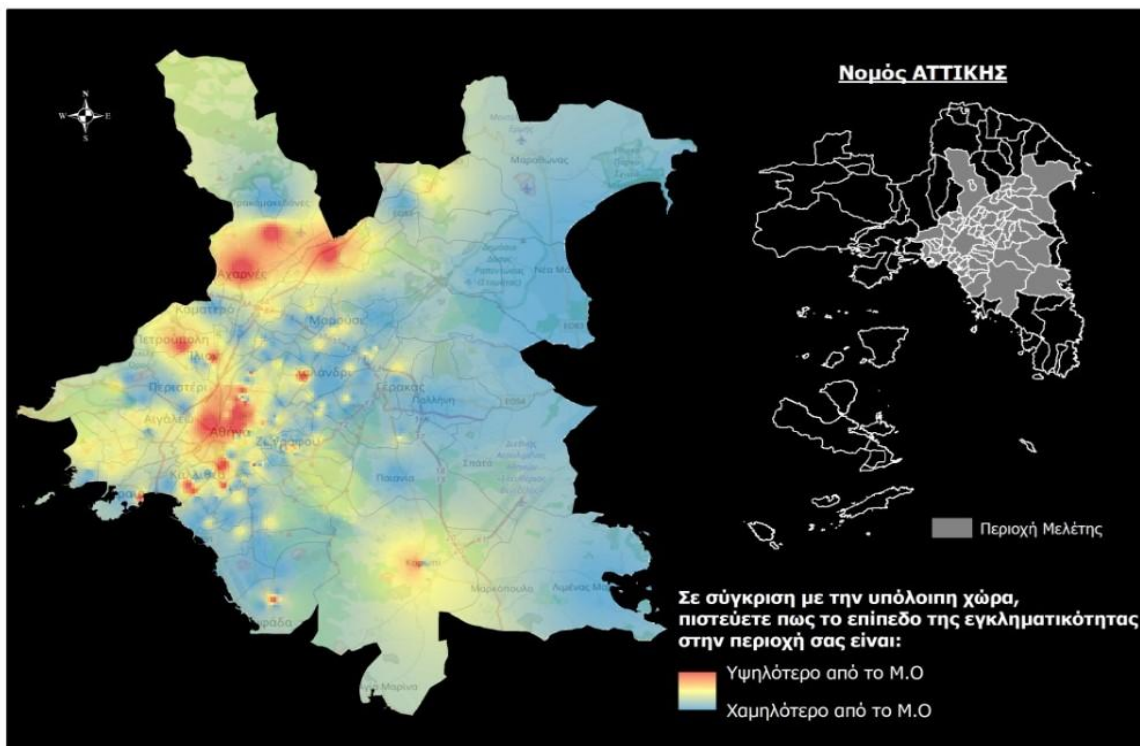
Στον τομέα των κοινωνικών επιστημών, το GIS χρησιμοποιείται για την ανάλυση δημογραφικών τάσεων, όπως η μετανάστευση και οι πληθυσμιακές μεταβολές. Με τη χαρτογράφηση αυτών των δεδομένων, οι ερευνητές μπορούν να μελετήσουν τις μετακινήσεις των πληθυσμών και τις επιπτώσεις που έχουν στις τοπικές κοινότητες, τις υποδομές και τις παρεχόμενες υπηρεσίες¹⁸.

¹⁵ Μπάθας, 2021, ο.π., σ. 7

¹⁶ Lechner, A. M., Owen, O., Ang, M., & Kemp, D. (2019). *Spatially Integrated Social Sciences with Qualitative GIS to Support Impact Assessment in Mining Communities*. *Resources*, 8(1), 47. doi:10.3390/resources8010047

¹⁷ SFU Library. (2020). *Ανάκτηση από Simon Fraser University*: <https://www.lib.sfu.ca/find/other-materials/data-gis/gis/community-research>

¹⁸ Lechner, Owen, Ang, & Kemp, 2019, ο.π.

Εικόνα 2. Κατανομή φόβου του εγκλήματος σε αστικά περιβάλλον σε διάφορες περιοχές της Αττικής. Αναπαρίσταται σε ηλεκτρονική πλατφόρμα πολλαπλών χρήσεων που σχεδιάστηκε και αναπτύχθηκε από την ερευνητική ομάδα GeoCHOROS στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, για τη διαδικτυακή συλλογή, επεξεργασία και οπτικοποίηση δεδομένων αστικού φόβου εγκληματικότητας – Πηγή: <https://gistraining.gr/>

Συμμετοχική Χαρτογράφηση: Η συμμετοχική χαρτογράφηση επιτρέπει στις τοπικές κοινότητες να συμμετέχουν στη συλλογή και ανάλυση δεδομένων, καταγράφοντας τις τοπικές αντιλήψεις και ενσωματώνοντας αυτές στις έρευνες. Παραδείγματα περιλαμβάνουν χαρτογραφήσεις επικίνδυνων περιοχών από κατοίκους ή καταγραφή περιβαλλοντικών αλλαγών¹⁹.

Εν κατακλείδι, η σημαντικότητα των Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών (GIS) στις κοινωνικές επιστήμες είναι αδιαμφισβήτητη. Τα GIS προσφέρουν πολύτιμες δυνατότητες που επιτρέπουν στους ερευνητές να εξετάσουν και να κατανοήσουν τη γεωγραφική διάσταση των κοινωνικών φαινομένων. Μέσω της ακριβούς χαρτογράφησης και της ανάλυσης δεδομένων, τα GIS συμβάλλουν στην ενίσχυση της

¹⁹ SFU Library, 2020, ο.π.

έρευνας και της λήψης αποφάσεων σε διάφορους τομείς, από την υγεία και την εκπαίδευση έως την εγκληματικότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη. Η τεχνολογία αυτή επιτρέπει την οπτικοποίηση σύνθετων δεδομένων με τρόπο που είναι εύκολα κατανοητός και προσβάσιμος, υποστηρίζοντας τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα στη διαχείριση κοινωνικών ζητημάτων. Επιπλέον, ενισχύει τη συνεργασία και τη συμμετοχή των κοινοτήτων, παρέχοντας τους τη δυνατότητα να συμβάλλουν ενεργά στην ανάλυση και την επίλυση των προβλημάτων που τους αφορούν. Συνολικά, τα GIS αποτελούν ένα απαραίτητο εργαλείο για την προαγωγή της γνώσης και τη βελτίωση της κοινωνίας, προσφέροντας νέες προοπτικές και λύσεις στις σύγχρονες προκλήσεις.

ΜΕΡΟΣ Α: Εννοιολογικές οριοθετήσεις

Κεφάλαιο 1: Ιστορική και σύγχρονη εξέλιξη της ληστείας στην Ελλάδα

1.1 Ιστορική Εξέλιξη της Ληστείας στη Νεότερη Ελλάδα

Το φαινόμενο της ληστείας στον ελλαδικό χώρο έχει βαθιές ρίζες που ανάγονται στην παράδοση των κλεφτών και των αρματολών, κατά την περίοδο της Οθωμανικής κυριαρχίας. Οι κλέφτες και οι αρματολοί αποτελούσαν άτακτα ένοπλα σώματα που δρούσαν στα βουνά, κινούμενοι διαρκώς μεταξύ νομιμότητας και παρανομίας. Αυτή η παράδοση διατηρήθηκε και μετά την Ελληνική Επανάσταση του 1821, την περίοδο που πολλοί από τους πρώην αγωνιστές του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα στράφηκαν προς τη ληστεία λόγω της αποτυχίας να ενταχθούν στο νεοσύστατο Τάγμα των ακροβολιστών. Η Βαυαροκρατία επιχείρησε να καταστείλει τα άτακτα σώματα με το διάταγμα της 26ης Μαρτίου 1833, αλλά η αντίδραση αυτών των ομάδων ήταν σφοδρή, ενισχύοντας την παρουσία της ληστείας ως σημαντικό κοινωνικό και πολιτικό φαινόμενο²⁰.

Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, η ληστεία εξελίχθηκε και απέκτησε χαρακτηριστικά οργανωμένων συμμοριών, οι οποίες εκμεταλλεύονταν τις αδυναμίες του κρατικού μηχανισμού και τις κοινωνικές αναταραχές της εποχής. Οι ληστές συχνά συνεργάζονταν με την τοπική αριστοκρατία και τις πολιτικές ελίτ, κάτι που τους εξασφάλιζε προστασία και υποστήριξη. Ο ρόλος της ληστείας δεν περιοριζόταν μόνο στην εκτέλεση εγκλημάτων, αλλά επεκτεινόταν και στη συμμετοχή σε πολιτικές διενέξεις και αλυτρωτικά σχέδια. Οι ληστές λειτουργούσαν ως ένα είδος παράλληλου στρατού, που μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την επίτευξη πολιτικών στόχων²¹.

Η υιοθέτηση της σκληρής καταστολής από την πλευρά του κράτους απέναντι στη ληστεία άρχισε να διαφαίνεται έντονα το 1871 με την εισαγωγή του νόμου ΤΟΔ'²² της

²⁰ Κουθούρης, Π. (2016). Από τη ληστεία στην πολιτική δίωξη: Οι διοικητικοί εκτοπισμοί στην Ελλάδα 1871-1929 (Διπλωματική εργασία). Θεσσαλονίκη: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ, σ. 5

²¹ Το ίδιο, σ. 51

²² Ο Νόμος ΤΟΔ'/1871 και τίτλο «περί της καταδιώξεως της ληστείας».

27ης Φεβρουαρίου²³. Ο νόμος αυτός προέβλεπε διοικητικούς εκτοπισμούς ως μέτρο καταστολής και καταδίωξης των ληστών, εγκαινιάζοντας μια μακρά περίοδο σκληρής αντιμετώπισης των ανυπότακτων ομάδων του πληθυσμού. Παρά τα κατασταλτικά μέτρα, η ληστεία διατηρήθηκε ως κοινωνικό φαινόμενο μέχρι και τις αρχές του 20ού αιώνα, ενσωματώνοντας οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες που την καθιστούσαν ανθεκτική στις αλλαγές.

Η ληστεία κατά τη διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα και αργότερα στον Εθνικό Διχασμό, αποτέλεσε εργαλείο για τις αντιμαχόμενες πλευρές, αποδεικνύοντας τη διαχρονική χρησιμότητα των ένοπλων ομάδων σε περιόδους κοινωνικής και πολιτικής αστάθειας. Ακόμη και μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, η ληστεία παρέμεινε παρούσα, αν και με μειωμένη ένταση, δείχνοντας ότι το φαινόμενο δεν εξαρτιόταν μόνο από τις οικονομικές και πολιτικές συνθήκες, αλλά και από βαθύτερες κοινωνικά και πολιτισμικά ριζωμένες παραδόσεις²⁴.

1.2 Η Ληστεία στη σύγχρονη Ελλάδα

Κατά την περίοδο από το 1987 έως το 2015, οι ληστείες στην Ελλάδα παρουσίασαν μια σταθερά ανοδική τάση, με τις πιο έντονες αυξήσεις να σημειώνονται κατά την οικονομική κρίση. Το 1990 καταγράφηκαν 1.102 ληστείες, ενώ το 2013 ο αριθμός αυτός κορυφώθηκε στις 5.514, με μικρές μειώσεις τα επόμενα χρόνια. Η φύση των εγκλημάτων διαφοροποιήθηκε ποιοτικά, καθώς παρατηρήθηκε αυξημένη χρήση βίας, συχνά δυσανάλογη του προσποριζόμενου οφέλους, ενώ χρησιμοποιήθηκαν βαριά όπλα όπως καλάζνικοφ. Επιπλέον, οι περισσότερες ληστείες στόχευαν σε "χαμηλού ρίσκου" στόχους, όπως αρπαγές τσαντών και ληστείες σε πεζούς για μικροποσά, ενώ σοβαρότερα εγκλήματα, όπως ληστείες με ανθρωποκτονίες, ήταν πιο περιορισμένα. Η αυξανόμενη συμμετοχή γυναικών και ανηλίκων, όπως και το μειωμένο ποσοστό

²³ *Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδας, 1871*

²⁴ Κολτσίδας, Β., & . (2021). *Η εικόνα του ληστή στον δημόσιο λόγο (1833-1871)*. Αθήνα: ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ., σ. 62-63

αλλοδαπών δραστών κατά την κρίση, αποτελούν χαρακτηριστικές δημογραφικές αλλαγές αυτής της περιόδου.

1.2.1. Στατιστικά Στοιχεία της Τελευταίας Δεκαετίας

Στο πλαίσιο της παρούσας μελέτης χορηγήθηκαν από την ΕΛ.ΑΣ. κατόπιν αιτήσεως τα εγκληματολογικά στατιστικά στοιχεία που αφορούν το έγκλημα της ληστείας σε όλη την ελληνική επικράτεια κατά τα έτη 2013 έως και 2023. Τα δεδομένα συμπεριελάμβαναν διάφορες μορφές εγκλημάτων και σχετικές κατηγοριοποιήσεις²⁵ αυτών. Όσον αφορά τις ληστείες τα στοιχεία κατατάσσονταν σε δύο κύριες κατηγορίες σχετικά με το *modus operandi*²⁶, «ληστεία με αρπαγή» και «άλλη ληστεία», σε τετελεσμένες και απόπειρες ανάλογα με το αποτέλεσμα και τέλος σε πλημμελήματα και κακουργήματα. Επίσης, τα δεδομένα ήταν ταξινομημένα γεωγραφικά σε σχέση με την Αστυνομική Διεύθυνση ή την Γενική Αστυνομική Περιφερειακή Διεύθυνση. Για να γίνει κατανοητή η γεωγραφική ταξινόμηση είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί πως οι ΓΕ.Π.Α.Δ. περιλαμβάνουν πολλές Δ.Α. και αυτές με την σειρά τους πολλούς δήμους της Ελλάδας, σχέση η οποία θα αναλυθεί στο μέρος Β της μελέτης.

Στο παρόν κεφάλαιο θα αναλυθούν συνοπτικά τα στατιστικά των ληστειών την τελευταία δεκαετία. Από το σύνολο των δεδομένων προκύπτει πως ο αριθμός συνολικά καθ' όλη την επικράτεια μειώθηκε σημαντικά.

²⁵ Βλ. παράρτημα Δεδομένα παρ.1

²⁶ Χαραλαμπίδης, Χ. Ν. (2011). Ανακριτική. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη. Το 1912 καθιερώθηκε η μέθοδος εξακρίβωσης της ταυτότητας του αγνώστου δράστη του εγκλήματος με βάση τον τρόπο δράσης από τον Άγγλο I. Atcherly οποίος οργάνωσε ειδικό τμήμα στην Scotland Yard. Αφού η μέθοδος έγινε αποδεκτή λόγω της αποτελεσματικότητας της από την υπηρεσία, υιοθετήθηκε και από άλλες εγκληματολογικές υπηρεσίες και τελικώς έμεινε γνωστή με το όνομα *modus operandi*, δηλαδή η μέθοδος ή τρόπος του επιχειρείν. Η φράση αυτή προέρχεται από τα λατινικά και συγκεκριμένα αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο ένα έγκλημα έχει τελεστεί και περιλαμβάνει επιλογές και συμπεριφορές που στόχευαν να βοηθήσουν το δράστη στη διάπραξη του εγκλήματος.

1.2.2. Κοινωνικοί και Οικονομικοί Παράγοντες της Ληστείας της Τελευταίας Δεκαετίας

Ανατρέχοντας σε βιβλιογραφικές αναφορές αλλά και πλήθος ερευνών που έχουν διεξαχθεί στο παρελθόν, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα πως πλήθος κοινωνικών, αλλά και οικονομικών παραγόντων συντελούν στην ανάπτυξη του φαινομένου της ληστείας σε παγκόσμιο επίπεδο και ιδιαίτερα στον ελλαδικό χώρο.

Έχοντας ως εφιαλτήριο τους οικονομικούς παράγοντες, θα μπορούσαμε να πούμε πως λειτουργούν ενισχυτικά στο φαινόμενο της ληστείας. Η ανεργία αποτελεί μάλιστα, έναν από τους μακρο - οικονομικούς παράγοντες με τη ληστρική πράξη αν και φαίνεται να μην υπάρχει ουσιαστικός συσχετισμός μεταξύ εγκληματικότητας και ανεργίας²⁷. Αυτό θεωρείται εύλογο, εάν σκεφτούμε πως η ανεργία συντελεί σε αυξημένα επίπεδα ανομίας, δημιουργώντας κατά αυτόν τον τρόπο, αυξημένα κίνητρα, αντίστοιχα, για παρανομία²⁸. Άλλωστε, όπως αναφέρει και ο Γ. Κωνσταντακόπουλος, η ανεργία θεωρείται ένα κυκλικό φαινόμενο, καθώς διακυμαίνεται τις περισσότερες φορές γύρω από οικονομικούς κύκλους. Η συσχέτιση μεταξύ της ανεργίας και των ληστειών αφορά κυρίως εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας.²⁹ Μία άλλη διαπίστωση που έχει γίνει αναφορικά με το φαινόμενο αυτό είναι πως η συνδιακύμανση της ανεργίας και των περιπτώσεων ληστειών είναι ιδιαίτερα αυξημένη κατά την περίοδο οικονομικής σταθερότητας, ενώ εξασθενημένη παρουσιάζεται κατά τη διάρκεια οικονομικών υφέσεων³⁰.

Στρεφόμενοι τώρα στην τρέχουσα οικονομική κρίση που έπληξε τη χώρα μας, παρατηρούμε πως προέκυψαν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά εν συγκρίσει με χώρες άλλες, που βίωσαν αντίστοιχα, ισχυρή κρίση. Προέκυψε πως εκτός από οικονομικά αίτια, η ελληνική κρίση προκάλεσε σοβαρότατες κοινωνικές συνέπειες, που με τη σειρά τους

²⁷ Project, UrbanCrime, 2023, ο.π., σσ 84-85 & 133-134 && Κωνσταντακόπουλος, Γ., Τσούβελος, Γ., & Κονταξάκης, Β. (2018). Υπάρχει επίδραση της οικονομικής ύφεσης. Αρχαία Ελληνικής Ιατρικής, σ. 38

²⁸ Andresen, M. A. (2012, November). Unemployment and crime: A neighborhood level panel data approach. *Social Science Research*, 41(6), 1615-1628. doi:10.1016/j.ssresearch.2012.07.003

²⁹ Κωνσταντακόπουλος, Τσούβελος, & Κονταξάκης, 2018, ο.π., σ. 38. Έχει αναφερθεί ότι η σχέση μεταξύ ανεργίας και εγκληματικότητας αμφισβητήθηκε εν μέρει από μελέτες που παρουσιάστηκαν στο Αμερικανικό Κογκρέσο το 2010.

³⁰ Το ίδιο, σ. 38

οδήγησαν σε ιστορικές κοινωνικό-οικονομικές αναδιαρθρώσεις³¹. Το βέβαιο είναι, πως η ελληνική οικονομική κρίση επέδρασε σημαντικά στην εγχώρια εγκληματικότητα και συγκεκριμένα στην αύξηση φαινομένων ληστείας, κάτι που φαίνεται στα αποτελέσματα ερευνών που διεξήχθησαν από το τμήμα καταγραφής και ανάλυσης εγκλημάτων του αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας. Η οικονομική κρίση επηρέασε σημαντικά την εγκληματικότητα, καθώς η αύξηση της ανεργίας, η φτώχεια και η κοινωνική ανασφάλεια συνέβαλαν στην έξαρση εγκλημάτων κατά της ιδιοκτησίας και εγκλημάτων βίας. Παράλληλα, η επιδείνωση των κοινωνικών συνθηκών και η περιβαλλοντική υποβάθμιση ορισμένων περιοχών, όπως ο Δήμος Αθηναίων, ενίσχυσαν το αίσθημα ανασφάλειας των πολιτών. Οι πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως τα άτομα με χαμηλό εισόδημα και οι γυναίκες, ανέφεραν αυξημένο φόβο εγκλήματος, ενώ η αρνητική αξιολόγηση της αστυνομίας και η προηγούμενη θυματοποίηση επιδείνωσαν αυτή την κατάσταση. Τα ευρήματα της έρευνας επιβεβαιώνουν ότι η οικονομική κρίση συνδέεται άμεσα με την άνοδο της εγκληματικότητας και την ανασφάλεια, γεγονός που καθιστά απαραίτητη μια ολοκληρωμένη στρατηγική αντεγκληματικής πολιτικής³². Τα ευρήματα συγκεκριμένων μελετών έδειξαν πως στο διάστημα των τριών πρώτων χρόνων της κρίσης, δηλαδή από το 2008 έως το 2011, ο αριθμός ληστειών αυξήθηκε³³.

Σε γενικές γραμμές, η αύξηση της εγκληματικότητας και συγκεκριμένα η άνοδος του ληστρικού φαινομένου κατά τα πρώτα έτη της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα συνδέεται άμεσα με την επιδείνωση των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών. Παράγοντες όπως η αύξηση της ανεργίας, η πτώση των μισθών και η μείωση της οικονομικής δραστηριότητας διαμόρφωσαν ένα περιβάλλον που ευνοούσε την άνοδο των εγκλημάτων κατά της ιδιοκτησίας. Έρευνες έχουν δείξει ότι η ανεργία επηρεάζει έντονα τα εγκλήματα αυτού του τύπου, καθώς η οικονομική ανασφάλεια δημιουργεί ισχυρότερα κίνητρα για παραβατική συμπεριφορά. Επιπλέον, η μείωση των μισθών κατά την περίοδο της κρίσης συνέβαλε στην ενίσχυση αυτής της τάσης, καθώς η πτώση των

³¹ Το ίδιο σ. 40

³² Ζαραφωνίτου και συνεργ.2021, ο.π., σ. 155

³³ Κωνσταντακόπουλος, Τσούβελας, & Κονταξάκης, 2018, ο.π., σ. 41, βλ επίσης Project, UrbanCrime, 2023, ο.π.

εισοδημάτων αύξησε τις οικονομικές δυσκολίες μεγάλου μέρους του πληθυσμού. Συνεπώς, η εκτίναξη της ανεργίας και η οικονομική δυσχέρεια λειτούργησαν ως καταλύτες για την αύξηση των ληστειών, δεδομένου ότι σε πολλές περιπτώσεις υπήρχε επιτακτική ανάγκη για επιβίωση.³⁴

Σύμφωνα μάλιστα, με τη θεωρία των «συστηματικών διαφορετικών ευκαιριών»³⁵ ταυτόχρονα με τα χαμηλά εισοδήματα που ωθούν τους ανθρώπους στην διάπραξη κάποιας ληστείας, μειωμένα επίπεδα στην οικονομική παραγωγή και κατανάλωση, που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την οικονομική επιβράδυνση, ενδέχεται να ωθούν τα άτομα προς πιθανούς στόχους ληστείας, όπως κατοικίες ή πεζών πολιτών εν οδό.

³⁴ Κωνσταντακόπουλος, Τσουβελας, & Κονταξάκης, 2018, ο.π., σ. 42, βλ. επίσης Ζαραφωνίτου, *UrbanCrime*, 2023 σ. 134-142

³⁵ Χάιδου, Α. (1996). Θετικιστική Εγκληματολογία: Αιτιολογικές Προσεγγίσεις του Εγκληματικού Φαινομένου. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη., σ. 169. Η θεωρία των «Συστηματικών Διαφορετικών Ευκαιριών»(theory of differential opportunity systems) αναπτύχθηκε από τους Richard Cloward και Lloyd Ohlin το 1960 και προσφέρει μια εξήγηση για το πώς η διαθεσιμότητα των ευκαιριών για εγκληματική συμπεριφορά επηρεάζει το είδος των εγκλημάτων που διαπράττονται. Η θεωρία αυτή συνδυάζει στοιχεία από τις θεωρίες μάθησης, υποκοουλτούρας και κοινωνικής αποδιοργάνωσης.

Κεφάλαιο 2: Μορφές ληστείας και νομικό πλαίσιο

2.1. Μορφές Ληστείας

Μένοντας επικεντρωμένοι στο φαινόμενο της ληστείας και βασιζόμενοι στη βιβλιογραφία που έχει γραφεί κατά καιρούς, θα ήταν ορθό να κάνουμε μια αναφορά στις επιμέρους μορφές. Εμφανές είναι πως το έγκλημα της ληστείας γίνεται ορατό μέσα από ένα εύρος μορφών, κάτι όμως που δεν προσδιορίζει απόλυτα τον χαρακτήρα της, αλλά και τους επιδιωκόμενους στόχους της. Μάλιστα, θα ήταν λάθος να σκεφτούμε πως οι διάφορες περιπτώσεις ληστειών που πραγματοποιούνται είναι ίδιες μεταξύ τους³⁶. Αυτό συμβαίνει, καθώς οι πράξεις που σηματοδοτούν το φαινόμενο της ληστείας παρουσιάζουν μία ετερογένεια. Η διερεύνηση πλήθους ληστειών που έγιναν στη Φιλαδέλφεια από τον Normandean στο παρελθόν, συντέλεσε στην κατηγοριοποίηση της ληστείας σε επιμέρους μορφές. Βέβαια, η κατηγοριοποίηση αυτή στηρίζεται στη χρήση κάποιων κριτηρίων, όπως αυτά ορίζονται αφενός από τον Ποινικό Κώδικα κάθε χώρας κι αφετέρου από την επιστήμη της Εγκληματολογίας.

2.1.1. Ως προς το αποτέλεσμα

Όσον αφορά στα κριτήρια που τίθενται από τον ίδιο τον Ποινικό Κώδικα σχετίζονται μόνο με την ίδια την πράξη της ληστείας. Έτσι, έχοντας ως πρώτο κριτήριο την ολοκλήρωση ή όχι μιας ληστείας, όπως αναγράφεται και στο άρθρο 42 του Ελληνικού Ποινικού Κώδικα, μπορούμε να μιλήσουμε για «τετελεσμένες» ληστείες ή απλώς για «απόπειρες»³⁷. Τετελεσμένη είναι η ληστεία κατά την οποία ολοκληρώθηκε η εγκληματική πράξη ενώ απόπειρα χαρακτηρίζεται η πράξη όπου υπήρξε αρχή τέλεσης αλλά όχι περάτωση³⁸.

³⁶ Κωστάρας, Α. (2011). *Εγχειρίδιο Ποινικού Δικαίου, Βασικές γνώσεις Γενικού και Ειδικού Μέρους.*, βλ. επίσης Κωστάρας, Α. (2016). *ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ Έννοιες & Θεσμοί του Γενικού Μέρους. Νομική Βιβλιοθήκη.*

³⁷ Τσουραμάνης, Χ. (1992). *Η Ληστεία - Εγκληματολογική / Κοινωνιολογική ανάλυση (Διδακτορική διατριβή)*. Κομοτηνή: Αντ. Ν. Σάκκουλα., σ. 143

³⁸ Σύμφωνα με το άρθρο 42 του Ποινικού Κώδικα, απόπειρα είναι η πράξη κατά την οποία ο δράστης, έχοντας αποφασίσει να τελέσει έγκλημα, αρχίζει να εκτελεί την περιγραφόμενη στο νόμο αξιόποινη πράξη, χωρίς όμως αυτή να ολοκληρωθεί. Αντίθετα, τετελεσμένο έγκλημα είναι αυτό στο οποίο έχουν πραγματοποιηθεί πλήρως όλα τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης που περιγράφονται στο νόμο.

2.1.2. Ως προς τον τρόπο τέλεσης

Στη συνέχεια, στο άρθρο 380³⁹ του Π.Κ. γίνεται λόγος για τον τρόπο τέλεσής τους. Σύμφωνα με αυτόν, μπορούμε να διακρίνουμε τρεις επιπλέον μορφές, τις «ληστείες με στενή έννοια»⁴⁰, τις «ληστρικές κλοπές»⁴¹, αλλά και τις «ληστρικές εκβιάσεις»^{42,43}

Λαμβάνοντας υπόψη, την επιστήμη της Εγκληματολογίας, η ίδια εστιάζει τόσο στην πράξη, όσο και στα επερχόμενα θύματα. Έτσι, μία πρώτη κατηγοριοποίηση, βασίζεται στον *τρόπο τέλεσης*, και αναφέρεται στις ληστείες, κατά τις οποίες γίνεται χρήση βίας και σε εκείνες που τελούνται με την απειλή άσκησης της. Επιπλέον, όσον αφορά στο *μέσο* που χρησιμοποιείται κατά την πράξη αυτή, μπορούμε να κάνουμε λόγο για τις ένοπλες ληστείες, καθώς και εκείνες που γίνονται χωρίς χρήση κάποιου όπλου.

2.1.3. Ως προς το σκοπό τέλεσης

Μία άλλη κατηγοριοποίηση του φαινομένου της ληστείας είναι οι ιδιοτελείς και οι ανιδιοτελείς, που λαμβάνονται ως κριτήριο οι επιμέρους στόχοι που έχει θέσει ο ίδιος ο δράστης. Την σημερινή εποχή πλειοψηφία αποτελούν οι «ιδιοτελείς»⁴⁴ ληστείες, κατά τις οποίες ο αναφερόμενος ως δράστης επιδιώκει την δική του οικονομική εξασφάλιση. Αντιθέτως, η δεύτερη μορφή, οι ανιδιοτελείς ληστείες, έχουν διαφορετικά κίνητρα, αφού απώτερος σκοπός τους είναι να προσφέρουν βοήθεια σε αδύναμες κοινωνικές ομάδες.

³⁹ Βλ. νομικό παράρτημα

⁴⁰ Σε αυτήν την περίπτωση, ο δράστης, μέσω σωματικής βίας ή απειλών, εξαναγκάζει το θύμα να του παραδώσει ξένο κινητό πράγμα, το οποίο ο δράστης σκοπεύει να ιδιοποιηθεί παράνομα. Η διαφορά με τη ληστεία έγκειται στο ότι εδώ το θύμα παραδίδει το αντικείμενο υπό την πίεση του εξαναγκασμού, ενώ στη ληστεία ο δράστης το αφαιρεί άμεσα.

⁴¹ Αυτή η μορφή προκύπτει όταν ο δράστης, αφού έχει ήδη αφαιρέσει ξένο κινητό πράγμα (δηλαδή έχει διαπράξει κλοπή), χρησιμοποιεί σωματική βία ή απειλές με επικείμενο κίνδυνο για το σώμα ή τη ζωή, προκειμένου να διατηρήσει το κλοπιμαίο στην κατοχή του.

⁴² Σε αυτήν την περίπτωση, ο δράστης, μέσω σωματικής βίας ή απειλών, εξαναγκάζει το θύμα να του παραδώσει ξένο κινητό πράγμα, το οποίο ο δράστης σκοπεύει να ιδιοποιηθεί παράνομα. Η διαφορά με τη ληστεία έγκειται στο ότι εδώ το θύμα παραδίδει το αντικείμενο υπό την πίεση του εξαναγκασμού, ενώ στη ληστεία ο δράστης το αφαιρεί άμεσα.

⁴³ Τσουραμάνης, 1992, ο.π.

⁴⁴ Το ίδιο, σ. 144

Για τον λόγο αυτό, οι ληστείες αυτές είναι γνωστές τον περασμένο αιώνα κι ως «κοινωνικές».⁴⁵

2.1.4. Ως προς το τρόπο οργάνωσης

Τέλος, έχοντας στο μυαλό μας το πόσο προετοιμασμένος είναι κάποιος για να διαπράξει μία ληστεία, κάνουμε λόγο για τις «οργανωμένες» ή «επαγγελματικές» ληστείες και τις «ανοργάνωτες» ή «ευκαιριακές». Αυτό το κριτήριο μπορεί να θεωρηθεί ως το βασικότερο, καθώς σ' αυτό στηρίζεται η έκβασή της. Η επιτυχία ή αντίστοιχα η αποτυχία της βασίζεται στον προσχεδιασμό, αλλά και στον τρόπο υλοποίησής της. Εάν, λοιπόν κατά τον προσχεδιασμό έχει ληφθεί υπόψη και η παραμικρή λεπτομέρεια, τότε η εξασφάλιση της επιτυχίας είναι βέβαιη. Σε αντίθετη περίπτωση, εάν η πράξη αυτή θεωρηθεί ευκαιριακή, τότε το αποτέλεσμα θα είναι ερασιτεχνικό, και επομένως η αποτυχία θα είναι σχεδόν σίγουρη⁴⁶.

2.1.4.1 Οργανωμένες ή “επαγγελματικές”, ανοργάνωτες ή «ευκαιριακές» ληστείες

Όπως αναφέραμε ήδη παραπάνω, και όπως επισημαίνει ο Χ. Τσουραμάνης, η διάκριση των ληστειών σε «επαγγελματικές» ή «ευκαιριακές», αποτελούν τις βασικότερες μορφές. Για τον λόγο αυτό, ορθό θα ήταν να μείνουμε λίγο περισσότερο στην κατηγοριοποίηση αυτή. Στον προσχεδιασμό μίας ληστείας λαμβάνονται υπόψη η επιλογή του στόχου, η δημιουργία της ομάδας – συμμορίας που θα την πραγματοποιήσει, ο τρόπος υλοποίησης της, καθώς και ο τρόπος διαφυγής στο τέλος.

Αρχικά, η επιλογή του στόχου είναι καθοριστική για τους υποψήφιους ληστές, καθώς ο στόχος πρέπει να είναι ταυτόχρονα ελκυστικός και προσβάσιμος, ώστε να μεγιστοποιούνται οι πιθανότητες επιτυχίας με το μικρότερο δυνατό ρίσκο. Σε

⁴⁵ Το ίδιο, σ. 144

⁴⁶ Το ίδιο, σσ. 141-146

οργανωμένες ληστείες, η προετοιμασία περιλαμβάνει λεπτομερή σχεδιασμό, παρακολούθηση και στρατηγικές αποφάσεις, στις οποίες βρίσκει εφαρμογή η **Θεωρία των Παιγνίων**, η οποία αναλύει τις επιλογές των δραστών και των διωκτικών αρχών με βάση το κόστος και το προσδοκώμενο όφελος. Ο δράστης εκτιμά αν η πιθανή λεία αποζημιώνει τον χρόνο, την προσπάθεια και τον κίνδυνο της σύλληψης ή τιμωρίας⁴⁷.

Ωστόσο, το φαινόμενο της ληστείας δεν εξηγείται μόνο με όρους ορθολογικών επιλογών. Η **Routine Activity Theory**⁴⁸ προσφέρει μια σημαντική προσέγγιση στην κατανόηση των ευκαιριών για έγκλημα, τονίζοντας πως αυτό προκύπτει από την καθημερινή κοινωνική ρουτίνα και τη συνύπαρξη τριών παραγόντων: ενός παρακινημένου δράστη, ενός κατάλληλου στόχου και της απουσίας ικανού φύλακα. Αυτή η θεωρία εξηγεί πώς η εγκληματικότητα επηρεάζεται από κοινωνικές αλλαγές, όπως π.χ. η αυξημένη κινητικότητα ή η απουσία εποπτείας σε δημόσιους χώρους.

Παράλληλα, οι **Brantingham & Brantingham** εστιάζουν στον ρόλο του χώρου και του χρόνου στην επιλογή του στόχου, αναπτύσσοντας την έννοια του «**crime template**», ενός γνωστικού πλαισίου που βοηθά τους δράστες να χαρτογραφήσουν και να εντοπίσουν κατάλληλους στόχους με βάση την εμπειρία τους και το καθημερινό τους περιβάλλον. Έτσι, στις λιγότερο οργανωμένες ή ευκαιριακές ληστείες, ο στόχος δεν επιλέγεται βάσει εκτενούς σχεδιασμού, αλλά εντοπίζεται τυχαία, όταν παρουσιαστεί μια ευνοϊκή συγκυρία χωρίς σημαντική αντίσταση ή επιτήρηση⁴⁹.

⁴⁷ Osborne, M. J. (2004). *An Introduction to Game Theory*. Oxford University Press.

⁴⁸ Cohen, L. E., & Felson, M. (1979). *Social Change and Crime Rate Trends: A Routine Activity Approach*. *American Sociological Review*, 44(4), 588–608. Η *Routine Activity Theory* αναπτύχθηκε από τους Lawrence Cohen & Marcus Felson (1979) και εστιάζει στον ρόλο των ευκαιριών στην εγκληματική συμπεριφορά. Σύμφωνα με αυτή, το έγκλημα δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τα χαρακτηριστικά του δράστη, αλλά από τις συνθήκες που καθιστούν ένα έγκλημα εφικτό. Έχει επηρεάσει σημαντικά την πρόληψη του εγκλήματος μέσω περιβαλλοντικού σχεδιασμού (CPTED - *Crime Prevention Through Environmental Design*), προωθώντας στρατηγικές όπως: α) Αυξημένη φυσική επιτήρηση (*natural surveillance*) μέσω καλύτερου φωτισμού και ανοιχτών οπτικών πεδίων, β) έλεγχος πρόσβασης (*access control*) σε ευάλωτους χώρους και γ) ενίσχυση της δυσκολίας τέλεσης εγκλημάτων μέσω φυσικών και τεχνολογικών εμποδίων.

⁴⁹ Ζαραφωνίτου, Χ., & Χρυσόχου, Ε. (2015). Υπάρχουν ghettos στο κέντρο της Αθήνας; Εγκληματολογική διερεύνηση των κοινωνικών στάσεων και αναπαραστάσεων. Πάντειο, ΠΜΣ Εγκληματολογία, Αθήνα. Ανάκτηση από https://criminology.panteion.gr/files/452/Criminological_studies_Vol_1.pdf, σ. 17-19

Κάτι άλλο που μας ενδιαφέρει κατά τον προσχεδιασμό, είναι η δημιουργία της ομάδας, εφόσον μιλάμε για σύμπραξη περισσότερων από δυο ατόμων, που θα εκτελέσει τη ληστεία. Σε αντίθεση με τις ανοργάνωτες ληστείες, στις οργανωμένες, η συγκρότηση ομάδας αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο για τη σύμπραξή της.

Επιπλέον, η επιλογή των ατόμων που θα αποτελέσουν τα μέλη μιας ομάδας δεν είναι τυχαία. Αντιθέτως, έχοντας ως γνώμονα τον στόχο που έχει τεθεί και τις εκάστοτε ανάγκες για την έκβαση της ληστείας ορίζεται και ο αριθμός των ατόμων – μελών της ομάδας. Μάλιστα, οι συμμετέχοντες χρειάζεται να έχουν τα απαραίτητα προσόντα, προκειμένου να ανταπεξέλθουν επαρκώς στον ρόλο που καλούνται να λάβουν. Η επιλογή των ατόμων συνήθως, γίνεται ανάμεσα σε φίλους και γνωστούς αλλά και κοινωνικές ομάδες και σχετίζεται άμεσα με το παρελθόν που έχουν, καθώς οι περισσότεροι που επιλέγονται ως μέλη της συμμορίας έχουν διαπράξει μικροκλοπές ή έχουν εκτίσει ποινή στη φυλακή⁵⁰.

Αναφερόμενοι τώρα στον τρόπο με τον οποίο διαπράττεται μία ληστεία, στο βιβλίο του ο Χ. Τσουραμάνης περιγράφει δύο βασικά στάδια, αυτό των προπαρασκευαστικών ενεργειών και εκείνο κατά το οποίο υλοποιείται η πράξη της ληστείας. Πρόκειται για δύο στάδια που συναντάμε στις οργανωμένες ή επαγγελματικές ληστείες και το ένα προηγείται χρονικά του άλλου. Από την άλλη, στις ανοργάνωτες ληστείες προεδρεύει το στάδιο πραγματοποίησης μιας ληστείας, ενώ το προπαρασκευαστικό συναντάται στοιχειωδώς. Στα πλαίσια της προπαρασκευής, τοποθετείται και ο εκτενής σχεδιασμός της ληστρικής πράξης. Αναλυτικότερα, ένα από τα βασικά θέματα που λαμβάνουν χώρα είναι η ανάθεση και η κατανομή των ρόλων που θα δοθούν στα μέλη της ομάδας, όπως το ποιος θα ηγηθεί της διαδικασίας, ποιος θα «κρατάει τσίλιες»⁵¹ ή ποιος θα οδηγήσει το μέσο που θα χρησιμοποιηθεί τόσο στην αρχή όσο και κατά την ολοκλήρωση της πράξης. Ένα άλλο θέμα το οποίο συνίσταται στο προπαρασκευαστικό σχεδιασμού είναι το ποιες αλλαγές ή ενέργειες πρέπει να γίνουν

⁵⁰ Τσουραμάνης, 1992, ο.π., σ. 151

⁵¹ Το ίδιο, σ. 152

προκειμένου να προετοιμαστούν κατάλληλα. Ακόμη, κατά την διαδικασία αυτή πραγματοποιείται παρακολούθηση του στόχου – θύματος, στοχεύοντας να μελετηθούν οι κινήσεις και καθημερινές τους συνήθειες. Έπειτα απ' αυτό, θα προγραμματίσουν τα αντίστοιχα χρονικά πλαίσια, τον χώρο, όπου θα γίνει η ληστεία, καθώς και οι απαραίτητες προφυλάξεις πρέπει να ληφθούν για να προστατευτούν και να αποφύγουν τον επίσημο κοινωνικό έλεγχο.

Η ολοκλήρωση της ληστείας συντελείται με την αποχώρηση των δραστών από το μέρος στο οποίο εκτυλίχτηκε. Το στάδιο αυτό χαρακτηρίζεται ως αρκετά σημαντικό, ανεξάρτητα από την επιτυχή ή μη έκβαση της πράξης αφού σκοπός είναι οι δράστες να παραμένουν ελεύθεροι, δίχως να συλληφθούν από τις διωκτικές αρχές. Στο σημείο αυτό παρατηρείται ακόμη μία διαφορά ανάμεσα στις οργανωμένες και τις ανοργάνωτες ληστείες, αφού στις πρώτες έχει οργανωθεί πλήρως ο τρόπος διαφυγής, ενώ στις δεύτερες, οι δράστες φεύγουν τρέχοντας είτε με κάποιο μέσο, όπως μοτοσυκλέτα, εκμεταλλευόμενοι το σοκ και τον τρόμο που έχει υποστεί το θύμα τους. Βέβαια, σε κάθε περίπτωση η προετοιμασία και η τέλεση μιας ληστείας μπορεί να διαφέρει, αφού υπάρχει πλήθος επιλογών αναφορικά με τον τρόπο που θα γίνει ο προσχεδιασμός κι η υλοποίηση της ληστείας. Άλλωστε, πέρα από την οργάνωση, καθοριστικό ρόλο διαδραματίζει στην διεκπεραίωση μίας ληστρικής πράξης, η χρήση της φαντασίας, μα και η συνολική εμπειρία των δραστών⁵².

2.1.5 Ως προς τον τόπο τέλεσης

Ένα άλλο κριτήριο που αναφέρει η επιστήμη της Εγκληματολογίας είναι ο τόπος, δηλαδή το μέρος στο οποίο λαμβάνει χώρα. Σύμφωνα με αυτό λοιπόν, πραγματοποιούνται ληστείες είτε στην πόλη κι είτε έξω από αυτήν. Στην προσπάθεια μας βέβαια, να αναλύσουμε περισσότερο τις μορφές αυτές θα ήταν ορθό να μιλήσουμε για τις ληστείες που πραγματοποιούνται σε κάποιον εσωτερικό ή εξωτερικό χώρο. Αναφερόμενοι σε κλειστούς χώρους, αυτοί μπορεί να είναι ιδιωτικοί, όπως κατοικίες,

⁵² Το ίδιο, σσ. 146-156

αλλά και επαγγελματικοί όπως καταστήματα, τράπεζες, αλλά και μεταφορικά μέσα. Από την άλλη πλευρά, στους εξωτερικούς χώρους συγκαταλέγονται οι δρόμοι και τα δημόσια πάρκα για παράδειγμα.

2.1.5.1 Ληστείες Τραπεζών

Οι ληστείες τραπεζών χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό οργάνωσης και προετοιμασίας, καθώς οι δράστες στοχεύουν σε μεγάλες ποσότητες χρημάτων με κίνδυνο αυξημένης αστυνόμευσης και συστημάτων ασφαλείας. Συχνά, οι ληστές χρησιμοποιούν όπλα και απειλές για να υποτάξουν το προσωπικό και τους πελάτες, επιδιώκοντας την γρήγορη ολοκλήρωση της ληστείας για να μειώσουν τις πιθανότητες σύλληψης. Η τεχνολογία, όπως οι κάμερες ασφαλείας και τα συστήματα συναγερμών αλλά και οι πόρτες ασφαλείας τα τελευταία χρόνια αποτέλεσαν τροχοπέδη για την δράση των ληστών μειώνοντας σημαντικά τον αριθμό των ληστειών σε τραπεζικά καταστήματα.

2.1.5.2 Ληστείες Καταστημάτων

Οι ληστείες καταστημάτων περιλαμβάνουν επιθέσεις σε επιχειρήσεις λιανικής πώλησης, όπως σούπερ μάρκετ, κοσμηματοπωλεία, φαρμακεία κ.α.. Αυτές οι ληστείες συχνά πραγματοποιούνται κατά τις ώρες λειτουργίας των καταστημάτων και οι δράστες στοχεύουν συνήθως στα ταμεία ή σε πολύτιμα αγαθά. Η παρουσία πελατών και προσωπικού αυξάνει τους κινδύνους, ενώ οι δράστες συνήθως βασίζονται στην ταχύτητα και την εκφοβιστική συμπεριφορά (πρόταση πυροβόλου όπλου προς τα θύματα ή εφαρμογή βίας) για να ελαχιστοποιήσουν την αντίσταση.

2.1.5.3 Ληστείες Κατοικιών

Οι ληστείες κατοικιών, γνωστές και ως "μπουκαρίσματα", συμβαίνουν συνήθως όταν οι δράστες πιστεύουν πως οι κάτοικοι απουσιάζουν ή κοιμούνται. Ωστόσο, σε περιπτώσεις που οι δράστες εισέρχονται και διαπιστώνουν την παρουσία των κατοίκων, η κλοπή μετατρέπεται σε ληστεία, λόγω της ανάγκης να χρησιμοποιήσουν βία ή απειλές. Οι δράστες εκμεταλλεύονται ευκαιρίες, όπως ξεκλείδωτες πόρτες ή παράθυρα, και

στοχεύουν συνήθως σε μικρά, φορητά αντικείμενα αξίας, όπως κοσμήματα, μετρητά και ηλεκτρονικές συσκευές.

2.1.5.4 Ληστείες στον δρόμο

Οι ληστείες στον δρόμο συμβαίνουν σε δημόσιους χώρους και συχνά περιλαμβάνουν τη βίαιη αποστέρηση προσωπικών αντικειμένων από τα θύματα. Οι δράστες εκμεταλλεύονται την απροσεξία ή την απομόνωση των θυμάτων, επιλέγοντας σημεία με χαμηλό φωτισμό ή περιοχές με λιγοστή κυκλοφορία. Η ταχύτητα και η αιφνιδιαστική επίθεση είναι κεντρικά στοιχεία αυτών των ληστειών, ενώ οι δράστες συχνά φεύγουν γρήγορα από τον τόπο του εγκλήματος για να αποφύγουν τη σύλληψη. Σε αυτή τη μορφή της ληστείας ταιριάζει η Θεωρία Ρουτίνας Δραστηριοτήτων (Routine Activity Theory) των Cohen & Felson (1979), η οποία υποστηρίζει ότι η διάπραξη ενός εγκλήματος επηρεάζεται από τη συνύπαρξη τριών βασικών παραγόντων:

- Ένας δράστης με κίνητρο
- Ένας κατάλληλος στόχος
- Η απουσία ικανού φύλακα

2.2. Δικονομικά Στοιχεία και Νομική Κατάταξη

2.2.1. Ορισμοί και Νομικό Πλαίσιο

Σύμφωνα με το 23ο κεφάλαιο του Ελληνικού Ποινικού Κώδικα, προβλέπονται εγκλήματα, τα οποία προσβάλλουν το αγαθό της ιδιοκτησίας. Κάνοντας λόγο για ιδιοκτησία εννοούμε κάτι που ανήκει και βρίσκεται στην πλήρη κυριότητα ενός προσώπου. Επομένως, όταν κάποιος προσπαθεί να βλάψει την ιδιοκτησία ή μέρος αυτής και κατ'επέκταση να τη στερήσει από τον κύριο κάτοχό της, τότε λέμε πως προσβάλλει την ξένη ιδιοκτησία και επιδιώκει να εισχωρήσει στο πεδίο εξουσίας του προσώπου αυτού.

Στο σημείο αυτό βέβαια, χρειάζεται να προχωρήσουμε σε μία βασική διάκριση των εγκλημάτων κατά της ιδιοκτησίας, καθώς υπάρχουν εκείνα στα οποία γίνεται χρήση βίας, μα και εκείνα στα οποία δεν είναι απαραίτητη η βίαιη επέμβαση. Σύμφωνα λοιπόν, με τη διάκριση αυτή, υπάρχει η «κλοπή» που αφορά σε εγκλήματα, που στοχεύουν στην απλή στέρηση της κατοχής, δίχως την ύπαρξη ή χρήση βίας, καθώς και η «ληστεία» που εμπεριέχει βίαιη επ' ενέργεια στην ιδιοκτησία τρίτου προσώπου. Είναι φανερό λοιπόν, πως οι έννοιες «κλοπή» και «ληστεία» διαφέρουν σημαντικά, όπως επίσης η κλοπή αποτελεί συνθετικό μέρος της ληστείας.⁵³

Εστιάζοντας τώρα στο φαινόμενο της ληστείας και λαμβάνοντας υπόψη το αρ. 380 του Π.Κ., είμαστε σε θέση να πούμε πως αποτελεί ένα έγκλημα σύνθετο, εφόσον η διενέργειά του περιλαμβάνει τόσο την τέλεση κλοπής (αρ. 372 Π.Κ.), όσο και τη χρήση παράνομης βίας (αρ. 330 Π.Κ.). Είναι φανερό λοιπόν, πως κατά την πραγματοποίηση μιας ληστείας προσβάλλεται το έννομο αγαθό της ιδιοκτησίας, όπως επίσης και το έννομο αγαθό της προσωπικής ελευθερίας. Η ληστεία αποτελεί επομένως, ένα αδίκημα κακουργηματικής φύσεως, για το οποίο προβλέπεται τιμωρία με ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης πέντε έως 15 έτη, καθώς και χρηματική ποινή⁵⁴.

2.2.2. Τετελεσμένη κλοπή ως συστατικό της ληστείας

Για να μπορέσουμε να πούμε πως έχει διαπραχθεί το αδίκημα της ληστείας, βασική προϋπόθεση αποτελεί η τετελεσμένη κλοπή. Ωστόσο, πέρα από αυτό, ο δράστης πρέπει να έχει ασκήσει παράνομη βία ή να έχει προβάλει απειλές που συνεπάγονται επικείμενο κίνδυνο για τη σωματική ακεραιότητα ή τη ζωή του θύματος, προκειμένου να μπορέσει να φέρει εις πέρας την αφαίρεση και στη συνέχεια, παράνομη ιδιοποίηση ξένης περιουσίας.

⁵³ Παύλου, Σ., Μπέκας, Ι., & Αποστολίδου, Α. (2021). ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ. Π.Ν. Σάκκουλας.

⁵⁴ Μαργαρίτης Μιχαήλ, Μ. Α. (2021). ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ Ερμηνεία -Εφαρμογή. Π.Ν. Σάκκουλας.

Μιλώντας για χρήση βίας, καλό είναι να έχουμε στον νου μας ότι πρόκειται για μία ακραία συμπεριφορά προς κάποιο άλλο πρόσωπο, κατά την οποία χρησιμοποιείται σωματική δύναμη προκειμένου να μπορέσει να υπερνικήσει το θύμα του, υποτάσσοντάς το τελικά στη δική του θέληση. Μάλιστα, θα ήταν λάθος να πούμε πως γίνεται χρήση απλής βιαιοπραγίας μόνο, αφού στην περίπτωση αυτή θα είχαμε μία μερική ταλαιπωρία του θύματος μέσω της κακοποίησής του. Αντίθετα, σημειώνεται χρήση βίας, καθώς μέσα από αυτήν το θύμα αναγκάζεται να υποκύψει στη βούληση του δράστη. Σύμφωνα λοιπόν με το άρθρο 330 παρ.1 του Π.Κ., ο χαρακτηρισμός της ληστείας ως κακούργημα οφείλεται στη χρήση παράνομης βίας. Η παράνομη αυτή βία μπορεί να λάβει είτε σωματική μορφή και να ασκείται προς το θύμα σε άμεσο χρόνο, είτε μορφή απειλών αναφορικά με επικείμενο κίνδυνο ζωής η σώματος. Επομένως, η βία της ληστείας δε σχετίζεται ούτε με την ψυχοσωματική, αλλά ούτε με σωματική βία που ασκείται με έμμεσο τρόπο⁵⁵.

Εντούτοις, η χρήση βίας ή και των απειλών για προσβολή ζωής η σώματος, δεν πρέπει απλά να προκαλεί τον εκφοβισμό του εκάστοτε θύματος, αντιθέτως να το ωθεί σε εξαναγκασμό. Με άλλα λόγια θα πρέπει να αποτελεί το μέσο που θα οδηγήσει στην εκπλήρωση του στόχου και όχι τον ίδιο τον αυτοσκοπό.

2.2.3. Ποινικές Κυρώσεις και Ποινική Αντιμετώπιση

Αναζητώντας τις ποινικές κυρώσεις, καθώς και την ποινική αντιμετώπιση που προβλέπεται για το αδίκημα της ληστείας ορθό θα ήταν να ανατρέξουμε στο άρθρο 380 του Π.Κ. . Το άρθρο περιγράφει αναλυτικά την πράξη καθώς και τις υπό-περιπτώσεις που αυτό θα μπορούσε να τελεστεί αυτό αλλά και την τιμωρία που προβλέπει ο νόμος.

Εστιάζοντας στις ποινικές διώξεις που προβλέπονται για το έγκλημα της ληστείας, παρατηρείται ότι αυτές διαφοροποιούνται ανάλογα με τη σοβαρότητα της πράξης. Ακόμα και η απόπειρα ληστείας, εφόσον συντρέχει αρχή τέλεσης και αποδεικνύεται

⁵⁵ Μαργαρίτης, 2021, ο.π.

δόλος, θεωρείται αξιόποινη. Ωστόσο, λόγω του μη ολοκληρωμένου χαρακτήρα της πράξης, η ποινή είναι μειωμένη, σύμφωνα με το άρθρο 83 του Ποινικού Κώδικα. Η επιβολή ποινής κάθειρξης προϋποθέτει την άσκηση άμεσης σωματικής βίας ή τη χρήση απειλών που σχετίζονται με τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα του θύματος. Στην περίπτωση που η χρήση βίας δεν πληροί αυτές τις προϋποθέσεις, δεν συντρέχει λόγος να χαρακτηριστεί η πράξη ως ληστεία. Αυτός ο διαχωρισμός εξασφαλίζει τη δικαιοσύνη και την αναλογικότητα στην ποινική αντιμετώπιση των υποθέσεων ληστείας.

Εν κατακλείδι, σύμφωνα με το άρθρο 380 παρ. 2, για το αδίκημα της ληστείας κατά το οποίο σημειώνεται μορφή εγκληματικής συμπεριφοράς και συγκεκριμένα ισχυρή σωματική βλάβη ή ακόμα και θάνατος, προβλέπει ποινή ισόβιας κάθειρξης⁵⁶. Για όλες τις μορφές της η ληστεία, βασικές αλλά και διακεκριμένες, προβλέπεται αυτεπάγγελτη δίωξη⁵⁷. Αυτό ισχύει ακόμα και στην περίπτωση που το αντικείμενο της ληστείας δεν είναι μεγάλης αξίας, καθώς και όταν πρόκειται για ληστρική πράξη μεταξύ συγγενικών προσώπων.

⁵⁶ Η ισόβια κάθειρξη είναι η βαρύτερη ποινή που επιβάλλεται στο ελληνικό ποινικό σύστημα για σοβαρά εγκλήματα, όπως η ανθρωποκτονία. Παρά την ονομασία της, η ποινή δεν συνεπάγεται απαραίτητα φυλάκιση για όλη τη διάρκεια της ζωής του καταδικασθέντος. Σύμφωνα με το άρθρο 105B του Ποινικού Κώδικα, ο καταδικασθείς σε ισόβια κάθειρξη μπορεί να αιτηθεί απόλυση υπό όρο μετά την έκτιση τουλάχιστον 16 ετών. Ωστόσο, πρόσφατες νομοθετικές αλλαγές έχουν αυξήσει αυτό το ελάχιστο όριο σε 18 έτη, ειδικά για συγκεκριμένα εγκλήματα. Επιπλέον, για καταδικασθέντες που έχουν υπερβεί το 70ό έτος της ηλικίας τους, το ελάχιστο όριο μπορεί να μειωθεί σε 18 έτη.

⁵⁷ Άρθρο 36, Κ.Π.Δ, Αυτεπάγγελτη δίωξη: Όταν δεν απαιτείται έγκληση ή αίτηση, η ποινική δίωξη κινείται αυτεπάγγελτα, ύστερα από αναφορά, μήνυση ή άλλη είδηση ότι διαπράχθηκε αξιόποινη πράξη. Σε περιπτώσεις αυτεπαγγέλτως διωκόμενων αδικημάτων, ο Εισαγγελέας κινεί την ποινική δίωξη μετά από καταγγελία οποιουδήποτε προσώπου, ακόμη και αν δεν είναι ο άμεσα παθών ή ζημιωθείς από την πράξη. Τα εγκλήματα που διώκονται κατ' έγκληση αναφέρονται στον Ποινικό Κώδικα και σε ειδικούς ποινικούς νόμους, και αποτελούν εξαίρεση στον κανόνα της αυτεπάγγελτης δίωξης. Ενώ συνήθως η Πολιτεία έχει την πρωτοβουλία για την κίνηση της ποινικής δίωξης, στα κατ' έγκληση διωκόμενα εγκλήματα, αυτή η πρωτοβουλία ανήκει μόνο στον παθόντα.

2.2.4. Η Διττή Νομική Φύση της Ληστείας: Κατά Ιδιοκτησίας και Κατά Προσώπου

Η ληστεία είναι ένα ιδιαίτερο έγκλημα που, λόγω της φύσης του, εντάσσεται ταυτόχρονα σε δύο διαφορετικές κατηγορίες: στα εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας και στα εγκλήματα κατά του προσώπου. Η βασική προϋπόθεση για τη διάπραξη της ληστείας είναι η τετελεσμένη κλοπή, η οποία περιλαμβάνει την απομάκρυνση ενός αντικειμένου από τον νόμιμο κάτοχό του με σκοπό την παράνομη ιδιοποίηση. Ωστόσο, η ληστεία διαφοροποιείται από την απλή κλοπή λόγω της χρήσης βίας ή απειλής, που έχει ως στόχο να υπερνικήσει τη θέληση του θύματος, όπως αναλύθηκε και παραπάνω.

Η διττή φύση της ληστείας αποτυπώνεται στη σύνθεσή της: πρόκειται για έγκλημα που προσβάλλει τόσο την ιδιοκτησία όσο και την προσωπική ελευθερία του θύματος. Η βία, είτε σωματική είτε ψυχολογική, αποτελεί βασικό στοιχείο της ληστείας, υπογραμμίζοντας την απαξία της πράξης και τη βλάβη που προκαλεί στο θύμα. Επιπλέον, η ληστεία θεωρείται έγκλημα βλάβης και αποτελέσματος, καθώς στην παράγραφο 2 του άρθρου 380 Π.Κ. περιγράφονται οι περιπτώσεις όπου προκαλείται σοβαρή σωματική βλάβη ή θάνατος, κάτι που αναβαθμίζει το έγκλημα σε κακούργημα⁵⁸.

Η ληστεία, ως υπαλλακτικώς μεικτό αδίκημα⁵⁹, περιλαμβάνει υποκατηγορίες όπως η ληστρική κλοπή και η ληστρική εκβίαση. Αυτές οι υποκατηγορίες διαφοροποιούνται ως προς τον τρόπο τέλεσης, αλλά καταλήγουν στην ίδια βασική απαξία: την προσβολή της ιδιοκτησίας και την κατάργηση της ελευθερίας του θύματος. Ως έγκλημα λοιπόν, η ληστεία διαθέτει *διττή φύση - σύνθεση*, καθώς κατά την τέλεση του προσβάλλονται δύο διαφορετικής μορφής αγαθά: αυτό της ιδιοκτησίας και εκείνο της προσωπικής ελευθερίας⁶⁰. Επομένως, η ληστεία μπορεί να θεωρηθεί *έγκλημα*

⁵⁸ Παύλου, Σ., Μπέκας, Ι., & Αποστολίδου, Α. (2021). ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ. Π.Ν. Σάκκουλας.

⁵⁹ Ο όρος «υπαλλακτικώς μεικτό αδίκημα» αναφέρεται σε εγκλήματα που μπορούν να τελεστούν με περισσότερους από έναν τρόπους, οι οποίοι εναλλάσσονται μεταξύ τους. Δηλαδή, η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος μπορεί να πληρωθεί με διάφορες εναλλακτικές πράξεις, καθεμία από τις οποίες αρκεί για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος. Επομένως, η τέλεση οποιασδήποτε από αυτές τις πράξεις συνιστά το ίδιο αδίκημα, χωρίς να απαιτείται η συνύπαρξή τους.

⁶⁰ Μπιτζιλέκης, Ν. (2020). Εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας. Αθήνα: Σάκκουλα.

σύνθετο, που γεφυρώνει τις δύο αυτές κατηγορίες, και αποδεικνύει ότι τα εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας και κατά του προσώπου δεν είναι πάντα απολύτως διαχωρισμένα.

Η ληστεία, ως ένα σύνθετο έγκλημα που προσβάλλει τόσο την ιδιοκτησία όσο και την προσωπική ελευθερία, αναλύεται μέσα από διαφορετικά κριτήρια που αφορούν το αποτέλεσμα, τον τρόπο, τον σκοπό και την οργάνωση της τέλεσής της. Η διάκρισή της σε επιμέρους μορφές αναδεικνύει την ποικιλομορφία του φαινομένου και υπογραμμίζει τη σημασία της εγκληματολογικής ανάλυσης στην κατανόηση των παραγόντων που την επηρεάζουν. Παράλληλα, το νομικό πλαίσιο καθορίζει τη σοβαρότητα της κάθε περίπτωσης, αποδίδοντας τις ανάλογες ποινικές κυρώσεις. Η ενσωμάτωση των σύγχρονων θεωρητικών προσεγγίσεων και η μελέτη των εγκληματολογικών δεδομένων καθιστούν σαφές ότι η ληστεία δεν είναι ένα ομοιογενές φαινόμενο, αλλά επηρεάζεται από κοινωνικούς, οικονομικούς και γεωγραφικούς παράγοντες, γεγονός που επιβάλλει μια πολυεπίπεδη αντεγκληματική πολιτική.

ΜΕΡΟΣ Β: Χωρική ανάλυση

Κεφάλαιο 1: Χωρική ανάλυση της ληστείας στην Ελλάδα την τελευταία δεκαετία

1.1.Μεθοδολογία Χωρικής Ανάλυσης

Η χωρική ανάλυση είναι μια σύνθετη διαδικασία που συνδυάζει γεωγραφικά συστήματα πληροφοριών (GIS), στατιστικά εργαλεία και επιστημονικά μοντέλα για την κατανόηση των γεωγραφικών προτύπων εγκληματικότητας. Η διαδικασία ξεκινά με τη συλλογή δεδομένων από διάφορες πηγές, όπως αστυνομικά αρχεία και κοινωνικές έρευνες, τα οποία στη συνέχεια επεξεργάζονται για να μετατραπούν σε γεωαναφερόμενες μορφές. Η ανάλυση περιλαμβάνει την οπτικοποίηση των δεδομένων μέσω χαρτών που απεικονίζουν τα μοτίβα και τις τάσεις της εγκληματικότητας. Εργαλεία όπως οι χάρτες πυκνότητας και οι θεματικοί χάρτες είναι βασικά για την κατανόηση της χωρικής κατανομής των εγκλημάτων. Η ερμηνεία των αποτελεσμάτων βοηθά στην ανάπτυξη στρατηγικών πρόληψης και καταπολέμησης του εγκλήματος, επιτρέποντας στους ερευνητές να εντοπίζουν περιοχές υψηλού κινδύνου και να προτείνουν μέτρα αντιμετώπισης⁶¹.

Στον παρόν κεφάλαιο θα αναπαραστήσουμε τα δεδομένα που αφορούν τις ληστείες κατά την περίοδο 2013-2023, τα οποία χορηγήθηκαν από την ΕΛ.ΑΣ στα πλαίσια της εργασίας. Σκοπός είναι να απεικονιστεί η εγκληματικότητα που αφορά το αδίκημα της ληστείας⁶² μέσω χαρτών της Ελλάδας, προκειμένου να αναδειχθούν τα μεγέθη, οι διακυμάνσεις και οι διαφορετικοί τύποι του φαινομένου. Η ανάλυση βασίζεται στην υπόθεση ότι οι ληστείες παρουσίασαν αύξηση στα πρώτα χρόνια της οικονομικής κρίσης και μείωση μετά το 2019, λόγω κοινωνικοοικονομικών μεταβολών και αυξημένων αστυνομικών μέτρων. Επιπλέον, εξετάζεται η σχέση της γεωγραφικής κατανομής των

⁵⁶ Μπερτάνος, Β. (2007). *Σύγχρονες μορφές χαρτογράφησης και η χρησιμότητά τους στην αντεγκληματική πολιτική (Διπλωματική διατριβή)*. Αθήνα, Ελλάδα: Πάντειον Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, σελ. 8-15

⁶² Στα στοιχεία που χορηγήθηκαν οι ληστείες αποτυπώνονται σε δύο επίπεδα, ως προς το αποτέλεσμα τετελεσμένες και απόπειρες και ως προς το είδος αρπαγές και γενικές.

λησθειών με κοινωνικοοικονομικούς παράγοντες, όπως η ανεργία. Μέσα από την ανάλυση των δεδομένων, επιδιώκεται η επιβεβαίωση ή η απόρριψη αυτών των υποθέσεων, ενώ τα πορίσματα θα ερμηνευθούν στο πλαίσιο σύγχρονων εγκληματολογικών θεωριών που αφορούν τη σχέση μεταξύ οικονομικών παραγόντων και εγκληματικότητας.

1.2. Χωρική Ανάλυση Λησθειών ανά Διεύθυνση Αστυνομίας και Γενική Αστυνομική Διεύθυνση

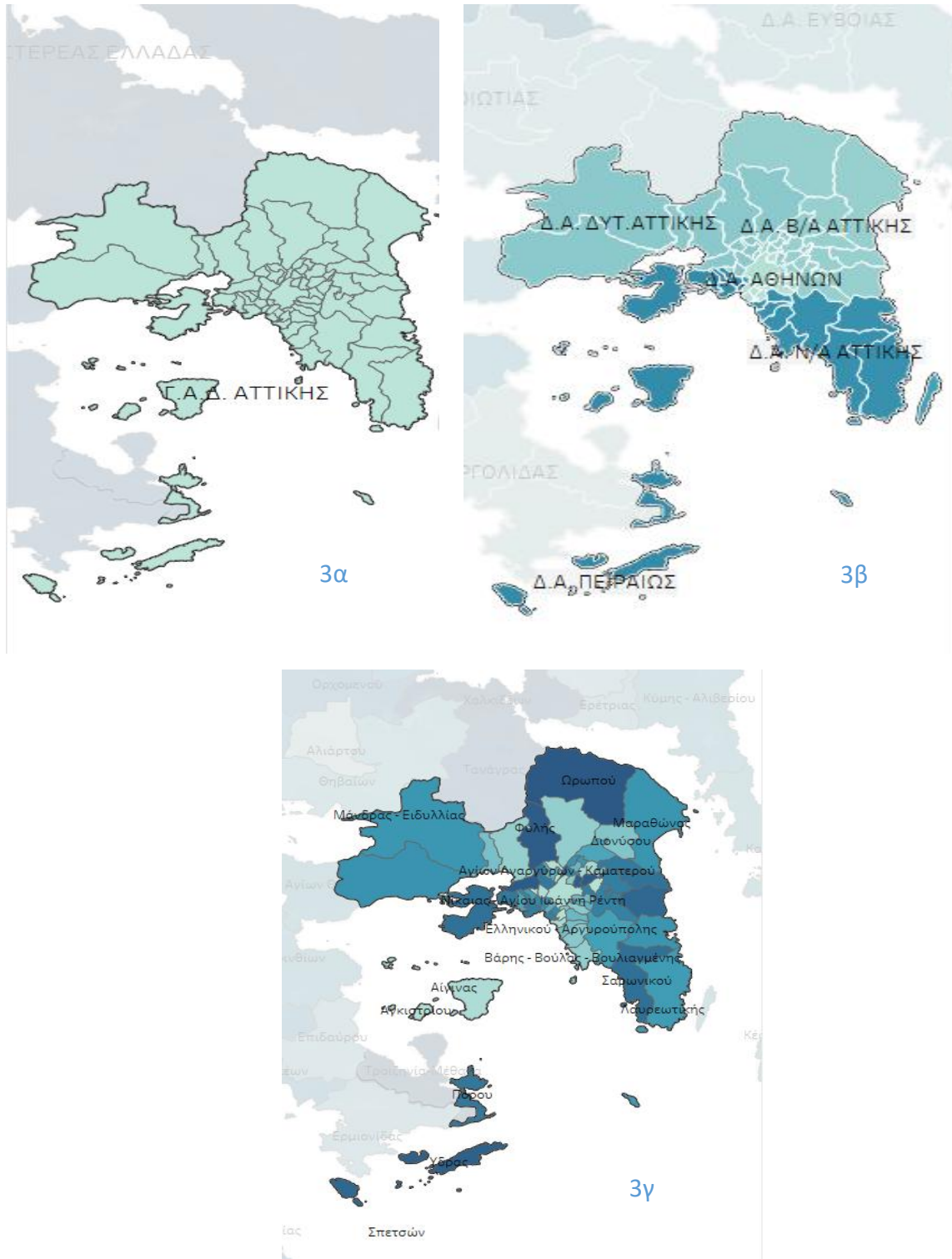
Στο πλαίσιο της παρούσας ανάλυσης, τα δεδομένα μας για τις ληστείες στην Ελλάδα επικεντρώνονται κυρίως στο επίπεδο των Διευθύνσεων Αστυνομίας (Δ.Α.) και όχι στο επίπεδο των δήμων, διότι με αυτό τον τρόπο χορηγήθηκαν από την ΕΛ.ΑΣ. Ωστόσο, για λόγους ευκολίας στην ανάλυση και τη χωρική κατανομή, τα δεδομένα έχουν ομαδοποιηθεί και σε δημοτικό επίπεδο, επιτρέποντας μια πιο αναλυτική απεικόνιση της γεωγραφικής κατανομής των λησθειών.

Συγκεκριμένα, οι δήμοι εντάσσονται σε Διευθύνσεις Αστυνομίας (Δ.Α.), οι οποίες αποτελούν την δευτερογενή γεωγραφική και διοικητική μονάδα καταγραφής και διαχείρισης των εγκλημάτων. Η πρώτη καταγραφή συμβαίνει στα οικεία αστυνομικά τμήματα ασφαλείας της χώρας ή μικτά αστυνομικά τμήματα ή αστυνομικούς σταθμούς. Κάθε Δ.Α. μπορεί περιλαμβάνει πολλά αστυνομικά καταστήματα, τα οποία συγκεντρώνουν και αναφέρουν τις πληροφορίες εγκληματικότητας σε αυτή. Σημαντικό είναι να αναφερθεί πως οι δήμοι αστυνομεύονται από τα οικεία Αστυνομικά Τμήματα και Τμήματα Ασφαλείας, τα οποία αντανακλούν και την εδαφική αρμοδιότητα μια δημοτικής κοινότητας. Οι Δ.Α., με τη σειρά τους, είναι ομαδοποιημένες υπό τις Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις (Γ.Α.Δ.) ή Γενικές Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις (ΓΕ.ΠΑ.Δ.), που καλύπτουν ευρύτερες γεωγραφικές περιοχές της χώρας. Για παράδειγμα, στην εικόνα 3 φαίνεται η γεωγραφική αρμοδιότητα στην περιοχή της Αττικής.

Η Ελληνική επικράτεια έχει διανεμηθεί σε δεκαπέντε(15) Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις⁶³ στις οποίες συμπεριλαμβάνονται εξήντα εννέα(69) Διευθύνσεις Αστυνομίας⁶⁴ και αυτές με την σειρά τους περιλαμβάνουν 327 δήμους. Στην Εικόνα 3 παρουσιάζεται η γεωγραφική οργάνωση των αστυνομικών υπηρεσιών στην περιοχή της Αττικής. Ειδικότερα Στην Εικόνα 3α, απεικονίζεται ενδεικτικά η συνολική έκταση και τα όρια της Γ.Α.Δ.Α., η οποία περιλαμβάνει επιμέρους Δ.Α. και καλύπτει τόσο την πρωτεύουσα όσο και τις περιφερειακές περιοχές της Αττικής. Στην Εικόνα 3β, παρουσιάζονται αναλυτικά οι επιμέρους Δ.Α. που υπάγονται στη Γ.Α.Δ. Αττικής, αποδίδοντας τη διοικητική κατανομή των αστυνομικών υπηρεσιών στην περιοχή. Στην Εικόνα 3γ, η ανάλυση προχωρά σε επίπεδο δήμων, απεικονίζοντας τη χωρική κατανομή των δήμων που βρίσκονται στην αρμοδιότητα κάθε Δ.Α. . Οι διαφορετικές αποχρώσεις στους χάρτες δεν υποδηλώνουν ποσοτικές ή ποιοτικές μεταβλητές, αλλά λειτουργούν υποβοηθητικά για τον οπτικό διαχωρισμό των διοικητικών περιοχών.

⁶³ Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ, Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, Γ.Α.Δ.Π. ΑΝ.ΜΑΚΕΔ-ΘΡΑΚΗΣ, Γ.Α.Δ.Π. ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ, Γ.Α.Δ.Π. ΔΥΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, Γ.Α.Δ.Π. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, Γ.Α.Δ.Π. ΗΠΕΙΡΟΥ, Γ.Α.Δ.Π. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, Γ.Α.Δ.Π. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ, Γ.Α.Δ.Π. ΚΕΝΤΡ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, Γ.Α.Δ.Π. ΚΡΗΤΗΣ, Γ.Α.Δ.Π. ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ, Γ.Α.Δ.Π. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ, Γ.Α.Δ.Π. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, Λοιπές Υπηρ.

⁶⁴ Βλ. παράρτημα Δεδομένα παρ. 2.

Εικόνα 3. Αναπαράσταση γεωγραφικής αρμοδιότητας Γ.Α.Π.Α.Δ, Δ.Α. και δήμων της ελληνικής επικράτειας στην περιοχή της Αττικής.

Αναλύοντας τα δεδομένα σχετικά με τις ληστείες στην Ελλάδα από το 2013 έως το 2023, παρατηρούμε σημαντικές γεωγραφικές διαφοροποιήσεις στην εγκληματικότητα ανάλογα με την Γενική Αστυνομική Διεύθυνση (Γ.Α.Δ.) ή τη Γενική Περιφερειακή Αστυνομική Διεύθυνση (ΓΕ.Π.Α.Δ.). Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουμε, το **μεγαλύτερο ποσοστό των ληστειών** καταγράφεται στην **Γ.Α.Δ. Αττικής**, η οποία αντιπροσωπεύει περίπου το **76,06%** του συνόλου των καταγεγραμμένων ληστειών⁶⁵. Αυτό μπορεί να ερμηνευτεί σε μεγάλο βαθμό από τον αστικό χαρακτήρα της Αττικής, όπου η πυκνότητα πληθυσμού, η οικονομική δραστηριότητα αλλά και η εμπορική κίνηση συνεισφέρουν στη μεγαλύτερη έκθεση σε εγκληματικά φαινόμενα.

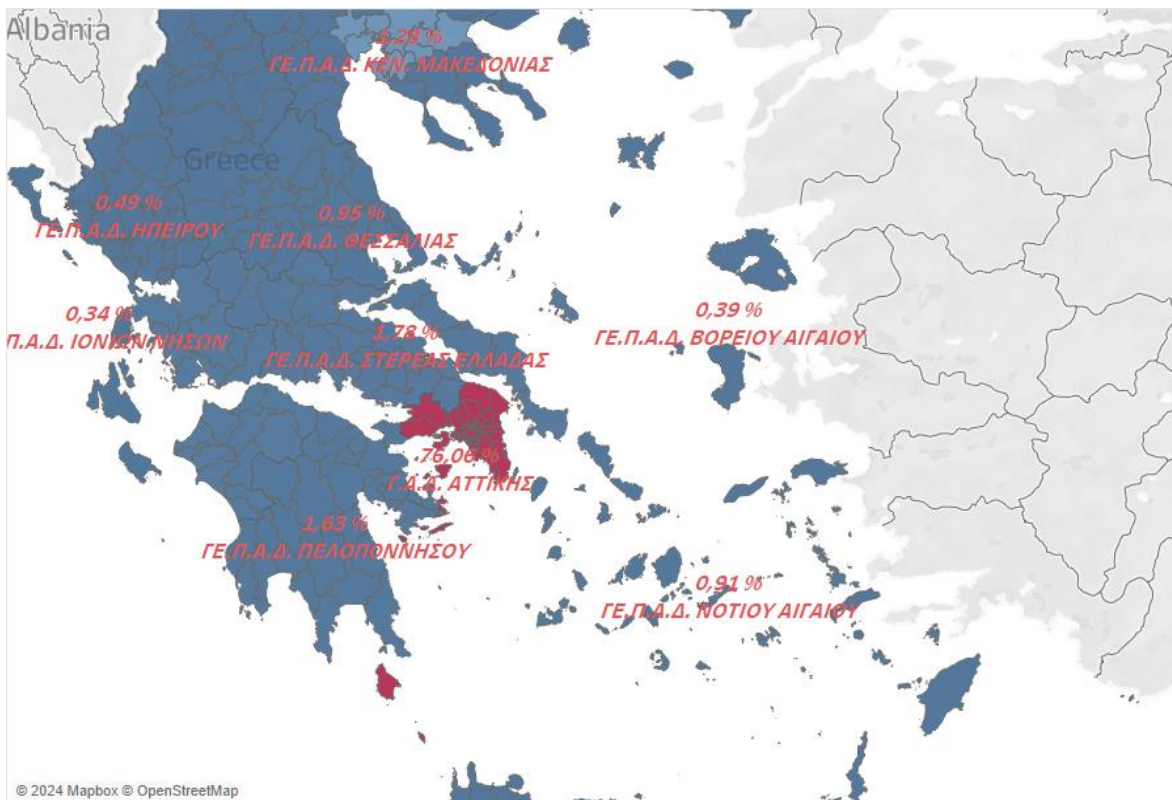
Ακολουθεί η **Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης** με **12,27%**, η οποία επίσης αποτελεί μια αστική περιοχή με υψηλή πληθυσμιακή συγκέντρωση, αν και σημαντικά μικρότερη από την Αττική. Οι υπόλοιπες περιοχές της χώρας παρουσιάζουν σαφώς χαμηλότερα ποσοστά ληστειών, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την **ΓΕ.Π.Α.Δ. Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης**, όπου το ποσοστό φτάνει μόλις το **0,99%**, ή τη **ΓΕ.Π.Α.Δ. Δυτικής Μακεδονίας** με **0,4%**.

Οι περιοχές της περιφέρειας και των νησιών, όπως οι **ΓΕ.Π.Α.Δ. Κρήτης, Ιονίων Νήσων και Βορείου Αιγαίου**, παρουσιάζουν ακόμα χαμηλότερα ποσοστά ληστειών (π.χ., η Κρήτη στο **0,57%**), γεγονός που μπορεί να εξηγηθεί από τη χαμηλότερη πληθυσμιακή πυκνότητα και την λιγότερο έντονη οικονομική δραστηριότητα συγκριτικά με τα μεγάλα αστικά κέντρα.

Συνολικά, η *συντριπτική πλειοψηφία των ληστειών* συγκεντρώνεται σε δύο κύριες αστικές περιοχές, την **Αττική** και τη **Θεσσαλονίκη**, ενώ οι υπόλοιπες περιοχές της χώρας, είτε στην ηπειρωτική Ελλάδα είτε στα νησιά, καταγράφουν σημαντικά μικρότερη εγκληματική δραστηριότητα. Η εικόνα αυτή αποτυπώνει μια σαφή αστικοκεντρική κατανομή της εγκληματικότητας, με τις μεγάλες πόλεις να αντιμετωπίζουν πιο έντονα το φαινόμενο των ληστειών, ενώ οι μικρότερες πόλεις και οι αγροτικές περιοχές παραμένουν σχετικά ασφαλέστερες.

⁶⁵ Απόπειρες και τετελεσμένες – γενικές και αρπαγές, σύμφωνα με την κατηγοριοποίηση των χορηγηθέντων δεδομένων από την ΕΛ.ΑΣ..

Η διάκριση μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών βασίζεται σε κριτήρια που αφορούν δημογραφικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά δεδομένα. Οι αστικές περιοχές χαρακτηρίζονται από υψηλή πληθυσμιακή πυκνότητα και αυξημένη οικονομική δραστηριότητα στους τομείς του εμπορίου και των υπηρεσιών, ενώ διαθέτουν ανεπτυγμένες υποδομές. Αντίθετα, οι αγροτικές περιοχές παρουσιάζουν χαμηλότερη πληθυσμιακή πυκνότητα, κυριαρχούνται από γεωργικές και κτηνοτροφικές δραστηριότητες και έχουν περιορισμένη πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες και δίκτυα μεταφορών. Αυτά τα κριτήρια χρησιμοποιούνται για τη διάκριση μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών, όπως αναφέρεται σε μελέτη που εξετάζει τα στατιστικά ορισμού και το χωρικό επίπεδο αναφοράς της υπαίθρου στην Ελλάδα⁶⁶.

Εικόνα 4. Γεωγραφική απεικόνιση πίνακας ποσοστού των καταγεγραμμένων λησטיών ανά Γ.Α.Δ κατά την δεκαετία 2013-2023. Με κόκκινο χρώμα απεικονίζεται η περιοχή της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής.

⁶⁶ Κίζος, Θ., Αθανίδου, Κ., & Σταυριανάκης, Γ. (2021, Μάρτιος). Η Υπαιθρος στην Ελλάδα: θέματα στατιστικού ορισμού και χωρικού επιπέδου αναφοράς. σσ. 1-3.

Γενική Αστυνομική Διεύθυνση	Συνολικές Περιπτώσεις	Ποσοστό (%)
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	34.710	76,06
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	5.601	12,27
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	911	2,00
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	792	1,74
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	666	1,46
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	583	1,28
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	453	0,99
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	432	0,95
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	397	0,87
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΗΠΕΙΡΟΥ	276	0,60
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΡΗΤΗΣ	231	0,51
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	203	0,44
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	191	0,42
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	181	0,40
Λοιπές Υπηρεσίες	6	0,01
Σύνολο:	45.633	100%

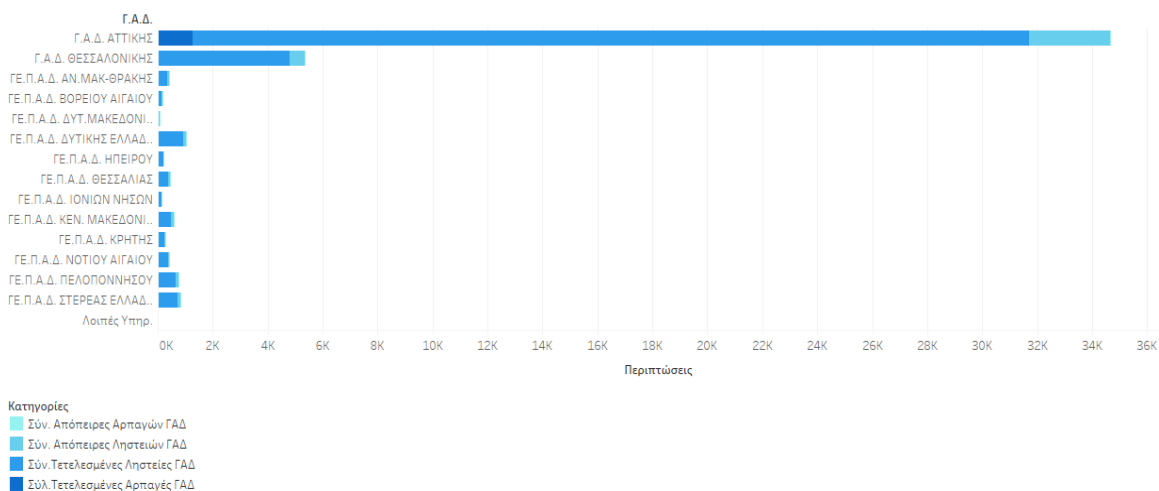
Πίνακας 1. Συγκεντρωτικό πίνακας ποσοστού των καταγεγραμμένων λησθειών ανά Γ.Α.Δ και ΓΕ.Π.Α.Δ. κατά την δεκαετία 2013-2023

Συνεχίζοντας την ανάλυση των δεδομένων λησθειών στην Ελλάδα, εξετάζουμε τα συγκεκριμένα νούμερα των αποπειρών και τετελεσμένων λησθειών σε επίπεδο Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων (Γ.Α.Δ.) και Γενικών Περιφερειακών Αστυνομικών Διευθύνσεων (ΓΕ.Π.Α.Δ.). Οι αριθμοί αποκαλύπτουν τις περιφερειακές διαφορές στην εγκληματικότητα και παρέχουν μια σαφέστερη εικόνα των περιοχών με υψηλότερο κίνδυνο.

Η Γ.Α.Δ. Αττικής κυριαρχεί στην εγκληματική δραστηριότητα με ιδιαίτερα υψηλό αριθμό τετελεσμένων λησθειών (30.453) και σημαντικό αριθμό τετελεσμένων λησθειών με αρπαγή (1.255), κάτι που υποδηλώνει μια έντονη συγκέντρωση εγκληματικής ενέργειας στην περιοχή. Εντούτοις, οι απόπειρες αρπαγών και λησθειών στη Θεσσαλονίκη, παρόλο που είναι μικρότερες σε αριθμό, υποδεικνύουν μια αξιοσημείωτη παρουσία με 563 απόπειρες λησθειών και 29 απόπειρες αρπαγών(Διάγραμμα 1)⁶⁷.

⁶⁷ Βλ. επίσης Δεδομένα παρ. 3 για τα αναλυτικά νούμερα

Συγκριτική Ανάλυση Ληστειών ανά Γενική Αστυνομική Διεύθυνση

Διάγραμμα 2 Συγκριτική ανάλυση ληστειών και αρπαγών ανά Γ.Α.Δ κατά την δεκαετία 2013-2023

Πέραν των μεγάλων αστικών κέντρων, η ΓΕ.Π.Α.Δ. Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης δείχνει σχετικά χαμηλά επίπεδα σοβαρών εγκλημάτων, με μόνο 349 τετελεσμένες ληστείες και έξι τετελεσμένες αρπαγές. Αυτό ίσως αντανακλά την μικρότερη πληθυσμιακή συγκέντρωση και τον μικρότερο αστικό χαρακτήρα της περιοχής.

Ενδιαφέρον παρουσιάζουν και οι ΓΕ.Π.Α.Δ. των νησιωτικών περιοχών, όπως το Νότιο Αιγαίο, όπου τα αυξημένα ποσοστά τετελεσμένων αρπαγών (27) μπορεί να σχετίζονται με τον τουριστικό χαρακτήρα.

Αναλύοντας τα δεδομένα σε επίπεδο Διευθύνσεων Αστυνομίας (Δ.Α.) πέρα από τις μεγάλες αστικές περιοχές της Αττικής και της Θεσσαλονίκης, παρατηρούνται σημαντικές διαφοροποιήσεις στην εγκληματική δραστηριότητα ανά περιφέρεια. Οι Δ.Α. Αχαΐας, Βοιωτίας και Κορινθίας ξεχωρίζουν για τα υψηλά ποσοστά τετελεσμένων ληστειών, με την Αχαΐα να καταγράφει 486 τετελεσμένες ληστείες, ενώ οι Δ.Α. Βοιωτίας και Κορινθίας καταγράφουν 205 και 236, αντίστοιχα. Αυτά τα στοιχεία υποδεικνύουν ότι οι περιοχές αυτές, παρότι δεν συγκαταλέγονται στα δύο μεγαλύτερα αστικά κέντρα της χώρας (Αθήνα και Θεσσαλονίκη), παρουσιάζουν υψηλή εγκληματική δραστηριότητα, κάτι που μπορεί να οφείλεται στη γεωγραφική τους θέση και τη σημαντική εμπορική ή βιομηχανική δραστηριότητα. Παράλληλα, οι νησιωτικές περιοχές, όπως η Α' Δ.Α. Δωδεκανήσου και η Β' Δ.Α. Δωδεκανήσου, παρουσιάζουν επίσης σχετικά αυξημένη

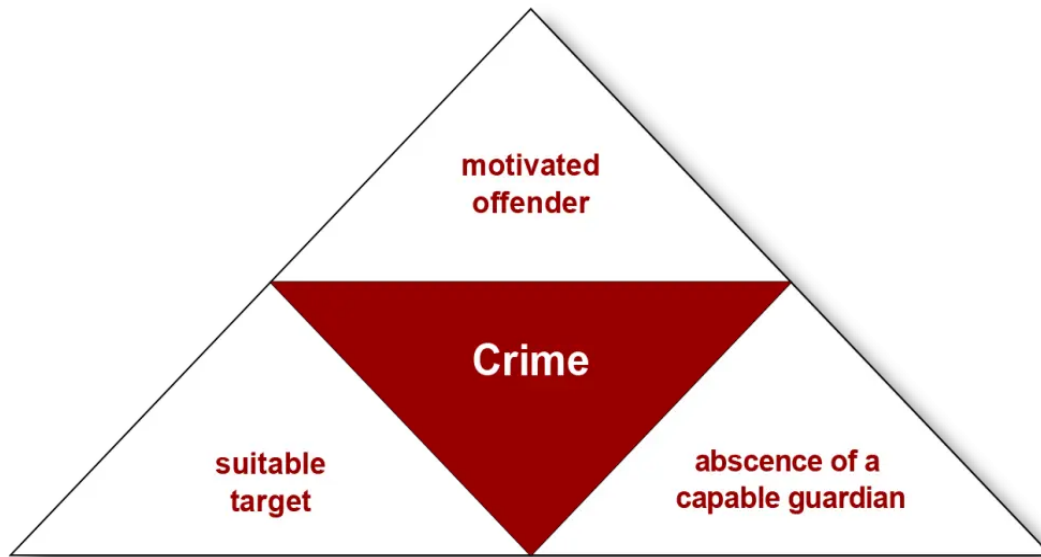
εγκληματικότητα με 193 και 45 τετελεσμένες ληστείες αντίστοιχα, στοιχείο που ενδέχεται να σχετίζεται με τον τουρισμό και τη μεταναστευτική ροή στις περιοχές αυτές τα τελευταία χρόνια. Οι περιφέρειες της Ηπείρου και της Θράκης, αν και παρουσιάζουν σχετικά χαμηλότερους αριθμούς εγκληματικών ενεργειών, με τη Δ.Α. Ιωαννίνων και τη Δ.Α. Αλεξανδρούπολης να καταγράφουν 90 και 61 τετελεσμένες ληστείες αντίστοιχα, εντούτοις εξακολουθούν να διατηρούν παρουσία στην καταγραφή εγκληματικότητας, ενδεχομένως λόγω της γεωγραφικής τους θέσης που λειτουργεί ως πύλη προς τα Βαλκάνια και την Ευρώπη. Συνολικά, η εγκληματικότητα παρουσιάζει μια διακριτή γεωγραφική κατανομή, με τις περιφέρειες που συνδέονται με εμπορικές, τουριστικές και βιομηχανικές δραστηριότητες να καταγράφουν υψηλότερα ποσοστά λησθειών και αρπαγών⁶⁸.

Συμπερασματικά, η ανάλυση των λησθειών στην Ελλάδα για τη δεκαετία 2013–2023 αποκαλύπτει μια σαφή επικέντρωση της εγκληματικότητας στα μεγάλα αστικά κέντρα, με την Αττική και τη Θεσσαλονίκη να κυριαρχούν, δηλαδή αυτές τις πόλεις με μεγάλη πληθυσμιακή πυκνότητα. Η Γ.Α.Δ. Αττικής καταγράφει το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των λησθειών, γεγονός που αποδίδεται στην έντονη οικονομική και εμπορική δραστηριότητα της περιοχής, την ύπαρξη πληθυσμιακής πυκνότητας, και την ανωνυμία που προσφέρουν οι κόμβοι μετακίνησης. Αυτοί οι παράγοντες εναρμονίζονται με τη **Θεωρία των Καθημερινών Δραστηριοτήτων (Routine Activity Theory)** των Cohen & Felson (1979), σύμφωνα με την οποία ένα έγκλημα συμβαίνει όταν συνυπάρχουν ένας παρακινημένος δράστης, ένας κατάλληλος στόχος και η απουσία ικανού φύλακα. Τα μεγάλα αστικά κέντρα, όπως η Αθήνα, συγκεντρώνουν αυτές τις συνθήκες, προσφέροντας άφθονες ευκαιρίες για εγκληματικές ενέργειες. Αντίστοιχα, η Θεσσαλονίκη, ως το δεύτερο μεγαλύτερο αστικό κέντρο της χώρας, καταγράφει επίσης σημαντικά ποσοστά εγκληματικότητας, αν και αισθητά μικρότερα σε σχέση με την Αττική.

⁶⁸ Βλ. επίσης Δεδομένα παρ. 4 για τα αναλυτικά νούμερα

Οι υπόλοιπες περιοχές της χώρας, είτε βρίσκονται στην ηπειρωτική Ελλάδα είτε στα νησιά, παρουσιάζουν αισθητά χαμηλότερα ποσοστά λησθειών και αρπαγών.

Οι περιφέρειες με σημαντική εμπορική ή τουριστική δραστηριότητα, όπως η Αχαΐα, η Βοιωτία, η Κορινθία και των Δωδεκανήσων, καταγράφουν υψηλότερα ποσοστά λησθειών, ενώ οι περιοχές της περιφέρειας και των νησιών με μικρότερη πληθυσμιακή

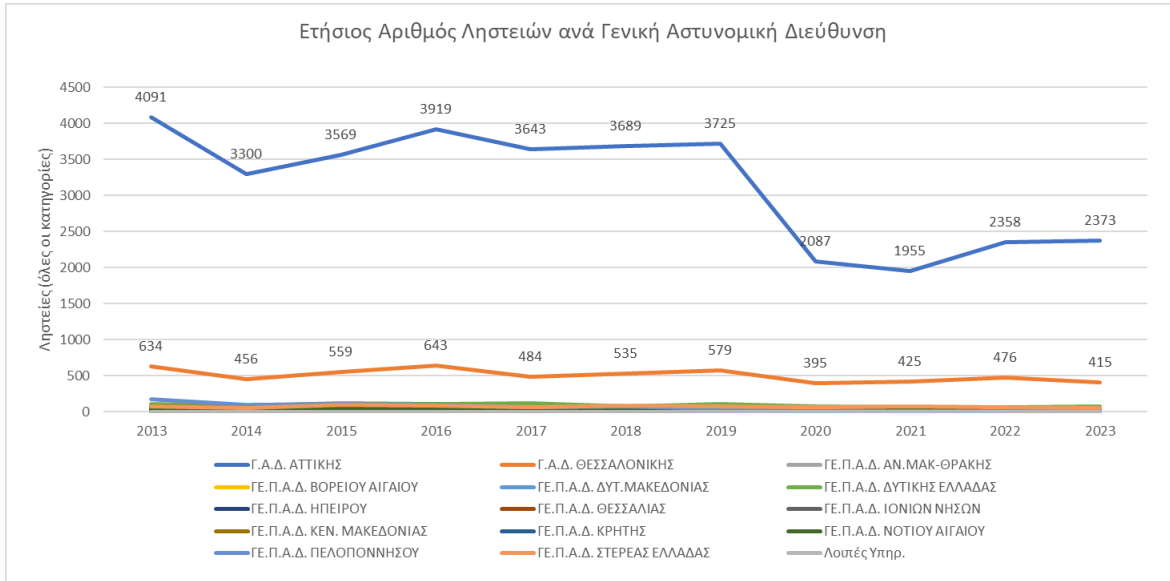
Εικόνα 5: Το τρίγωνο συμβολίζει την αλληλεπίδραση αυτών των στοιχείων που, όταν υπάρχουν ταυτόχρονα στον χώρο και χρόνο, αυξάνουν την πιθανότητα τέλεσης εγκληματικής ενέργειας. Πηγή: SozTheo. (n.d.). Routine Activity Theory (RAT). <https://soztheo.de/theories-of-crime/rational-choice/routine-activity-theory-rat/?lang=en>

συγκέντρωση, όπως η Ήπειρος και η Θράκη, διατηρούν χαμηλότερα επίπεδα εγκληματικότητας. Συνολικά, η γεωγραφική κατανομή της εγκληματικότητας στην Ελλάδα αντικατοπτρίζει την επιρροή των κοινωνικοοικονομικών παραγόντων, όπως ο τουρισμός και η βιομηχανική δραστηριότητα, υποδεικνύοντας την ανάγκη για στοχευμένες παρεμβάσεις ασφαλείας σε συγκεκριμένες περιοχές.

1.3. Χρονικές και Χωρικές Τάσεις στις Ληστείες: Ετήσια Εξέλιξη

Η ανάλυση των δεδομένων λησθειών για την περίοδο 2013-2023, χωρισμένη ανά Γενική Αστυνομική Διεύθυνση (Γ.Α.Δ.), αναδεικνύει σαφείς γεωγραφικές και χρονικές διαφοροποιήσεις. Κάθε περιοχή εμφανίζει μοναδικές τάσεις στην εγκληματική

δραστηριότητα, με τις μεγάλες αστικές περιοχές να κυριαρχούν στα ποσοστά, ενώ οι περιφέρειες παρουσιάζουν χαμηλότερους αριθμούς.

Διάγραμμα 3 Ετήσιος αριθμός ληστειών ανά Γενική Αστυνομική Διεύθυνση στην Ελλάδα την περίοδο 2013-2023, με την Αττική και τη Θεσσαλονίκη να εμφανίζουν τις υψηλότερες τιμές σε σχέση με τις υπόλοιπες περιφέρειες.

Γ.Α.Δ. Αττικής: Η Αττική καταγράφει σταθερά τον μεγαλύτερο αριθμό ληστειών καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου, με το 2013 να φτάνει τις **4091** καταγεγραμμένες ληστείες. Αν και παρατηρείται μείωση το 2014, με **3300** ληστείες, ακολουθεί μια ανοδική τάση τα επόμενα χρόνια, φτάνοντας τις **3919** ληστείες το 2016. Ωστόσο, από το 2017 και μετά, παρατηρείται σταδιακή μείωση, με το χαμηλότερο σημείο το 2021 (**1955**). Το 2022 και το 2023 σημειώνεται μια μικρή ανάκαμψη, με τον αριθμό των ληστειών να ανέρχεται σε **2373** το 2023.

Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης: Η Θεσσαλονίκη αποτελεί την δεύτερη μεγαλύτερη αστική περιοχή και ακολουθεί μια παρόμοια πορεία με την Αττική, αν και σε χαμηλότερα επίπεδα. Οι ληστείες στην πόλη καταγράφουν μια κορύφωση το 2016 με **643** περιστατικά, ενώ η ελάχιστη δραστηριότητα παρατηρείται το 2014 με **456** ληστείες. Όπως και στην Αττική, τα τελευταία χρόνια υπάρχει σταθεροποίηση των ληστειών, με **415** περιστατικά το 2023.

Γ.Ε.Π.Α.Δ. Κρήτης και Νότιου Αιγαίου: Η Κρήτη και το Νότιο Αιγαίο παρουσιάζουν κάποιες ενδιαφέρουσες διαφοροποιήσεις. Η Κρήτη δείχνει μια πτώση στις ληστείες τα

πρώτα χρόνια, φτάνοντας το χαμηλότερο σημείο το 2018 με **15** ληστείες, πριν αυξηθεί και πάλι το 2023 στις **19**. Αντίστοιχα, το Νότιο Αιγαίο εμφανίζει σχετική σταθερότητα, με τις ληστείες να κυμαίνονται από **43** το 2013 σε **25** το 2023, χωρίς ιδιαίτερες μεταβολές.

Γ.Α.Δ. Πελοποννήσου: Η Πελοπόννησος καταγράφει μια αξιοσημείωτη πτώση στις ληστείες, από **172** το 2013 σε μόλις **20** το 2023. Η δραματική αυτή μείωση ενδέχεται να αντανακλά αλλαγές στην αστυνόμευση ή άλλους κοινωνικούς παράγοντες.

Περιφέρειες με Χαμηλότερη Εγκληματική Δραστηριότητα: Οι περιφερειακές ΓΑΔ, όπως η Ανατολική Μακεδονία και Θράκη (ΓΕ.Π.Α.Δ. Αν.Μακ.-Θράκης), η Δυτική Μακεδονία, και τα Ιόνια Νησιά καταγράφουν πολύ χαμηλότερους αριθμούς λησθειών σε σύγκριση με τις αστικές περιοχές. Στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, ο αριθμός των λησθειών κυμαίνεται από **56** το 2013 σε **30** το 2023, παρουσιάζοντας μια μείωση κατά τη διάρκεια των ετών. Στη Δυτική Μακεδονία, οι αριθμοί είναι ιδιαίτερα χαμηλοί, με την ελάχιστη τιμή το 2017, όπου δεν καταγράφηκε καμία ληστεία, και με **5 ληστείες** το 2023.

Ετήσιες Τάσεις και Συνολικό Αποτέλεσμα: Γενικότερα, παρατηρείται μια γενική μείωση των λησθειών στην Ελλάδα από το 2013 έως το 2023, με τις αστικές περιοχές όπως η Αττική και η Θεσσαλονίκη να διατηρούν τα υψηλότερα ποσοστά λησθειών, αν και με σαφή τάση μείωσης. Οι περιφερειακές περιοχές παραμένουν με πολύ χαμηλά επίπεδα εγκληματικότητας, ενώ σε κάποιες περιοχές, όπως η Πελοπόννησος και η Δυτική Μακεδονία, η μείωση είναι ιδιαίτερα έντονη.

Συνολικά, ο αριθμός των λησθειών μειώνεται σταθερά κατά τη δεκαετία αυτή, με την Αττική και τη Θεσσαλονίκη να παραμένουν οι περιοχές με τη μεγαλύτερη εγκληματική δραστηριότητα, παρά τις προσπάθειες για μείωση της εγκληματικότητας. Οι περιφερειακές διευθύνσεις παρουσιάζουν πολύ μικρότερα νούμερα, κάτι που μπορεί να συνδέεται με την μικρότερη πληθυσμιακή πυκνότητα και την οικονομική δραστηριότητα.

Η μείωση των λησθειών στην Ελλάδα την περίοδο 2013-2023 μπορεί να αποδοθεί σε μια σειρά από κοινωνιολογικούς και εγκληματολογικούς παράγοντες. Η αρχική φάση της οικονομικής κρίσης που ξεκίνησε το 2009 οδήγησε σε αύξηση της εγκληματικότητας, καθώς η ανεργία και η οικονομική ανασφάλεια έθεσαν σε κίνδυνο τα πιο ευάλωτα

κοινωνικά στρώματα⁶⁹. Η πίεση αυτή δημιούργησε συνθήκες που ευνοούσαν την αύξηση των εγκλημάτων ιδιοκτησίας, όπως οι ληστείες, ιδιαίτερα στις μεγάλες αστικές περιοχές⁷⁰.

Ειδικότερα, οι αρχές κατάφεραν να βελτιώσουν τις στρατηγικές αστυνόμευσης, ειδικά σε περιοχές με υψηλή εγκληματικότητα, εφαρμόζοντας περισσότερες τεχνολογίες παρακολούθησης και βελτιώνοντας τη συνεργασία μεταξύ των τοπικών κοινοτήτων και της αστυνομίας. Η δημιουργία της Ομάδας ΔΙ.ΑΣ. (Δίκυκλης Αστυνόμευσης) το 2010 ενίσχυσε την αστυνόμευση με ταχείες και ευέλικτες περιπολίες, συμβάλλοντας στην άμεση ανταπόκριση σε περιστατικά και στην αποτροπή εγκληματικών ενεργειών⁷¹. Στόχος της Ομάδας ΔΙ.ΑΣ. ήταν επίσης η ενίσχυση της σχέσης μεταξύ αστυνομίας και κοινού, αναπτύσσοντας μια αμφίδρομη συνεργασία που να βασίζεται στην εμπιστοσύνη και τη διαφάνεια, κάτι που μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στην καταπολέμηση της εγκληματικότητας.

Η συνεργασία του κοινού με την αστυνομία αναδεικνύεται ως κρίσιμος παράγοντας στην αντιμετώπιση της εγκληματικότητας. Η επιτυχία των αστυνομικών επιχειρήσεων εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την αντίληψη του κοινού για την αστυνομία και τη συνεργασία τους με αυτήν. Έρευνες έχουν δείξει ότι ένα μεγάλο ποσοστό των πολιτών σέβεται την αστυνομία, κάτι που ενισχύει την αποτελεσματικότητα των ενεργειών της. Ωστόσο, υπάρχουν αμφιβολίες από την πλευρά του κοινού σχετικά με τη διαφθορά και τις μεθόδους συλλογής πληροφοριών, οι οποίες μπορούν να υπονομεύσουν την εμπιστοσύνη και να επηρεάσουν αρνητικά την προθυμία των πολιτών να συνεργαστούν. Η εμπιστοσύνη στην αστυνομία και η αίσθηση ότι αυτή λειτουργεί για το κοινό καλό συμβάλλουν σε υψηλότερη συμμετοχή των πολιτών στην καταπολέμηση της εγκληματικότητας, είτε μέσω καταγγελιών είτε μέσω ενεργούς συμμετοχής σε κοινοτικά προγράμματα ασφαλείας. Η σχέση αυτή λειτουργεί αμφίδρομα, με την αστυνομία να εξαρτάται από την υποστήριξη του κοινού για να εντοπίζει και να

⁶⁹ Project, *UrbanCrime*, 2023, σ. 103-105

⁷⁰ Το ίδιο, σ. 114-117

⁷¹ Georgiou, I. & Papanicolaou, G. (2016). *The police and the far right in Greece: a case study of police voting behaviour in Athens*. *Crime, Law and Social Change*, 66(4), 397–419 && (ιστοσελίδα) «Ελληνικός Στρατός», 2024

προλαμβάνει το έγκλημα, ενώ το κοινό αναζητά διαφάνεια και λογοδοσία για να διατηρήσει τη συνεργασία αυτή⁷².

Ένας άλλος καθοριστικός παράγοντας είναι η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και η μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων. Η κρίση οδήγησε σε μια μεγαλύτερη αίσθηση συλλογικής ευθύνης και αλληλεγγύης μεταξύ των πολιτών, που περιόρισε τη διάσπαση του κοινωνικού ιστού και μείωσε τα κίνητρα για εγκληματική δράση. Οι πολιτικές επανένταξης, οι κοινωνικές πρωτοβουλίες και τα προγράμματα υποστήριξης ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, σε συνδυασμό με την κοινωνική επανεκτίμηση του ρόλου του κράτους, συνέβαλαν στην περαιτέρω σταθεροποίηση των κοινωνικών συνθηκών και στην αποτροπή της εγκληματικότητας⁷³.

Εν κατακλείδι, η μείωση των ληστειών μπορεί να θεωρηθεί αποτέλεσμα ενός συνδυασμού οικονομικής ανάκαμψης, βελτιωμένων μηχανισμών αστυνόμευσης και ισχυρότερων κοινωνικών δεσμών, που ενίσχυσαν την ασφάλεια και μείωσαν τα κίνητρα για εγκληματική δράση.

⁷² Ζαραφωνίτου, 2004, ο.π., σελ. 162-171. Τα ελληνικά δεδομένα, όσον αφορά τη σχέση κοινού και αστυνομίας, αναδεικνύουν μια περίπλοκη δυναμική που επηρεάζεται από κοινωνικές αντιλήψεις, την επαγγελματική αυτοεικόνα των αστυνομικών και τις επιδόσεις των αστυνομικών αρχών. Στην Ελλάδα, όπως και σε άλλες χώρες, έχει καταγραφεί μια διάσταση ανάμεσα στην αντίληψη του κοινού για την αστυνομία και τον τρόπο με τον οποίο οι ίδιοι οι αστυνομικοί αντιλαμβάνονται τον ρόλο τους. Ειδικότερα, οι αστυνομικοί τοποθετούν τον εαυτό τους στις ανώτερες επαγγελματικές τάξεις και δηλώνουν ικανοποιημένοι με τον ρόλο και τα καθήκοντά τους, ωστόσο το κοινό τους αξιολογεί με σκεπτικισμό και δείχνει χαμηλή συνεργασία, ειδικά σε περιπτώσεις καταστολής εγκληματικότητας.

⁷³ Το ίδιο

Κεφάλαιο 2: Στατιστική και χωρική ανάλυση

2.1. Στατιστική Ανάλυση

Η στατιστική ανάλυση κατέχει κεντρική θέση στον πεδίο της Εγκληματολογίας, επιτρέποντας την ποσοτική αξιολόγηση και την κατανόηση των τάσεων και μοτίβων εγκληματικής συμπεριφοράς. Μέσω των στατιστικών δεδομένων, οι ερευνητές καταγράφουν τη συχνότητα και ένταση των εγκλημάτων σε διάφορες χρονικές περιόδους και γεωγραφικές περιοχές, ενώ ταυτόχρονα αναγνωρίζουν παραμέτρους που ενδεχομένως επηρεάζουν την εγκληματικότητα⁷⁴. Στην Ελλάδα, οι επίσημες πηγές δεδομένων, όπως η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία και η Ελληνική Αστυνομία, διαδραματίζουν καίριο ρόλο στη συλλογή αυτών των πληροφοριών, αν και υπάρχουν ορισμένοι περιορισμοί όσον αφορά τη διαφάνεια και την ακρίβεια αυτών των στατιστικών⁷⁵. Στη διεθνή βιβλιογραφία, η εγκληματολογική στατιστική θεωρείται βασικό εργαλείο για την ανάλυση κοινωνικών και οικονομικών παραγόντων που συνδέονται με την εγκληματικότητα, ενώ παρέχει κριτικές πληροφορίες για την κατανομή των πόρων και τη χάραξη αντεγκληματικής πολιτικής⁷⁶. Η συλλογή και ανάλυση αυτών των δεδομένων επιτρέπει στις αρχές να εφαρμόζουν βελτιωμένες στρατηγικές πρόληψης και καταστολής, ενισχύοντας τη δημόσια ασφάλεια μέσω τεκμηριωμένων αποφάσεων⁷⁷. Ωστόσο, είναι σημαντικό να αναγνωριστεί ότι ένα μέρος της εγκληματικής δραστηριότητας παραμένει ακαταχώρητο στις επίσημες στατιστικές, λόγω του «σκοτεινού αριθμού» των εγκλημάτων, ο οποίος περιλαμβάνει παραβατικές πράξεις που δεν καταγγέλλονται ή δεν καταγράφονται από τις αρχές, επηρεάζοντας έτσι την πληρότητα των διαθέσιμων δεδομένων.

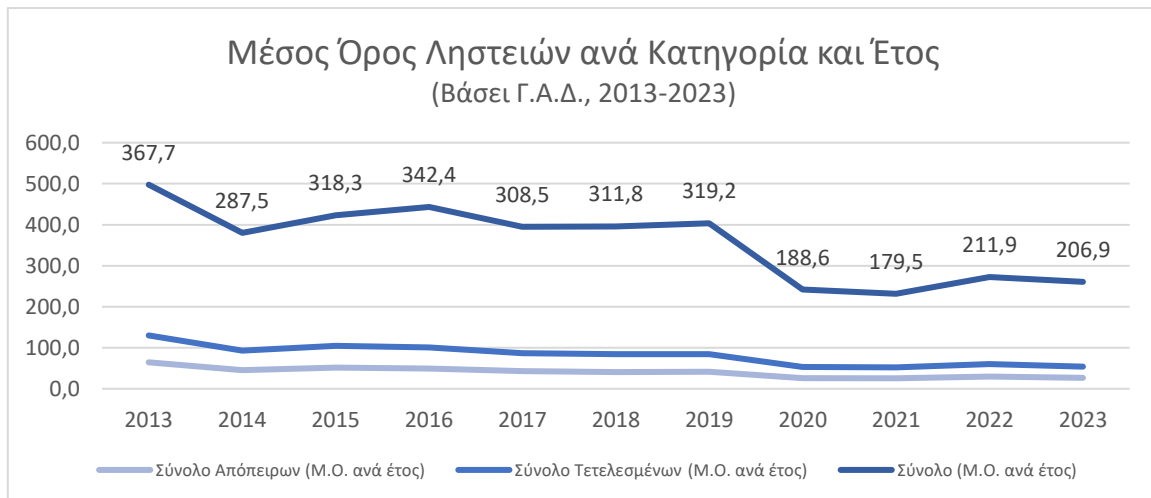
⁷⁴ Farrington, D. P. (2007). *Childhood Risk Factors and Risk-Focused Prevention*. *Crime and Justice*, 32(1), 381-482

⁷⁵ Καλίτσης, Θ. (2014). Αστυνομική στατιστική: Μια διαδικασία συλλογής ποσοτικών δεδομένων για την εγκληματικότητα. *The Greek Review of Social Research*, 129, 101-109. doi:10.12681/grsr.89

⁷⁶ Aebi, M. F., & Linde, A. (2010). *Is there a crime drop in Western Europe?* *European Journal on Criminal Policy and Research*, 16(4), 251-277. doi:10.1007/s10610-010-9130-y

⁷⁷ Τσίγκανου, Ι. (2016, 10). Η στατιστική αποτύπωση του εγκληματικού φαινομένου στη σύγχρονη Ελλάδα. Ανάκτηση από *The Art of Crime*.

Το διάγραμμα 4 απεικονίζει τον μέσο όρο λησθειών ανά κατηγορία και έτος για την περίοδο 2013-2023, υπολογισμένο βάσει δεδομένων από τις διαφορετικές περιοχές (Γ.Α.Δ. & Γ.Ε.Π.Α.Δ.) της Ελλάδας. Παρατηρείται μία σταθερή μείωση στο σύνολο των λησθειών (γκρι γραμμή), το οποίο ξεκινά από υψηλές τιμές το 2013 (367,7) και φτάνει στις χαμηλότερες τιμές το 2020 (188,6), πριν σημειώσει μία μικρή ανάκαμψη τα επόμενα έτη. Αυτή η μείωση μπορεί να αποδοθεί σε ποικίλους κοινωνιολογικούς και εγκληματολογικούς παράγοντες, όπως η βελτίωση των πρακτικών αστυνόμευσης, η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και η οικονομική σταθεροποίηση μετά την οικονομική κρίση της προηγούμενης δεκαετίας. Αντίστοιχα, το Διάγραμμα 5 απεικονίζει τη μεταβολή του μέσου όρου λησθειών για την ίδια περίοδο (2013-2023), αλλά σε επίπεδο Διευθύνσεων Αστυνομίας (Δ.Α.). Παρατηρείται επίσης μία πτωτική τάση, με το σύνολο των λησθειών να ξεκινά από 79,9 το 2013 και να μειώνεται σταδιακά, φτάνοντας τις 45,0 το 2023. Ωστόσο, η πτώση είναι πιο ομαλή σε σχέση με το Διάγραμμα 4, γεγονός που μπορεί να αντανακλά διαφοροποιήσεις στις συνθήκες εγκληματικότητας και στα μέτρα αστυνόμευσης μεταξύ Γ.Α.Δ. και Δ.Α. .

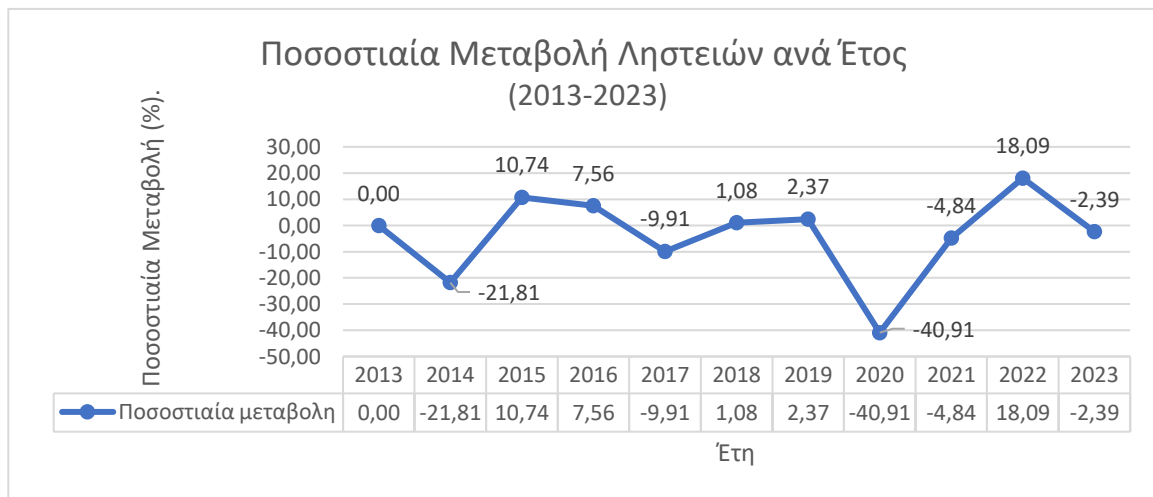
Διάγραμμα 4. Το διάγραμμα απεικονίζει τον μέσο όρο των λησθειών ανά κατηγορία (Απόπειρες και Τετελεσμένες) για την περίοδο 2013-2023 στις Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις (Γ.Α.Δ.) της Ελλάδας.

Η πορεία των αποπειρών λησθειών παρουσιάζει μικρές αυξομειώσεις και παραμένει σχετικά σταθερή, υποδηλώνοντας πιθανή αύξηση της αποθάρρυνσης των δραστών λόγω εντατικοποιημένων μέτρων πρόληψης. Παράλληλα, οι τετελεσμένες

ληστείες ακολουθούν επίσης μία ελαφρώς καθοδική πορεία, η οποία ωστόσο δεν είναι τόσο έντονη όσο η μείωση του συνολικού αριθμού ληστειών.

Η απότομη πτώση του συνολικού μέσου όρου μετά το 2019 μπορεί να αποδοθεί στις αλλαγές που προκάλεσε η πανδημία COVID-19. Η μείωση της κοινωνικής και οικονομικής δραστηριότητας, οι περιορισμοί στις μετακινήσεις, καθώς και η αυξημένη παρουσία αστυνομικών δυνάμεων κατά την περίοδο των lockdowns, περιόρισαν τις ευκαιρίες για εγκληματικές ενέργειες. Πράγματι, σε ορισμένες κατηγορίες εγκλημάτων, όπως τα εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας και τα οικονομικά εγκλήματα, η μείωση ξεπέρασε το 30%. Αντίθετα, στην περίπτωση της κυβερνοεγκληματικότητας, καταγράφηκε αύξηση ήδη από την εφαρμογή του πρώτου lockdown. Αντίστοιχα, η μικρή αύξηση που σημειώνεται μετά το 2020 πιθανόν να συνδέεται με την επιστροφή στην κανονικότητα και την επανέναρξη κοινωνικών και οικονομικών δραστηριοτήτων που παρέχουν ευκαιρίες για εγκλήματα⁷⁸.

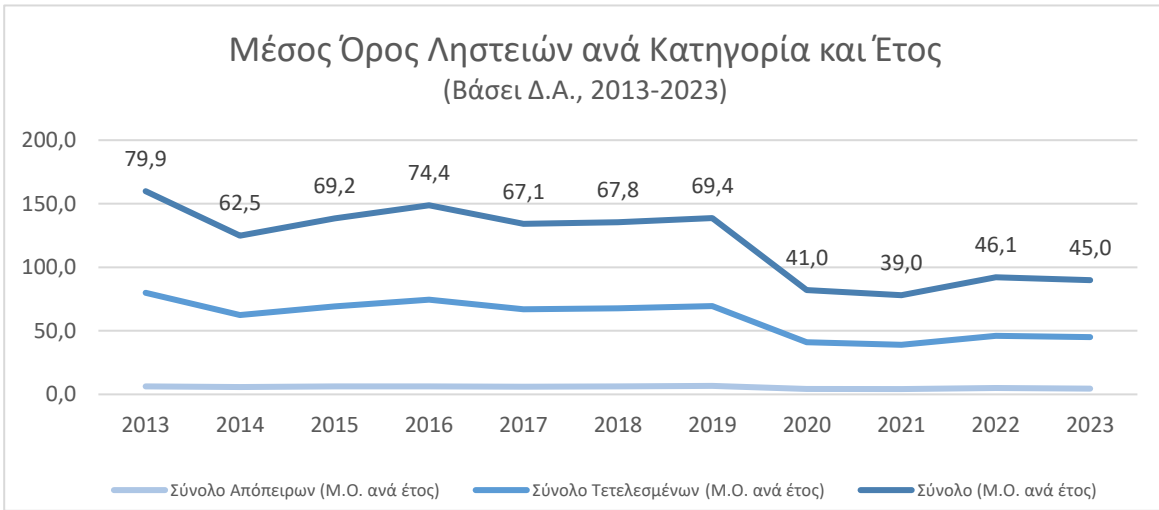
Η ποσοστιαία μεταβολή στις ληστείες ανά έτος αναδεικνύει σημαντικές διακυμάνσεις, οι οποίες αντικατοπτρίζονται και στις τυπικές αποκλίσεις ανά Γ.Α.Δ. Για παράδειγμα, η υψηλή τυπική απόκλιση της Αττικής συνδέεται με την έντονη χρονική

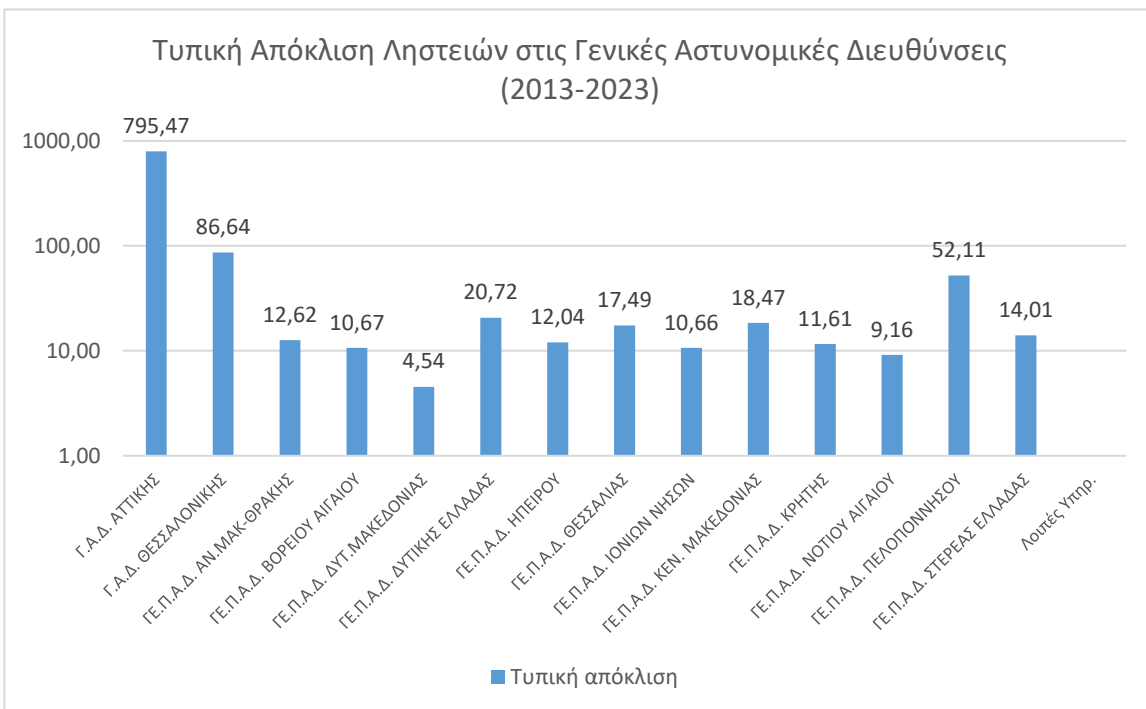
Διάγραμμα 5. Το διάγραμμα απεικονίζει τον μέσο όρο των ληστειών ανά κατηγορία (Απόπειρες και Τετελεσμένες) για την περίοδο 2013-2023 στις Διευθύνσεις Αστυνομίας (Δ.Α.) της Ελλάδας.

⁷⁸ Zarafonitou, C., Kontopoulou, E., Anitsi, E., & Kalamaras, D. (2022). CRIME, FEAR OF CRIME AND INSECURITY DURING THE PANDEMIC: THE GREEK REALITY. *Urban Crime*, 3, 4-32. doi:<https://doi.org/10.26250/heal.panteion.uc.v3i2.287>, σ. 5-10

διακύμανση των λησθειών, όπως καταγράφεται από την ποσοστιαία πτώση **-21,81%** το 2014 και την άνοδο **10,74%** το 2015.

Διάγραμμα 6. Το διάγραμμα παρουσιάζει την τυπική απόκλιση του αριθμού λησθειών για κάθε Γενική Αστυνομική Διεύθυνση (Γ.Α.Δ.) την περίοδο 2013-2023. Η τυπική απόκλιση υποδεικνύει το βαθμό διακύμανσης των δεδομένων σε σχέση με τον μέσο όρο της κάθε περιοχής.

Διάγραμμα 7. Το διάγραμμα απεικονίζει την ποσοστιαία μεταβολή στον συνολικό αριθμό λησθειών σε ετήσια βάση για την περίοδο 2013-2023 σε επίπεδο Γ.Α.Δ ΚΑΙ ΓΕ.Π.Α.Δ. . Οι θετικές τιμές υποδεικνύουν αύξηση στις ληστείες σε σχέση με το προηγούμενο έτος, ενώ οι αρνητικές τιμές υποδεικνύουν μείωση.

Τα διαγράμματα 6 & 7 αποκαλύπτουν σημαντικές διαφοροποιήσεις στη διακύμανση των λησθειών σε επίπεδο Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων (Γ.Α.Δ. και Γ.Ε.Π.Α.Δ.) για την περίοδο 2013-2023.

Η Γ.Α.Δ. Αττικής παρουσιάζει την υψηλότερη τυπική απόκλιση (795,47), γεγονός που αντικατοπτρίζει την έντονη διακύμανση στον αριθμό των λησθειών μέσα στα χρόνια. Αυτό είναι αναμενόμενο, καθώς η Αττική συγκεντρώνει τη μεγαλύτερη πληθυσμιακή πυκνότητα και οικονομική δραστηριότητα στη χώρα, καθιστώντας την περιοχή με τις πιο σημαντικές μεταβολές στην εγκληματικότητα.

Ακολουθεί η Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης με τυπική απόκλιση 86,64, η οποία αν και αισθητά χαμηλότερη από την Αττική, παραμένει υψηλή συγκριτικά με τις υπόλοιπες περιοχές. Αυτό δείχνει τη σημασία της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης της Ελλάδας ως εγκληματικό κέντρο.

Οι υπόλοιπες Γ.Α.Δ., όπως αυτές της Δυτικής Ελλάδας (20,72) και της Στερεάς Ελλάδας (14,01), εμφανίζουν σχετικά χαμηλότερες διακυμάνσεις, υποδεικνύοντας μεγαλύτερη σταθερότητα στον αριθμό των λησθειών. Οι περιοχές όπως η Γ.Α.Δ. Βορείου Αιγαίου (10,67) και η Γ.Α.Δ. Δυτικής Μακεδονίας (4,54) παρουσιάζουν τις μικρότερες αποκλίσεις, αντικατοπτρίζοντας τη μειωμένη εγκληματική δραστηριότητα και την ομοιομορφία στα επίπεδα λησθειών κατά την περίοδο που εξετάστηκε.

Η σημαντική διαφορά μεταξύ της Αττικής και των υπόλοιπων περιοχών αναδεικνύει τη συγκέντρωση της εγκληματικότητας στα μεγάλα αστικά κέντρα, ενώ η χαμηλή τυπική απόκλιση στις περιφερειακές Γ.Α.Δ. δείχνει τη σταθερότητα της εγκληματικής δραστηριότητας στις λιγότερο αστικές περιοχές.

2.2. Διαχρονικές Τάσεις και Κοινωνικοί Παράγοντες στη Μείωση των Λησθειών

Οι τάσεις και τα μοτίβα στην εγκληματολογία αποτελούν βασικά εργαλεία ανάλυσης για την κατανόηση της εξέλιξης της εγκληματικής δραστηριότητας. Μέσω της μελέτης των τάσεων, οι ερευνητές εντοπίζουν διαχρονικές αλλαγές στην έκταση και τη φύση των εγκλημάτων, ενώ τα μοτίβα αποκαλύπτουν επαναλαμβανόμενες συμπεριφορές που

σχετίζονται με κοινωνικούς, οικονομικούς ή γεωγραφικούς παράγοντες. Οι παρατηρήσεις αυτές είναι κρίσιμες για τη χάραξη αντεγκληματικής πολιτικής, καθώς επιτρέπουν τη στοχευμένη κατανομή πόρων και τη βελτιστοποίηση στρατηγικών πρόληψης και καταστολής. Σύμφωνα με τη διεθνή βιβλιογραφία, η ανάλυση τάσεων συχνά επικεντρώνεται στις διαχρονικές μεταβολές των δεικτών εγκληματικότητας, ενώ η αναγνώριση μοτίβων εστιάζει στη σχέση εγκλημάτων με παράγοντες όπως η κοινωνική συνοχή, η ανεργία, και οι πολιτικές παρεμβάσεις⁷⁹.

Η κατανόηση των τάσεων και μοτίβων της εγκληματικότητας βοηθά στον εντοπισμό των αιτιών που την επηρεάζουν. Στην περίπτωση των ληστειών, τα δεδομένα υποδεικνύουν μια σταδιακή μείωση τα τελευταία χρόνια, η οποία σχετίζεται με κοινωνικούς, τεχνολογικούς και στρατηγικούς παράγοντες.

Ενίσχυση Αστυνομικών Πρακτικών και Τεχνολογικών Μέσων: Η Ελληνική Αστυνομία έχει υιοθετήσει προηγμένες πρακτικές και τεχνολογίες για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας. Η δημιουργία ειδικών μονάδων, όπως η ομάδα ΔΙ.ΑΣ., έχει ενισχύσει την άμεση ανταπόκριση σε περιστατικά και την αυξημένη παρουσία σε περιοχές υψηλού κινδύνου. Παράλληλα, η εγκατάσταση συστημάτων παρακολούθησης και η χρήση αναλυτικών εργαλείων έχουν βελτιώσει την αποτροπή και διερεύνηση εγκλημάτων⁸⁰.

Αυξημένη Χρήση Ηλεκτρονικών Συναλλαγών και Μείωση Διακίνησης Μετρητών: Η οικονομική κρίση και τα επακόλουθα μέτρα, όπως τα capital controls, οδήγησαν σε σημαντική αύξηση της χρήσης ηλεκτρονικών συναλλαγών και πλαστικού χρήματος. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της διακίνησης μετρητών, καθιστώντας λιγότερο ελκυστικούς στόχους για ληστείες τόσο τα τραπεζικά ιδρύματα όσο και τα καταστήματα⁸¹.

Επιπτώσεις της Πανδημίας COVID-19: Η πανδημία COVID-19 επέφερε σημαντικές αλλαγές στην κοινωνική δραστηριότητα και κινητικότητα. Τα περιοριστικά μέτρα, όπως τα lockdowns και οι περιορισμοί στις μετακινήσεις, μείωσαν τις ευκαιρίες για

⁷⁹ Farrington, *Childhood Risk Factors and Risk-Focused Prevention*, 2007 & Tilley, 2009, ο.π.

⁸⁰ Dnews. (2017, 11 03). Ανάκτηση από <https://www.dnews.gr/eidhseis/ellada/180690/entyposiaki-meiositis-egklimatikotitas-symfona-me-ta-stoixeia-tis-elas>

⁸¹ Παπαδημητροπουλος, Δ. Γ. (2016, 01 25). *Crime in Crisis*.

εγκληματικές πράξεις. Επιπλέον, η αυξημένη παρουσία αστυνομικών δυνάμεων για την επιτήρηση των υγειονομικών μέτρων συνέβαλε στη μείωση των ληστειών κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου⁸².

Ενίσχυση Κοινωνικής Συνοχής και Οικονομική Σταθεροποίηση: Η βελτίωση της κοινωνικής συνοχής και η οικονομική σταθεροποίηση μετά την κρίση του 2009 συνέβαλαν στη μείωση της εγκληματικότητας. Η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ πολιτών και αρχών, καθώς και η εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικής υποστήριξης, συνέβαλαν στη μείωση των ληστειών σε πολλές περιοχές της χώρας⁸³.

Συνολικά, η συνδυασμένη εφαρμογή αυτών των παραγόντων έχει οδηγήσει σε σημαντική μείωση των ληστειών στην Ελλάδα, ενισχύοντας την ασφάλεια και την εμπιστοσύνη των πολιτών.

2.3. Πρότυπα και Κατανομή της Ληστείας σε Διαφορετικές Περιοχές

Η κατανομή των εγκλημάτων της ληστείας ανά περιοχή και η ανάλυσή τους, αποτελεί μια κρίσιμη προσέγγιση για την ανάλυση της γεωγραφικής κατανομής και των διαφοροποιήσεων της εγκληματικής δραστηριότητας ανά περιοχή. Μέσω της μελέτης αυτής, είναι δυνατό να εντοπιστούν οι κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές συνθήκες που ενθαρρύνουν ή περιορίζουν τις ληστείες, ενώ αναδεικνύεται η επίδραση της αστικοποίησης, της πληθυσμιακής πυκνότητας και της οικονομικής δραστηριότητας στα επίπεδα εγκληματικότητας.

Η Ελλάδα, με τη χαρακτηριστική γεωγραφική της ποικιλομορφία, προσφέρει ένα πλούσιο πεδίο μελέτης για την κατανόηση των παραγόντων που επηρεάζουν την εγκληματικότητα σε διαφορετικές περιοχές, από τις πυκνοκατοικημένες αστικές περιοχές της Αττικής και της Θεσσαλονίκης έως τις πιο αραιοκατοικημένες περιφέρειες και νησιά.

⁸² Zorafonitou, Kontoroulou, Anitsi, & Kalamaras, 2022, ο.π., σ. 2-10 & Λαμπρόπουλος, Β. Γ. (2021, 12 02). ΤΟ ΒΗΜΑ. Ανάκτηση από Η στροφή του εγκλήματος τη χρονιά της καραντίνας: <https://www.tovima.gr/2021/12/02/society/i-strofi-tou-egklimatos-ti-xronia-tis-karantinas/>

⁸³ Θανασέλος, Λ. (2022). Οι ανισότητες και οι σχέσεις τους με την εγκληματικότητα στην Ελλάδα. Κόρινθος: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Προκειμένου να εξεταστεί η επίδραση της πληθυσμιακής πυκνότητας αλλά και οι αλλαγές στο σύνολο των μόνιμων κατοίκων, αντλήθηκαν δεδομένα από την Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ) σχετικά με τις απογραφές πληθυσμού των ετών 2011 και 2021 για να εξεταστεί η ποσοστιαία μεταβολή του πληθυσμού στις διάφορες περιοχές της Ελλάδας. Η ανάλυση δείχνει ότι οι περισσότερες περιφέρειες παρουσίασαν μικρές έως μέτριες μεταβολές στον πληθυσμό, με τη μεγαλύτερη πτώση να καταγράφεται στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Δυτικής Μακεδονίας (-10,26%), ενώ η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Κρήτης κατέγραψε οριακή αύξηση (+0,22%). Οι Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις Αττικής (-0,38%) και Θεσσαλονίκης (+7,99%) παρουσίασαν σχετικά σταθερό πληθυσμό με μικρές διακυμάνσεις, κάτι που είναι σημαντικό δεδομένης της συγκέντρωσης μεγάλου μέρους του πληθυσμού στις περιοχές αυτές^{84,85}.

Διάγραμμα 8. Το διάγραμμα παρουσιάζει τις πληθυσμιακές διαφορές ανάμεσα στις δύο απογραφές, του 2011 και του 2021, για κάθε Γενική Αστυνομική Διεύθυνση της Ελλάδας. Οι μπάρες αντιπροσωπεύουν τον πληθυσμό ανά απογραφή, με μπλε για το 2011 και πορτοκαλί για το 2021.

Η σταθερότητα του πληθυσμού στην πλειονότητα των περιφερειών αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την ανάλυση των ληστειών κατά την περίοδο 2013-2023. Η

⁸⁴ ΕΛΣΤΑΤ, Δημογραφικά χαρακτηριστικά 2011 και 2021

⁸⁵ Βλ. Δεδομένα παρ. 5 για τα αναλυτικά νούμερα

περιορισμένη μεταβολή του πληθυσμού μας επιτρέπει να υποθέσουμε ότι η εγκληματικότητα σε αυτές τις περιοχές επηρεάστηκε κυρίως από άλλους παράγοντες, όπως η οικονομική κρίση, οι αλλαγές στις πολιτικές αστυνόμευσης και η πανδημία COVID-19, παρά από σημαντικές δημογραφικές αλλαγές. Αυτό ενισχύει την αξιοπιστία των αποτελεσμάτων μας, καθώς μειώνονται οι πιθανότητες να αποδοθεί η μεταβολή στις ληστείες σε μεγάλες πληθυσμιακές αυξομειώσεις.

Η ανάλυση των λησθειών ανά περιοχή πραγματοποιήθηκε χρησιμοποιώντας τα πληθυσμιακά δεδομένα από την απογραφή του 2021, καθώς αυτή παρέχει την πιο πρόσφατη και ακριβή εκτίμηση του πληθυσμού για την περίοδο που εξετάζουμε (2013-2023). Παρότι τα δεδομένα από την απογραφή του 2011 θα μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιηθούν, η επιλογή της απογραφής του 2021 βασίζεται στην ανάγκη για ενιαία βάση πληθυσμιακών δεδομένων, καθώς και στο γεγονός ότι οι μεταβολές του πληθυσμού κατά την περίοδο αυτή ήταν σχετικά μικρές στις περισσότερες περιφέρειες. Αυτή η σταθερότητα μας επιτρέπει να εξετάσουμε τις ληστείες ανά 100.000 κατοίκους με μεγαλύτερη ακρίβεια και να αποδώσουμε τις διακυμάνσεις στην εγκληματικότητα κυρίως σε άλλους κοινωνικούς και οικονομικούς παράγοντες.

Η ανάλυση των λησθειών ανά 100.000 κατοίκους φανερώνει σημαντικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των περιφερειών. Οι περιοχές με τις μεγαλύτερες τιμές είναι η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής (91 ληστείες ανά 100.000 κατοίκους) και η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης (51,25 ληστείες ανά 100.000 κατοίκους), γεγονός που αντικατοπτρίζει τη συγκέντρωση πληθυσμού και οικονομικής δραστηριότητας στις δύο μεγαλύτερες πόλεις της χώρας. Αντίθετα, περιοχές όπως η Δυτική Μακεδονία (2,44 ληστείες ανά 100.000 κατοίκους) και η Κεντρική Μακεδονία (3,26 ληστείες ανά 100.000 κατοίκους) παρουσιάζουν τις χαμηλότερες τιμές, υποδεικνύοντας μικρότερη εγκληματική δραστηριότητα στις αραιοκατοικημένες περιοχές.

Παρατηρείται, επίσης, ότι οι νησιωτικές περιοχές, όπως η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Νοτίου Αιγαίου, καταγράφουν υψηλότερα ποσοστά (12,63 ληστείες ανά 100.000 κατοίκους) σε σχέση με άλλες περιφέρειες με αντίστοιχο πληθυσμό, όπως η

Διάγραμμα 9. Το διάγραμμα παρουσιάζει τον αριθμό λησθειών ανά 100.000 κατοίκους για κάθε Γενική Αστυνομική Διεύθυνση (Γ.Α.Δ.) στην Ελλάδα, βασισμένο στον μέσο όρο λησθειών (2013-2023) και τα δεδομένα απογραφής πληθυσμού του 2021.

Ήπειρος (6,94), τα Ιόνια Νησιά (7,48) και η Δυτική Μακεδονία (2,44), οι οποίες βρίσκονται σε χαμηλά επίπεδα, πιθανώς λόγω της εποχιακής αύξησης της τουριστικής δραστηριότητας. Από την άλλη, περιοχές όπως η Ήπειρος και η Θεσσαλία, με 6,94 και 6,29 ληστείες ανά 100.000 κατοίκους αντίστοιχα, επιβεβαιώνουν τη γενική εικόνα των χαμηλών επιπέδων εγκληματικότητας σε αυτές τις περιοχές. Αυτές οι διαφορές αντανακλούν τον ρόλο που διαδραματίζουν κοινωνικοοικονομικοί και γεωγραφικοί παράγοντες στη διαμόρφωση των επιπέδων εγκληματικότητας⁸⁶.

Η ανάλυση ανέδειξε τη συγκέντρωση των λησθειών στα μεγάλα αστικά κέντρα, με την Αττική και τη Θεσσαλονίκη να καταγράφουν τα υψηλότερα ποσοστά, ενώ οι περιφερειακές και νησιωτικές περιοχές εμφανίζουν χαμηλότερη εγκληματική δραστηριότητα. Οι διαφορές αυτές συνδέονται με την πληθυσμιακή πυκνότητα, την οικονομική δραστηριότητα και τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες κάθε περιοχής. Επιπλέον, διαπιστώθηκε μια συνολική μείωση των λησθειών την τελευταία δεκαετία, η

⁸⁶ Βλ. Δεδομένα παρ. 6 για τα αναλυτικά νούμερα

οποία πιθανώς οφείλεται στη βελτίωση των πρακτικών αστυνόμευσης, στη χρήση τεχνολογικών μέσων και στις κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις. Ωστόσο, η ύπαρξη περιοχών με αυξημένα ποσοστά ληστειών καθιστά αναγκαία τη διαμόρφωση στοχευμένων πολιτικών πρόληψης και καταστολής. Στο επόμενο μέρος, θα παρουσιαστούν προτάσεις για την αντιμετώπιση των ληστειών, με έμφαση στη βελτίωση της αστυνόμευσης και στην εφαρμογή κοινωνικών παρεμβάσεων που μπορούν να συμβάλουν στον περιορισμό της εγκληματικότητας.

ΜΕΡΟΣ Γ: Στρατηγικές και Μέτρα Αντιμετώπισης της Ληστείας

Κεφάλαιο 1: Προτάσεις για Αντεγκληματική πολιτική

1.1 Προτάσεις για Πρόληψη και Καταπολέμηση

Η αποτελεσματική πρόληψη και καταπολέμηση των λησθειών στην Ελλάδα απαιτεί μια πολυδιάστατη προσέγγιση που συνδυάζει νομοθετικές μεταρρυθμίσεις, ενίσχυση των αστυνομικών πρακτικών και ενεργή συμμετοχή της κοινωνίας⁸⁷. Η αναθεώρηση του νομικού πλαισίου, η υιοθέτηση σύγχρονων τεχνολογιών και η προώθηση προγραμμάτων κοινωνικής ευαισθητοποίησης αποτελούν βασικά στοιχεία για τη μείωση της εγκληματικότητας και την ενίσχυση του αισθήματος ασφάλειας⁸⁸ των πολιτών.

1.1.1 Προτάσεις για Νομοθετικές Αλλαγές - συγκεκριμένες προτάσεις για βελτιώσεις του νομικού πλαισίου

Η αναθεώρηση του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας είναι απαραίτητη για την προσαρμογή στις σύγχρονες προκλήσεις της εγκληματικότητας. Σύμφωνα με τον Ν. 4855/2021, έχουν ήδη πραγματοποιηθεί σημαντικές τροποποιήσεις, όπως η αυστηροποίηση των ποινών για σοβαρά εγκλήματα και η βελτίωση των διαδικασιών απονομής δικαιοσύνης⁸⁹.

Ωστόσο, απαιτούνται περαιτέρω βελτιώσεις, όπως:

⁸⁷ Χαλκιά, Α. (2017). Αντεγκληματική πολιτική και συμμετοχή των πολιτών. ΠΜΣ Εγκληματολογία, 4. Ανάκτηση από https://criminology.panteion.gr/files/452/Criminological_studies_Vol_4.pdf, σ. 42-53

⁸⁸ Ζαραφωνίτου, Χ. (2007). (ΑΝ)ΑΣΦΑΛΕΙΑ, Αντεγκληματική πολιτική και διακιώματα του ανθρώπου. Αθήνα-Κομοτηνή: Αντ. Ν. Σάκκουλας, σ 35-38. Το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τα πραγματικά επίπεδα εγκληματικότητας, αλλά επηρεάζεται σημαντικά από παράγοντες όπως η εμπιστοσύνη στους θεσμούς, η κοινωνική συνοχή και η αντίληψη του κινδύνου. Η εμπειρία της ανασφάλειας είναι πολυπαραγοντική και επηρεάζει τη στάση των πολιτών απέναντι στην πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος.

⁸⁹ Στυλιανίδου, 2021

- **Αυστηροποίηση των ποινών για επαναλαμβανόμενους δράστες:** Η επιβολή αυστηρότερων ποινών σε περιπτώσεις υποτροπής μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά και να μειώσει την επαναλαμβανόμενη εγκληματική συμπεριφορά.
- **Ενίσχυση των μέτρων προστασίας θυμάτων:** Η παροχή νομικής και ψυχολογικής υποστήριξης στα θύματα ληστειών είναι κρίσιμη για την αποκατάσταση και την αποτροπή περαιτέρω θυματοποίησης.
- **Εκσυγχρονισμός των διαδικασιών απονομής δικαιοσύνης:** Η επιτάχυνση των δικαστικών διαδικασιών και η μείωση της γραφειοκρατίας μπορούν να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης.

Η υιοθέτηση αυτών των νομοθετικών αλλαγών, σε συνδυασμό με την ενίσχυση των αστυνομικών πρακτικών και την ενεργή συμμετοχή της κοινωνίας, μπορεί να συμβάλει σημαντικά στη μείωση των ληστειών και την ενίσχυση της ασφάλειας στην Ελλάδα.

1.1.2 Ενίσχυση της αστυνόμευσης

Η κοινοτική αστυνόμευση έχει αναγνωριστεί διεθνώς ως μία από τις πιο αποτελεσματικές στρατηγικές για την πρόληψη και καταπολέμηση της εγκληματικότητας, συμπεριλαμβανομένων των ληστειών⁹⁰. Στην Ελλάδα, η υιοθέτηση αυτής της προσέγγισης αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την αναβάθμιση της ασφάλειας και της εμπιστοσύνης μεταξύ αστυνομίας και πολιτών. Η κοινοτική αστυνόμευση επικεντρώνεται στην ανάπτυξη συνεργασιών με τις τοπικές κοινότητες, ενισχύοντας την κατανόηση των αναγκών τους και την από κοινού αντιμετώπιση των εγκληματικών δραστηριοτήτων.

Προτάσεις για την Ενίσχυση της Κοινοτικής Αστυνόμευσης:

1. **Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση αστυνομικών:** Η εξειδικευμένη εκπαίδευση των αστυνομικών σε θέματα κοινοτικής αστυνόμευσης είναι απαραίτητη, ώστε να αναπτύξουν δεξιότητες επικοινωνίας και συνεργασίας με τους πολίτες. Η

⁹⁰ Ζαραφωνίτου, Χ. (2003). *Πρόληψη της εγκληματικότητας σε τοπικό επίπεδο*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη, σ. 154

ευαισθητοποίηση σε κοινωνικά ζητήματα θα ενισχύσει την κατανόηση των αναγκών της κοινότητας, ενώ η έμφαση στη διαμεσολάβηση και την επίλυση συγκρούσεων θα βελτιώσει την αλληλεπίδραση μεταξύ αστυνομίας και πολιτών⁹¹.

2. **Επαναφορά των Τοπικών Συμβουλίων Πρόληψης της Παραβατικότητας:** Η σύσταση συμβουλίων με τη συμμετοχή αστυνομικών, τοπικών αρχών και εκπροσώπων της κοινότητας μπορεί να ενισχύσει την επικοινωνία και τη συλλογική λήψη αποφάσεων. Σε άλλες χώρες, όπως η Αγγλία, αυτή η πρακτική έχει οδηγήσει σε μείωση της εγκληματικότητας και βελτίωση της αίσθησης ασφάλειας στις κοινότητες.
3. **Ανάπτυξη προγραμμάτων ενημέρωσης και πρόληψης:** Η ενημέρωση των πολιτών σχετικά με την πρόληψη του εγκλήματος είναι ζωτικής σημασίας. Προγράμματα όπως το «Neighbourhood Watch» που εφαρμόστηκαν στην Αγγλία έδειξαν ότι η ενεργός συμμετοχή των πολιτών μπορεί να μειώσει σημαντικά τις ληστείες και άλλες εγκληματικές δραστηριότητες⁹². Παρόλο που προγράμματα όπως το «Neighbourhood Watch» έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικά σε άλλες χώρες, η εφαρμογή τους στην Ελλάδα αντιμετωπίζει προκλήσεις λόγω διαφορών στην κοινωνική δομή και την εμπιστοσύνη προς τις αρχές.
4. **Χρήση τεχνολογίας και κοινωνικών δικτύων:** Η αξιοποίηση ψηφιακών πλατφορμών και εφαρμογών για την άμεση αναφορά περιστατικών και την παροχή πληροφοριών μπορεί να ενισχύσει τη διαφάνεια και την ανταπόκριση της αστυνομίας. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, εφαρμογές όπως το «Nextdoor» έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικές στη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ αστυνομίας και πολιτών. Παρόμοιες προσεγγίσεις στην Ελλάδα απαιτούν προσαρμογή στις τοπικές συνθήκες και αντιμετώπιση ζητημάτων όπως η προστασία προσωπικών δεδομένων και η εξοικείωση των πολιτών με την τεχνολογία.

⁹¹ Κόλλια, Α. Α. (2021). Κοινωνικές μορφές πρόληψης του εγκλήματος. Κόρινθος: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ :ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ. Ανάκτηση από <https://amitos.library.uop.gr/xmlui/handle/123456789/5995>

⁹² Γιαννάκη, Ν. (2022, Ιανουάριος). *Crime Times*. Ανάκτηση από Κοινωνική Αστυνόμευση: Το Βρετανικό Παράδειγμα.: <https://www.crimetimes.gr/koinotiki-astynomefsi-to-vretaniko-p/>

5. **Αξιολόγηση και αναπροσαρμογή στρατηγικών:** Η τακτική αξιολόγηση των εφαρμοζόμενων πρακτικών είναι απαραίτητη για τη διαρκή βελτίωση. Σε περιοχές όπου η κοινοτική αστυνόμευση εφαρμόζεται συστηματικά, παρατηρείται μείωση της εγκληματικότητας και βελτίωση της ποιότητας ζωής⁹³.

Η κοινοτική αστυνόμευση, ως στρατηγική προσέγγιση, μπορεί να αποτελέσει ισχυρό εργαλείο για την αναβάθμιση της δημόσιας ασφάλειας και την καλλιέργεια της εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και αρχών, καθιστώντας την κοινωνία πιο ασφαλή και ανθεκτική στις προκλήσεις της εγκληματικότητας⁹⁴.

⁹³ Ταπακούδης, Μ. (2016). Η Αποτελεσματικότητα της Κοινοτικής Αστυνόμευσης. Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ανάκτηση από <https://kypseli.ouc.ac.cy/bitstream/handle/11128/2385/%ce%91%ce%a3%ce%a0-2016-00022.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

⁹⁴ Σύμφωνα με τις προτάσεις του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη τον Αύγουστο του 2024, η Ελληνική Αστυνομία προγραμματίζει εκσυγχρονισμό του αρχηγείου, αναβάθμιση της Αστυνομικής Ακαδημίας με έμφαση στην κοινοτική αστυνόμευση, ενίσχυση της Ομάδας ΔΙΑΣ με επιπλέον προσωπικό και εξοπλισμό, βελτίωση των υποδομών και εφαρμογή μηχανισμών διαφάνειας και λογοδοσίας για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών

Συμπεράσματα και προτάσεις

Κύρια Ευρήματα

Η ανάλυση της εγκληματικότητας στην Ελλάδα κατά την περίοδο 2013-2023 ανέδειξε σημαντικές τάσεις και μοτίβα, με κύριο χαρακτηριστικό τη σταδιακή μείωση των ληστειών σε πανελλαδικό επίπεδο. Συγκεκριμένα, η μείωση αυτή παρατηρήθηκε πιο έντονα στις πυκνοκατοικημένες αστικές περιοχές, όπως η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση (ΓΑΔ) Αττικής, όπου συγκεντρώνεται μεγάλο μέρος του πληθυσμού και της οικονομικής δραστηριότητας. Τα δεδομένα που αναλύθηκαν στην παρούσα εργασία δείχνουν ότι η μείωση είναι προϊόν μιας συνδυαστικής επίδρασης κοινωνικών, οικονομικών και θεσμικών παραμέτρων, με την οικονομική κρίση και την πανδημία COVID-19 να παίζουν καθοριστικό ρόλο στον περιορισμό της κινητικότητας και της εγκληματικής δραστηριότητας.

Οι περιοχές με υψηλή πυκνότητα πληθυσμού και μεγαλύτερη οικονομική δραστηριότητα παραμένουν πιο ευάλωτες σε εγκληματικές ενέργειες, ενώ οι πιο απομακρυσμένες και αραιοκατοικημένες περιφέρειες εμφανίζουν σταθερότερα επίπεδα εγκληματικότητας. Αυτή η ανάλυση κατέδειξε τη σημασία της χωρικής διάστασης στην κατανόηση και την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, καθώς και την ανάγκη για στοχευμένες πολιτικές που λαμβάνουν υπόψη τις τοπικές ιδιαιτερότητες.

Τα ευρήματα αυτά αναδεικνύουν την ανάγκη για μια ολιστική προσέγγιση στην αντεγκληματική πολιτική, που συνδυάζει τις κοινωνικές, θεσμικές και τεχνολογικές πτυχές για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της εγκληματικότητας.

Επίλογος

Η μελέτη των λησθειών στην Ελλάδα κατά την περίοδο 2013-2023 ανοίγει τον δρόμο για περαιτέρω έρευνα σε διάφορους τομείς που σχετίζονται με την εγκληματολογία, την κοινωνιολογία και της αντεγκληματικής πολιτικής. Μία ενδιαφέρουσα κατεύθυνση για μελλοντική έρευνα είναι η ανάλυση της επίδρασης των νέων τεχνολογιών, όπως τα μεγάλα δεδομένα (Big Data) και η τεχνητή νοημοσύνη, στη χαρτογράφηση και την πρόβλεψη εγκληματικών ενεργειών. Η ενσωμάτωση αυτών των τεχνολογιών σε πρακτικές αστυνόμευσης μπορεί να βελτιώσει την αποτροπή εγκλημάτων και να ενισχύσει την αποδοτικότητα των αστυνομικών δυνάμεων, ιδιαίτερα στις περιοχές υψηλής εγκληματικότητας.

Επιπλέον, η διερεύνηση της κοινωνικής διάστασης της εγκληματικότητας μέσα από διαχρονικές συγκρίσεις, που θα εστιάζουν στη σχέση ανάμεσα στην κοινωνική συνοχή, την οικονομική ανισότητα και την εγκληματική δραστηριότητα, μπορεί να προσφέρει σημαντικά ευρήματα για τη διαμόρφωση πιο στοχευμένων πολιτικών. Οι μελλοντικές έρευνες μπορούν επίσης να εξετάσουν την αποτελεσματικότητα των μέτρων κοινοτικής αστυνόμευσης που εφαρμόστηκαν στην Ελλάδα σε σχέση με αντίστοιχα μέτρα σε άλλες χώρες, ώστε να εντοπιστούν βέλτιστες πρακτικές. Τέλος, η μελέτη της εγκληματικότητας σε συνάρτηση με τις αλλαγές στις πολιτικές για την πανδημία COVID-19 θα μπορούσε να συμβάλει στην κατανόηση του πώς τα έκτακτα μέτρα επηρεάζουν τη φύση και την έκταση της εγκληματικής δραστηριότητας.

Συνολικά, η κατανόηση των λησθειών στο ελληνικό πλαίσιο δεν περιορίζεται σε στατιστικές και γεωγραφικές απεικονίσεις, αλλά απαιτεί μια διεπιστημονική προσέγγιση που να ενσωματώνει κοινωνικές, οικονομικές και τεχνολογικές παραμέτρους. Μόνο μέσα από αυτή τη σύνθεση μπορεί να επιτευχθεί μια ουσιαστική βελτίωση στον σχεδιασμό πολιτικών ασφάλειας και κοινωνικής συνοχής.

Βιβλιογραφία

Ελληνόγλωσση

- Γιαννάκη, Ν. (2022, Ιανουάριος). *Crime Times*. Ανάκτηση από Κοινωνική Αστυνομείωση: Το Βρετανικό Παράδειγμα.: <https://www.crimetimes.gr/koinotiki-astynomefsi-to-vretaniko-p/>
- ΕΛΣΤΑΤ. (χ.χ.). *Δημογραφικά χαρακτηριστικά / 2011*. Ανάκτηση από <https://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SAM03/2011>
- ΕΛΣΤΑΤ. (χ.χ.). *Δημογραφικά χαρακτηριστικά / 2021*. Ανάκτηση από <https://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SAM03/2021>
- Ζαραφωνίτου, Χ. (2003). *Πρόληψη της εγκληματικότητας σε τοπικό επίπεδο*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.
- Ζαραφωνίτου, Χ. (2004). *Εμπειρική Εγκληματολογία*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.
- Ζαραφωνίτου, Χ. (2007). *(ΑΝ)ΑΣΦΑΛΕΙΑ, Αντεγκληματική πολιτική και διακιώματα του ανθρώπου*. Αθήνα-Κομοτηνή: Αντ. Ν. Σάκκουλας.
- Ζαραφωνίτου, Χ., & Χρυσόχοου, Ε. (2015). *Υπάρχουν ghettos στο κέντρο της Αθήνας; Εγκληματολογική διερεύνηση των κοινωνικών στάσεων και αναπαραστάσεων*. Πάντειο, ΠΜΣ Εγκληματολογία, Αθήνα. Ανάκτηση από https://criminology.panteion.gr/files/452/Criminological_studies_Vol_1.pdf
- Ζαραφωνίτου, Χ., Μιμής, Ά., Καλαμάρας, Δ., Κοντοπούλου, Ε., Καραγιαννίδης, Χ., & Χατζίκου, Μ. (2021). *Χαρτογράφηση της εγκληματικότητας και της ανασφάλειας στην εποχή της οικονομικής κρίσης: Τάσεις, διαστάσεις και συσχετισμοί (UrbanCrime)*. ΕΛΙΔΕΚ.
- Ζαραφωνίτου, Χ., Μίμης, Ά., Καλαμάρας, Δ., Κοντοπούλου, Ε., Συνολάκης, Θ., & Καραγιαννίδης, Χ. (2022). *Χωρική ανάλυση δεδομένων εγκληματικότητας σε επίπεδο Αστυνομικού Τμήματος των Δήμων Φιλοθέης-Ψυχικού, Κορυδαλλού και Αθηναίων, για την τριετία 2017-2019*. Νομική Βιβλιοθήκη. Ανάκτηση από https://www.researchgate.net/publication/367500218_Chorike_analyse_dedom_\nenon_enklematikotetas_se_epipedo_Astynomikou_Tmematos_\nton_Demon_Phil\nothees-Psychikou_Korydallou_kai_Athenaion_gia_ten_trietia_2017-2019

- Θανασέλος, Λ. (2022). *Οι ανισότητες και οι σχέσεις τους με την εγκληματικότητα στην Ελλάδα*. Κόρινθος: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.
- Καλίτσης, Θ. (2014). Αστυνομική στατιστική: Μια διαδικασία συλλογής ποσοτικών δεδομένων για την εγκληματικότητα. *The Greek Review of Social Research*, 129, 101-109. doi:10.12681/grsr.89
- Καρζής, Ε. (2015, Μάρτιος-Απρίλιος). Ο ρόλος του γεωγραφικού profiling στην αντιμετώπιση υπότροπων εγκληματιών. *Αστυνομική ανασκόπηση*, 52-57. Ανάκτηση από https://www.astynomia.gr/file/2015/05/289_3.pdf
- Κίζος, Θ., Αβανίδου, Κ., & Σταυριανάκης, Γ. (2021, Μάρτιος). Η Ύπαιθρος στην Ελλάδα: θέματα στατιστικού ορισμού και χωρικού επιπέδου αναφοράς. σσ. 1-3.
- Κόλλια, Α. Α. (2021). *Κοινωνικές μορφές πρόληψης του εγκλήματος*. Κόρινθος: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ :ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ. Ανάκτηση από <https://amitos.library.uop.gr/xmlui/handle/123456789/5995>
- Κολτσίδας, Β., & . (2021). *Η εικόνα του ληστή στον δημόσιο λόγο (1833-1871)*. Αθήνα: ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.
- Κουθούρης, Π. (2016). *Από τη ληστεία στην πολιτική δίωξη: Οι διοικητικοί εκτοπισμοί στην Ελλάδα 1871-1929 (Διπλωματική εργασία)*. Θεσσαλονίκη: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ. Ανάκτηση από https://www.dpa.gr/el/enimerwtiko/thematikes_enotites/eisagwgi_videoepitiris
- Κυβερνήσεως, Ε. τ. (1871). *Νόμος περί καθυποτάξεως και καταδίωξεως της ληστείας*. Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος. Ανάκτηση από https://www.kolivas.de/wp-content/uploads/2018/04/Nomos_TOD_katadioxeos_lhsteias.pdf
- Κωνσταντακόπουλος, Γ., Τσούβελας, Γ., & Κονταξάκης, Β. (2018). Υπάρχει επίδραση της οικονομικής ύφεσης. *Αρχεία Ελληνικής Ιατρικής*, 36-45.
- Κωστάρας, Α. (2011). *Εγχειρίδιο Ποινικού Δικαίου, Βασικές γνώσεις Γενικού και Ειδικού Μέρους*.

- Κωστάρας, Α. (2016). *ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ Έννοιες & Θεσμοί του Γενικού Μέρους*. Νομική Βιβλιοθήκη.
- Λαμπρόπουλος, Β. Γ. (2021, 12 02). *ΤΟ ΒΗΜΑ*. Ανάκτηση από Η στροφή του εγκλήματος τη χρονιά της καραντίνας: <https://www.tovima.gr/2021/12/02/society/i-strofi-tou-egklimatos-ti-xronia-tis-karantinas/>
- Μαργαρίτης Μιχαήλ, Μ. Ά. (2021). *ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ Ερμηνεία -Εφαρμογή*. Π.Ν. Σάκκουλας.
- Μπάθας, Γ. (2021). *Ο ρόλος της χαρτογράφησης στη μελέτη του εγκλήματος και της ανασφάλειας: δυσχέρειες και προοπτικές (Διπλωματική εργασία)*. Αθήνα: Πάντειον Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Ανάκτηση από <https://www.statista.com/statistics/272014/global-social-networks-ranked-by-number-of-users/>
- Μπερτάνος, Β. (2007). *Σύγχρονες μορφές χαρτογράφησης και η χρησιμότητα τους στην αντεγκληματική πολιτική (Διπλωματική διατριβή)*. Αθήνα, Ελλάδα: Πάντειον Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών.
- Μπιτζιλέκης, Ν. (2020). *Εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας*. Αθήνα: Σάκκουλα.
- Παπαδημητροπουλος, Δ. Γ. (2016, 01 25). *Crime in Crisis*. Ανάκτηση από Οικονομική κρίση και εγκληματικότητα: <https://crime-in-crisis.com/%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%BD%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%BA%CF%81%CE%AF%CF%83%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%B5%CE%B3%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84-2/>
- Παύλου, Σ., Μπέκας, Ι., & Αποστολίδου, Ά. (2021). *ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ*. Π.Ν. Σάκκουλας.
- Ιστοσελίδα «Ελληνικός Στρατός» (2024). Ανάκτηση από <https://www.ellinikos-stratos.com/arthra/dias>
- Στυλιανίδου, Χ. (2021, 12 01). *Gonwatch*. Ανάκτηση από Τάξη & Ασφάλεια Ποινικό σύστημα και καταστήματα κράτησης: <https://gonwatch.gr/o-nomos-4855-2021->

oi-allages-ston-poiniko-kodika-kai-ton-kodika-poinikis-dikonomias-kai-i-kritiki-roy-askithike/

Ταπακούδης, Μ. (2016). *Η Αποτελεσματικότητα της Κοινοτικής Αστυνόμευσης*. Ανοιχτό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ανάκτηση από <https://kypseli.ouc.ac.cy/bitstream/handle/11128/2385/%ce%91%ce%a3%ce%a0-2016-00022.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Τσίγκανου, Ι. (2016, 10). *Η στατιστική αποτύπωση του εγκληματικού φαινομένου στη σύγχρονη Ελλάδα*. Ανάκτηση από The Art of Crime.

Τσουραμάνης, Χ. (1992). *Η Ληστεία - Εγκληματολογική / Κοινωνιολογική ανάλυση (Διδακτορική διατριβή)*. Κομοτηνή: Αντ. Ν. Σάκκουλα.

Χαΐδου, Α. (1996). *Θετικιστική Εγκληματολογία: Αιτιολογικές Προσεγγίσεις του Εγκληματικού Φαινομένου*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.

Χαλκιά, Α. (2017). Αντεγκληματική πολιτική και συμμετοχή των πολιτών. *ΠΜΣ Εγκληματολογία*, 4. Ανάκτηση από https://criminology.panteion.gr/files/452/Criminological_studies_Vol_4.pdf

Χαραλαμπόπουλος, Χ. Ν. (2011). *Ανακριτική*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.

Ξενόγλωσση

Aebi, M. F., & Linde, A. (2010). Is there a crime drop in Western Europe? *European Journal on Criminal Policy and Research*, 16(4), 251-277. doi:10.1007/s10610-010-9130-y

Andresen, M. A. (2012, November). Unemployment and crime: A neighborhood level panel data approach. *Social Science Research*, 41(6), 1615-1628. doi:10.1016/j.ssresearch.2012.07.003

Cohen, L. E., & Felson, M. (1979). Social Change and Crime Rate Trends: A Routine Activity Approach. *American Sociological Review*, 44(4), 588-608. doi:10.2307/2094589

Dnews. (2017, 11 03). Ανάκτηση από <https://www.dnews.gr/eidhseis/ellada/180690/entyposiaki-meiosi-tis-egklimatikotitas-symfona-me-ta-stoixeia-tis-elas>

- Eknoyan, G. (2008). Adolphe Quetelet (1796–1874)—the average man and indices of obesity. *Nephrology Dialysis Transplantation*, 23(1), 47–51. <https://doi.org/10.1093/ndt/gfm517>
- Farrington, D. P. (2007). Childhood Risk Factors and Risk-Focused Prevention. *Crime and Justice*, 32(1), 381-482.
- Farrington, D. P., & Ttofi, M. M. (2009). Criminal career research in the UK. 25(4), 391-404. doi:10.4073/csr.2009.6
- Felson, Marcus; Clarke, Ronald V;. (1998). *Opportunity Makes the Thief: Practical Theory for Crime Prevention*. London: Home Office.
- Friendly, M. (2007). A.-M. Guerry's moral statistics of France: Challenges for multivariable spatial analysis. *Statistical Science*, 22(3), 368–399. <https://doi.org/10.1214/07-STS241>
- Georgiou, I. & Papanicolaou, G. (2016). The police and the far right in Greece: a case study of police voting behaviour in Athens. *Crime, Law and Social Change*, 66(4), 397–419. DOI:[10.1007/s10611-016-9633-7](https://doi.org/10.1007/s10611-016-9633-7)
- Hunt, J. (2019, July). From crime mapping to crime forecasting: The evolution of place-based policing. NIJ Journal, 281. Washington, DC: U.S. Department of Justice. <https://nij.ojp.gov/library/publications/crime-mapping-crime-forecasting-evolution-place-based-policing>
- <https://www.astynomia.gr/file/2012/08/273morfeslisteias.pdf>. (χ.χ.).
- <https://www.mednet.gr/archives/2018-sup/pdf/36.pdf>. (χ.χ.).
- Lechner, A. M., Owen, O., Ang, M., & Kemp, D. (2019). Spatially Integrated Social Sciences with Qualitative GIS to Support Impact Assessment in Mining Communities. *Resources*, 8(1), 47. doi:10.3390/resources8010047
- Lefebvre, S. (2003, February 27). A Look at Intelligence Analysis. *International Journal of Intelligence and CounterIntelligence*, 13. doi:10.1080/08850600490274908
- Osborne, M. J. (2004). *An Introduction to Game Theory*. Oxford University Press.

- Pearce, R. J., Kavanagh, M. A., & Thornton, E. L. (2011). Using Geographic Information Systems (GIS) to assess the role of the built environment in influencing obesity: a glossary. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*.
- Project, U. (2023). *UrbanCrime: Χαρτογράφηση της εγκληματικότητας και της ανασφάλειας στην εποχή της οικονομικής κρίσης: Τάσεις, διαστάσεις και συσχετισμοί*. Ανάκτηση από <https://urbancrime.gr/>
- Reddy, O. (2018). Spatial Data Management, Analysis, and Modeling in GIS: Principles and Applications. Στο *Geospatial Technologies in Land Resources Mapping, Monitoring and Management* (σσ. 127–142). Springer International Publishing AG.
- SFU Library. (2020). Ανάκτηση από Simon Fraser University: <https://www.lib.sfu.ca/find/other-materials/data-gis/gis/community-research>
- Tilley, N. (2009). *Crime Prevention*. New York: Willan Publishing Willan Publishing.
- Zarafonitou, C., Kontopoulou, E., Anitsi, E., & Kalamaras, D. (2022). CRIME, FEAR OF CRIME AND INSECURITY DURING THE PANDEMIC: THE GREEK REALITY. *Urban Crime*, 3, 4-32. doi:<https://doi.org/10.26250/heal.panteion.uc.v3i2.287>
- Zhang, Y., & Drake, W. (2014). Geographic Information Systems (GIS). Στο *Encyclopedia of Quality of Life and Well-Being Research* (σσ. 2392-2630). Springer Science+Business Media Dordrecht.

Παραρτήματα

Νομικά Άρθρα του Ποινικού Κώδικα

Άρθρο 42 - Ποινικός Κώδικας (Νόμος 4619/2019) - Έννοια και ποινή της απόπειρας

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ: 01/07/2019

1. Όποιος, έχοντας αποφασίσει να τελέσει έγκλημα, αρχίζει να εκτελεί την περιγραφόμενη στο νόμο αξιόποινη πράξη, τιμωρείται, αν το έγκλημα δεν ολοκληρώθηκε, με μειωμένη ποινή (άρθρο 83).

2. Το δικαστήριο μπορεί να κρίνει ατιμώρητη την απόπειρα πλημμελήματος για το οποίο ο νόμος προβλέπει ποινή φυλάκισης όχι ανώτερη από ένα έτος ή μόνο χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας, εκτιμώντας όλες τις περιστάσεις τέλεσης του εγκλήματος.

3. Αν ο υπαίτιος απόπειρας ενός εγκλήματος που τιμωρείται βαρύτερα όταν έχει ορισμένο αποτέλεσμα (άρθρο 29), προκαλέσει με υπαιτιότητά του το αποτέλεσμα αυτό, τιμωρείται με την ποινή του εκ του αποτελέσματος διακρινόμενου εγκλήματος μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 83, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα κατ' άλλη διάταξη.

Άρθρο 330 - Ποινικός Κώδικας - Παράνομη βία

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ: 01/07/2019

Όποιος χρησιμοποιώντας σωματική βία ή απειλή σωματικής βίας ή άλλης παράνομης πράξης ή παράλειψης εξαναγκάζει άλλον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για τις οποίες ο παθών δεν έχει υποχρέωση τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, ανεξάρτητα αν το απειλούμενο κακό στρέφεται εναντίον εκείνου που απειλείται ή κάποιου από τους οικείους του.

Άρθρο 372 - Ποινικός Κώδικας (Νόμος 4619/2019) - Κλοπή

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ: 12/11/2021

1. Όποιος αφαιρεί ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα από την κατοχή άλλου με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με φυλάκιση και αν το αντικείμενο της κλοπής είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή.

2. Κινητό πράγμα θεωρείται κατά τον Κώδικα και η ηλεκτρική και κάθε άλλης μορφής ενέργεια.

Άρθρο 380 - Ποινικός Κώδικας (Νόμος 4619/2019) - Ληστεία

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ: 12/11/2021

1. Όποιος με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής αφαιρεί από άλλον ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα ή τον εξαναγκάζει να του το παραδώσει για να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή.

2. Αν από την πράξη επήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.

3. Οι ποινές των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλονται και σε εκείνον που καταλήφθηκε επ' αυτοφώρω να κλέβει και μεταχειρίζεται σωματική βία εναντίον προσώπου ή απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής για να διατηρήσει το κλοπιμαίο.

Δεδομένα

1. Τα δεδομένα χορηγήθηκαν σε δέκα αρχεία excel τα οποία έφεραν τα δεδομένα ταξινομημένα ως εμφανίζονται στον παρακάτω πίνακα.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ Ι. ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΜΗ ΔΙΑΛΕΥΚΑΘΕΝΤΑ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ Π.Κ. ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ, ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΜΗ ΔΙΑΛΕΥΚΑΘΕΝΤΑ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ, ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ, ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΜΗ ΔΙΑΛΕΥΚΑΘΕΝΤΑ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΩΝ ΕΤΩΝ ΠΟΥ ΕΞΙΧΝΙΑΣΤΗΚΑΝ ΤΟ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΕΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΜΗ ΔΙΑΛΕΥΚΑΘΕΝΤΑ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΩΝ ΕΤΩΝ ΠΟΥ ΕΞΙΧΝΙΑΣΤΗΚΑΝ ΤΟ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΕΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΜΗ ΔΙΑΛΕΥΚΑΘΕΝΤΑ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΩΝ ΕΤΩΝ ΠΟΥ ΕΞΙΧΝΙΑΣΤΗΚΑΝ ΤΟ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΕΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΜΗ ΔΙΑΛΕΥΚΑΘΕΝΤΑ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΩΝ ΕΤΩΝ ΠΟΥ ΕΞΙΧΝΙΑΣΤΗΚΑΝ ΤΟ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΕΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ Π.Κ. ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΕΤΗ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ (ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ - ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ) ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΕΤΗ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ (ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ - ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ) ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ (ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ - ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ) ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ (ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ - ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ) ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ (ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ - ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ) ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ (ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ - ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ) ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ, ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ, ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ, ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ, ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ, ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ, ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ Ή ΜΗ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ, ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΕΤΟΥΣ, ΚΑΤΑ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ Π.Κ. ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ Ή ΜΗ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ, ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΕΤΟΥΣ, ΚΑΤΑ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ (ΗΜΕΔΑΠΟΙ – ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ)
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ, ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ Ή ΜΗ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ, ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΕΤΟΥΣ, ΚΑΤΑ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ (ΗΜΕΔΑΠΟΙ – ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ)
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ Ή ΜΗ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ, ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΕΤΟΥΣ, ΚΑΤΑ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ (ΗΜΕΔΑΠΟΙ – ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ) ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ Ή ΜΗ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ, ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΕΤΟΥΣ, ΚΑΤΑ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ (ΗΜΕΔΑΠΟΙ – ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ) ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ Ή ΜΗ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ, ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΕΤΟΥΣ, ΚΑΤΑ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ (ΗΜΕΔΑΠΟΙ – ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ) ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ ΗΛΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ Π.Κ. ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ ΗΛΙΚΙΩΝ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ, ΠΟΥ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ ΗΛΙΚΙΩΝ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ ΗΛΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ ΗΛΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟ ΜΗΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ ΗΛΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΚΙΝΗΣΗ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΩΝ, ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΚΙΝΗΣΗ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΩΝ, ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΜΗΜΑ ΙΙ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ, ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ (ΑΥΤΟΦΩΡΑ - ΜΗ ΑΥΤΟΦΩΡΑ) ΚΑΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ (ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΚΛΠ. - ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ) ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ, ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ (ΑΥΤΟΦΩΡΑ - ΜΗ ΑΥΤΟΦΩΡΑ) ΚΑΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ (ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΚΛΠ. - ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ) ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Η' Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ, ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ (ΑΥΤΟΦΩΡΑ - ΜΗ ΑΥΤΟΦΩΡΑ) ΚΑΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ (ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΚΛΠ. - ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ) ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΗΜΕΔΑΠΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΤΙΩΝ (ΛΟΓΩΝ) ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΤΙΩΝ (ΛΟΓΩΝ) ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΗΜΕΔΑΠΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΤΙΩΝ (ΛΟΓΩΝ) ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΤΙΩΝ (ΛΟΓΩΝ) ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΗΜΕΔΑΠΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΤΙΩΝ (ΛΟΓΩΝ) ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΤΙΩΝ (ΛΟΓΩΝ) ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ (ΕΚΤΟΣ ΟΔΙΚΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ), ΠΟΥ ΕΠΙΛΗΦΘΗΚΕ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΘΟΝΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ (ΕΚΤΟΣ ΟΔΙΚΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ), ΠΟΥ ΕΠΙΛΗΦΘΗΚΕ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ (ΠΛΗΝ ΟΔΙΚΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ), ΠΟΥ ΕΠΙΛΗΦΘΗΚΕ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ (ΕΚΤΟΣ ΟΔΙΚΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ), ΠΟΥ ΕΠΙΛΗΦΘΗΚΕ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ (ΠΛΗΝ ΟΔΙΚΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ), ΠΟΥ ΕΠΙΛΗΦΘΗΚΕ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ (ΕΚΤΟΣ ΟΔΙΚΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ), ΠΟΥ ΕΠΙΛΗΦΘΗΚΕ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ (ΠΛΗΝ ΟΔΙΚΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ), ΠΟΥ ΕΠΙΛΗΦΘΗΚΕ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΑΙΤΙΟ (ΛΟΓΟ) ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟ (ΜΕΣΟ) ΤΕΛΕΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΑΙΤΙΟ (ΛΟΓΟ) ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟ (ΜΕΣΟ) ΤΕΛΕΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΑΙΤΙΟ (ΛΟΓΟ) ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟ (ΜΕΣΟ) ΤΕΛΕΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΔΗΛΩΘΗΚΕ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ Ή ΑΝΕΥΡΕΣΗ, ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ, ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΔΗΛΩΘΗΚΕ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ Ή ΑΝΕΥΡΕΣΗ, ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ, ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΔΗΛΩΘΗΚΕ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ Ή ΑΝΕΥΡΕΣΗ, ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ, ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΧΕΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΧΕΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΧΕΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΒΙΑΙΑ ΕΠΙΣΟΔΙΑ ΜΕ ΑΙΤΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΟΠΑΔΟΙ ΑΠΟ ΒΙΑΙΑ ΕΠΙΣΟΔΙΑ ΜΕ ΑΙΤΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΒΙΑΙΑ ΕΠΙΣΟΔΙΑ ΜΕ ΑΙΤΙΑ ΑΛΛΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΟΠΑΔΟΙ ΑΠΟ ΒΙΑΙΑ ΕΠΙΣΟΔΙΑ ΜΕ ΑΙΤΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΒΙΑΙΑ ΕΠΙΣΟΔΙΑ ΜΕ ΑΙΤΙΑ ΑΛΛΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΟΠΑΔΟΙ ΑΠΟ ΒΙΑΙΑ ΕΠΙΣΟΔΙΑ ΜΕ ΑΙΤΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΣΤΥΝ., ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛ.ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, ΚΑΘΗΚ. ΚΛΠ. Ή ΕΚΤΟΣ ΥΠΗΡΕΣ. ΚΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΔΡΑΣΤ. ΑΔΙΚΗΜ. Ή ΠΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥΣ (ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΚΑ ΑΥΤΗΣ) ΔΙΑΠΡΑΧΘ.ΑΔΙΚΗΜ. (ΚΑΚΟΥΡΓ.-ΠΛΗΜ.) ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓ.ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ ΚΛΠ. Ή ΕΚΤΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ Ή ΠΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥΣ (ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΚΑ ΑΥΤΗΣ) ΔΙΑΠΡΑΧΘΗΚΑΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ (ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ – ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ) ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ Κ.Λ.Π. Ή ΕΚΤΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ Ή ΠΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥΣ (ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΚΑ ΑΥΤΗΣ) ΔΙΑΠΡΑΧΘΗΚΑΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ (ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ – ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ) ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ, ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΤΕΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΑΡΧΕΙΟ Κ.Λ.Π. ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ, ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΤΕΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΑΡΧΕΙΟ Κ.Λ.Π. ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ, ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΤΕΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΑΡΧΕΙΟ Κ.Λ.Π. ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΔΕΙΕΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΑΙΡΕΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΔΕΙΕΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΑΙΡΕΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΔΕΙΕΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΑΙΡΕΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΛΗΦΘΗΚΑΝ ΜΕΤΡΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΕΤΗ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΛΗΦΘΗΚΑΝ ΜΕΤΡΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΛΗΦΘΗΚΑΝ ΜΕΤΡΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΓΙΑ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ, ΚΙΝΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΠΟΣΤΟΛΩΝ Κ.Λ.Π. ΚΑΙ ΣΕ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ (ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ Ή ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ), ΚΛΗΣΕΙΣ ΑΣΜΕΣΗΣ ΔΡΑΣΗΣ, ΣΤΟΧΟΙ ΠΟΥ ΦΡΟΥΡΗΘΗΚΑΝ ΜΕΤΑΧΘΕΝΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, ΕΛΕΓΧΟΙ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ, ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΕΤΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΓΙΑ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ, ΚΙΝΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΠΟΣΤΟΛΩΝ Κ.Λ.Π. ΚΑΙ ΣΕ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ (ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ Ή ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ), ΚΛΗΣΕΙΣ ΑΣΜΕΣΗΣ ΔΡΑΣΗΣ, ΣΤΟΧΟΙ ΠΟΥ ΦΡΟΥΡΗΘΗΚΑΝ ΜΕΤΑΧΘΕΝΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, ΕΛΕΓΧΟΙ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ, ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΓΙΑ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ, ΚΙΝΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΠΟΣΤΟΛΩΝ Κ.Λ.Π. ΚΑΙ ΣΕ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ (ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ Ή ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ), ΚΛΗΣΕΙΣ ΑΣΜΕΣΗΣ ΔΡΑΣΗΣ, ΣΤΟΧΟΙ ΠΟΥ ΦΡΟΥΡΗΘΗΚΑΝ ΜΕΤΑΧΘΕΝΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, ΕΛΕΓΧΟΙ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ, ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜ. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ, ΠΟΥ ΕΠΙΒΛΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΑΥΤΕΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜ. ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ Ή ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜ. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ, ΠΟΥ ΕΠΙΒΛΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΑΥΤΕΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΗΝΑ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜ. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ, ΠΟΥ ΕΠΙΒΛΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΑΥΤΕΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜ. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ, ΠΟΥ ΕΠΙΒΛΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΑΥΤΕΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΕΙΔΟΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΜΗΝΑ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΕΙΔΟΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ.ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΑΝ, ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Κ.Λ.Π. ΟΧΗΜ. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ, ΠΟΥ ΕΠΙΒΛΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΑΥΤΕΣ, ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ, ΟΔΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ, ΟΔΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ.ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ, ΟΔΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ, ΗΜΕΡΑ Ή ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΥ ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΕΤΗ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ, ΗΜΕΡΑ Ή ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΥ ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ.ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ, ΗΜΕΡΑ Ή ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΥ ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΕΙΔΟΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΕΙΔΟΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ.ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΕΙΔΟΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΗΜΕΡΕΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ, ΤΑΞΕΙΣ ΩΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΗΜΕΡΕΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ, ΤΑΞΕΙΣ ΩΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ.ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΗΜΕΡΕΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ, ΤΑΞΕΙΣ ΩΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ Ή ΜΗ ΖΩΝΗΣ/ΚΡΑΝΟΥΣ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΦΥΛΟ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΦΥΛΟ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ.ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΦΥΛΟ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ Ή ΜΗ ΖΩΝΗΣ Ή ΚΡΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ Ή ΜΗ ΖΩΝΗΣ Ή ΚΡΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ.ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ Ή ΜΗ ΖΩΝΗΣ Ή ΚΡΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΖΟΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΖΟΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ.ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΖΟΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΕΠΙΒΑΤΕΣ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΕΠΙΒΑΤΕΣ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ.ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΕΠΙΒΑΤΕΣ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΟΧΗΜΑΤΩΝ
ΟΔΗΓΟΙ ΚΑΙ ΠΕΖΟΙ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΟΔΗΓΟΙ ΚΑΙ ΠΕΖΟΙ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΔΗΓΟΙ ΚΑΙ ΠΕΖΟΙ ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ, ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ, ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ, ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ, ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΔΗΓΟΙ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΟΧΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΟΣ, ΟΔΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΟΣ
ΟΧΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΟΧΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΟΧΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΔΙΚΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΙΤΙΑ ΟΔΙΚΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΤΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ IV. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΙΑΤΡΙΚΩΝ Κ.Λ.Π. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΣΤΥΙΑΤΡΙΚΕΣ, ΑΣΤΥΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΕΣ, ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΣΤΥΙΑΤΡΙΚΕΣ, ΑΣΤΥΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΕΣ, ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΑΣΤΥΙΑΤΡΙΚΕΣ, ΑΣΤΥΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΕΣ, ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ, ΚΑΤΑ Γ.Α.Δ. Ή Γ.Α.Δ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΑΣΤΥΙΑΤΡΙΚΕΣ, ΑΣΤΥΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΕΣ, ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Γ.Α.Δ. Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

2. Πίνακας αντιστοίχισης Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων και Διευθύνσεων Αστυνομίας

Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις	Διευθύνσεις Αστυνομίας
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ.Α. ΑΕΡΟΛ.ΑΘΗΝΩΝ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ.Α. ΑΘΗΝΩΝ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ.Α. Β/Α ΑΤΤΙΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ.Α. ΔΥΤ.ΑΤΤΙΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ.Α. Ν/Α ΑΤΤΙΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ.Α. ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ/ΝΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ/ΝΣΗ ΑΜΕΣΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΑΤΤΙΚ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ/ΝΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ/ΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Δ.Α. ΚΡ.ΑΕΡΟΛ.ΘΕΣ/ΚΗ
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Δ/ΝΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΘΕΣ/ΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Δ/ΝΣΗ ΑΜ.ΔΡΑΣΗΣ ΘΕΣ/ΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΘΕΣ/ΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Δ/ΝΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΘΕΣ/ΚΗΣ
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Δ/ΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΘΕΣ/ΚΗΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	Δ.Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	Δ.Α. ΔΡΑΜΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	Δ.Α. ΚΑΒΑΛΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	Δ.Α. ΞΑΝΘΗΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	Δ.Α. ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	Δ.Α. ΡΟΔΟΠΗΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Δ.Α. ΛΕΣΒΟΥ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Δ.Α. ΣΑΜΟΥ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Δ.Α. ΧΙΟΥ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΓΡΕΒΕΝΩΝ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΚΟΖΑΝΗΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΦΛΩΡΙΝΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ.Α. ΑΙΤΩΛΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ.Α. ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ.Α. ΑΧΑΪΑΣ

ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ.Α. ΗΛΕΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΗΠΕΙΡΟΥ	Δ.Α. ΑΡΤΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΗΠΕΙΡΟΥ	Δ.Α. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΗΠΕΙΡΟΥ	Δ.Α. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΗΠΕΙΡΟΥ	Δ.Α. ΠΡΕΒΕΖΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Δ.Α. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Δ.Α. ΛΑΡΙΣΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Δ.Α. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Δ.Α. ΤΡΙΚΑΛΩΝ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ.Α. ΖΑΚΥΝΘΟΥ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ.Α. ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ.Α. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ.Α. ΛΕΥΚΑΔΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΗΜΑΘΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΚΙΛΚΙΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΠΕΛΛΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΠΙΕΡΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΣΕΡΡΩΝ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ.Α. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΡΗΤΗΣ	Δ.Α. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΡΗΤΗΣ	Δ.Α. ΛΑΣΙΘΙΟΥ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΡΗΤΗΣ	Δ.Α. ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΡΗΤΗΣ	Δ.Α. ΧΑΝΙΩΝ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Δ.Α. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ Α'
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Δ.Α. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ Β'
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Δ.Α. ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ.Α. ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ.Α. ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ.Α. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ.Α. ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ.Α. ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ.Α. ΒΟΙΩΤΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ.Α. ΕΥΒΟΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ.Α. ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ.Α. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ.Α. ΦΩΚΙΔΑΣ

Λοιπές Υπηρεσίες

Λοιπές Υπηρεσίες

3. Συγκριτική Ανάλυση Ληστειών ανά Γενική Αστυνομική Διεύθυνση

Γ.Α.Δ.	Σύν. Απόπειρες Αρπαγών ΓΑΔ	Σύν. Απόπειρες Ληστειών ΓΑΔ	Σύν. Τετελεσμένες Ληστείες ΓΑΔ	Σύλ. Τετελεσμένες Αρπαγές ΓΑΔ
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	61	2.932	30.453	1.255
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	29	563	4.782	223
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	0	56	349	6
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1	28	147	3
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0	12	48	2
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4	121	904	18
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΗΠΕΙΡΟΥ	1	24	196	1
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1	51	371	10
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	2	22	125	4
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3	90	477	15
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΡΗΤΗΣ	0	29	231	1
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	6	46	335	27
Ε.Π.Α.Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1	88	636	19
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3	82	710	16
Λοιπές Υπηρ.	0	0	0	0

4. Συγκριτική Ανάλυση Ληστειών ανά Διεύθυνση Αστυνομία

Δ.Α.	Σύν. Τετελεσμένες ΔΑ	Σύν. Τετελ Αρπαγή ΔΑ	Σύν. Απόπειρες ΔΑ	Σύν. Απόπειρες Αρπαγή ΔΑ
Δ/ΝΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	30.365	1.250	2.923	69
Δ/ΝΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΘΕΣ/ΚΗΣ	4.554	205	534	33
Δ.Α. ΑΧΑΪΑΣ	486	13	65	2
Δ.Α. ΕΥΒΟΙΑΣ	239	2	36	1
Δ.Α. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	236	10	37	0
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΘΕΣ/ΚΗΣ	222	17	29	0
Δ.Α. ΒΟΙΩΤΙΑΣ	205	5	35	0
Α' Δ.Α. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	193	18	31	6
Δ.Α. ΗΛΕΙΑΣ	159	2	12	0
Δ.Α. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	147	6	10	2
Δ.Α. ΛΑΡΙΣΑΣ	126	3	20	0
Δ.Α. ΚΥΚΛΑΔΩΝ	115	7	7	0
Δ.Α. ΗΜΑΘΙΑΣ	113	6	20	2
Δ.Α. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	111	7	10	1
Δ.Α. ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	98	1	20	0
Δ.Α. ΣΕΡΡΩΝ	97	1	17	1
Δ.Α. ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	95	2	13	1
Δ.Α. ΚΟΖΑΝΗΣ	94	2	9	0
Δ.Α. ΛΕΣΒΟΥ	91	1	18	0
Δ.Α. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	90	2	12	1
Δ.Α. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	89	0	13	0
Δ.Α. ΑΡΤΑΣ	87	0	15	0
Δ.Α. ΛΑΚΩΝΙΑΣ	86	2	14	0
Δ.Α. ΚΑΒΑΛΑΣ	85	2	13	0
Δ.Α. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	84	1	12	0
Δ.Α. ΞΑΝΘΗΣ	82	1	10	0
Δ.Α. ΑΙΤΩΛΙΑΣ	78	2	16	2
Δ.Α. ΚΙΛΚΙΣ	71	0	14	0
Δ.Α. ΡΟΔΟΠΗΣ	70	1	11	0
Δ.Α. ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	67	2	5	0
Δ.Α. ΠΙΕΡΙΑΣ	65	1	9	0
Δ.Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ	61	2	6	0
Δ.Α. ΖΑΚΥΝΘΟΥ	56	0	8	3
Δ.Α. ΠΕΛΛΑΣ	54	3	12	0
Δ.Α. ΤΡΙΚΑΛΩΝ	54	0	9	0
Δ.Α. ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ	50	0	7	0

Δ.Α. ΣΑΜΟΥ	50	3	8	1
Δ.Α. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	49	1	6	0
Δ.Α. ΦΩΚΙΔΑΣ	47	2	8	0
Δ.Α. ΔΡΑΜΑΣ	46	1	5	0
Β' Δ.Α. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	45	1	9	0
Δ.Α. ΚΕΡΚΥΡΑΣ	45	4	11	0
Δ.Α. ΑΡΚΑΔΙΑΣ	43	2	6	0
Δ.Α. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	43	0	3	0
Δ.Α. ΛΕΥΚΑΔΑΣ	43	0	3	0
Δ.Α. ΧΑΝΙΩΝ	43	1	10	0
Δ.Α. ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	42	0	5	0
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝ. Β/Α ΑΤΤΙΚΗΣ	33	3	2	0
Δ.Α. ΡΕΘΥΜΝΟΥ	32	0	5	0
Δ.Α. ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	28	0	3	0
Δ.Α. ΛΑΣΙΘΙΟΥ	28	1	9	0
Δ.Α. ΧΙΟΥ	27	0	4	0
Δ.Α. ΠΡΕΒΕΖΑΣ	22	0	1	0
Δ.Α. ΦΛΩΡΙΝΑΣ	21	1	2	0
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝ.ΠΕΙΡΑΙΩΣ	21	1	2	0
Δ.Α. ΓΡΕΒΕΝΩΝ	19	0	2	0
Δ.Α. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	15	0	3	0
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝ. ΔΥΤ.ΑΤΤΙΚΗΣ	12	0	1	0
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝ.ΑΕΡΟΛ.ΑΘΗΝΩΝ	11	0	2	0
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝ.ΑΘΗΝΩΝ	6	1	1	0
Λοιπές Υπηρ.	6	0	0	0
Δ/ΝΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΘΕΣ/ΚΗΣ	5	1	0	0
Δ/ΝΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ	4	0	0	0
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝ.Ν/Α ΑΤΤΙΚΗΣ	2	0	1	0
Δ/ΝΣΗ ΑΜ.ΔΡΑΣΗΣ ΘΕΣ/ΚΗΣ	1	0	0	0
Δ/ΝΣΗ ΑΜΕΣΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΑΤΤΙΚ	0	0	0	0
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤ.ΚΡ.ΑΕΡΟΛ.ΘΕΣ/ΚΗ	0	0	0	0
Δ/ΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	0	0	0	0
Δ/ΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΘΕΣ/ΚΗΣ	0	0	0	0

5. Σύγκριση Πληθυσμών ανά Γενική Αστυνομική Διεύθυνση: Απογραφή 2011 και Απογραφή 2021

Τα δεδομένα επεξεργάστηκαν από τα αρχεία A1602_SAM03_TB_DC_00_2011_A02_F_GR.xls (<https://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SAM03/2011>) και A1602_SAM03_TB_DC_00_2021_A02_F_GR (<https://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SAM03/2021>), τα οποία ανασύρθηκαν από την ιστοσελίδα της ΕΛΣΤΑΤ.

Περιφέρειες	Απογραφή 2011	Απογραφή 2021	Ποσοστιαία μεταβολή (%)
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	3.828.434	3.814.065	-0,38
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	1.012.013	1.092.919	7,99
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	608.182	562.201	-7,56
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	199.231	194.943	-2,15
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	283.689	254.595	-10,26
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	679.796	648.220	-4,64
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΗΠΕΙΡΟΥ	336.856	319.992	-5,01
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	732.762	688.255	-6,07
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	207.855	204.533	-1,60
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1.882.108	1.795.670	-4,59
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΡΗΤΗΣ	623.065	624.410	0,22
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	309.015	327.820	6,09
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	577.903	539.533	-6,64
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	547.390	508.255	-7,15

6. Ληστείες ανά 100.000 κατοίκους ανά περιφέρεια

Περιφέρειες	Απογραφή 2021	ΜΟ ανά περιοχή	Ληστείες ανά 100.000 κατοίκους
Γ.Α.Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	3.814.065	3.470,9	91,00
Γ.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	1.092.919	560,10	51,25
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΑΝ.ΜΑΚ-ΘΡΑΚΗΣ	562.201	41,10	7,31
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	194.943	17,90	9,18
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	254.595	6,20	2,44
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	648.220	104,80	16,17
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΗΠΕΙΡΟΥ	319.992	22,20	6,94
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	688.255	43,30	6,29
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	204.533	15,30	7,48
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΕΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1.795.670	58,50	3,26
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΚΡΗΤΗΣ	624.410	26,10	4,18
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	327.820	41,40	12,63
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	539.533	74,40	13,79
ΓΕ.Π.Α.Δ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	508.255	81,10	15,96